

patris est, & ita in vicino tunc comuni-
ger fuit diuulgatum, & habitū; Secundo
adducebatur similitudo filiz, quæ satis
patui comparabatur, quod adaptari vi-
detur naturalitati nam regulariter filius
Patri assimilari cernitur, cum filij im-
ago Patris esse dicitur, dum pater in ge-
neratione det formam, mulier autē ma-
teriam latē Boer. dec. 241. nu. 7.

Ex quò resultari poterit assimilatio, & ma-
ximè in naturalibus, quibus cadit vul-
garum prouerbium. *Vtracque per natura,
& bastardo per figura.*

Tertiò adducitur fides baptismi, in qua
apparet ipsam filiam descriptam esse fi-
liam conuenti, ex quibus omnibus put-
at Adrix suam esse fundatam intentionem,
vt verè filia conuenti dicatur, &
successiue ei dotem, & alimenta deberi;
imò ipsa filia mortuæ alimenta per ma-
trem præstita eidē deberi; attenta pro-
testatione certo modo facta per matrē;
Aduersus opposita in iure se pater asser-
tus tuebatur singulis iuridicam respon-
sionem annexendo inscripta breui-
ter in iure pro eius parte allegauit infi-
gnis Doctor Fabius de Falco meus Pa-
trius, & primo contra testes, eorumquē
dicta multa considerando dixerat nullā
fidem testibus adhibendam stante eo-
rum vilitate notoria, & de iure pauper,
& vilis conditionis non est idoneus tes-
tis ad probandum filiationē Socc. Iun.
conf. 86. nu. 14. vol. 2. Mascard. de probat.
conclus. 797. nu. 12. tantò magis cū
fuerint repulsi ex eorum malis mori-
bus, & grauissimis causis præsertim ob-
stetricis, quæ deinde fuit laqueo suspen-
sa ob enorme delictum commissum in
partu certæ mulieris, quæ deinde perijt
instante eius viro, & pariter alij fuerunt
ob pessimam eorum vitam, & vilitatem
reiecti, vnde concludit optimè Alexan.
conf. 81. num. 21. lib. 7. quòd testis qui
est improbè, & inhonestè vitæ, non
probat, imò vltra ipsorum singularita-
tem cernitur circa attestaciones in fa-
cto nonnulla falsa deposuisse quæ ex
scripturis fuit ostensum, & consequen-
ter falsus in vno redditur testis falsus

in omnibus nec creditur in alio, Alex.
conf. 27. num. tercio, lib. secundo, con-
sil. 20. nu. tercio, lib. 4. consil. 114. nu.
7. & eodem libr. consil. 93. nu. 10. lib. 5.
& consil. 99. num. 21. eodem libro,
conf. 190. lib. 6. conf. 46. num. 6. lib. 2.
Sed dato citra verū præiudicium, quod tes-
tes ipsi aliqua dixisse videantur circa
ipsam filiationem; Adrix non probauit
tractatum hoc est se tamquam filiam
detentam, & tractatam, & habitā fuisse
à conuento, prout requiritur, vt nota-
tur in d. cap. per tuas Capr. consil. 2.
nu. 3. filiam satis est à patre, & vicinis
reputari, Alex. conf. 110. lib. 2. num. 2.
& hæc est practica inquit Barr. in l. 1. §.
ad quæstionem, num. 3. ff. de quæst. pro-
bandi filiationem, vt fiat articulus de
quasi possessione filiationis, quod Pater
habuit, & tractauit eam, vt filium, nec
id sufficere asserunt Doct. si testes de-
posuerint filium à Patre, vt filium tracta-
tum fuisse, nam opus erit specificare
tractatum, vt cadat in sensum testium
puta, quia ipsi viderunt alimenta præ-
stare, filium vestire, & consimilia Socc.
conf. 65. volum. 3. & consil. 39. volum.
primo, colu. 3. vers. secundo tractatus.
Dec. consil. 54. colum. prima, Ruin.
consil. 52. num. quinto, lib. 5. vbi in-
quit testem oportere de ijs deponere
etiam non interrogatus latè Ioseph Ma-
scard. de probat. conclus. 797. num. 14.
& subdit Dec. dict. consil. 54. num. 2.
quod filius magis præsumitur qui ali-
mentatur, vt filius, quàm si vt filius no-
minetur, & licet hoc in se verissimum
sit, tamen adhuc recipit aliqualem du-
bitationem, nam non semper qui alimen-
tatur præsumendus erit filius alentis, ni-
si concurrant alia ad eò quod esse pote-
rit, vt quotidie videmus alimenta ipsa
alicui erogari amore Dei, non quia sit
filius ita in specie tradit Alex. conf. 74.
num. 1. lib. 2. vbi concludit contra filiā
in fauorem patris, qui conuentus erat
super filiatione ex præstatione alimen-
torum dum ipse protestatus fuerat id
amore Dei fecisse, non quia erat sibi fi-
lia. Quare hæc omnia cessare videtur in

V 2 casu

casu illo, in quo omnis tractatus species cessat tam victus, quā vestitus, & quod prius post tot temporis spatia ferè annorum sexdecim numquam filia ipsa conquesta est, nam si filia fuisset, utique vt filia tractata fuisset, vnde resultat violentissimum exclusiuum argumentū filiationis, dum naturaliter Parentes ad educationem liberorum mouentur §. 1. inst. de iur. nat. gent. & ciuil. ibi hinc liberorum procreatio, & educatio vbi gloss. in verbo educatio notat, quod hoc iure naturali mouetur parens ad educationem filiorum suorum potius, quam alienorum, & hoc suadet ex tali humana affectione, & dilectione, vt viscera paterna commoueantur c. asserite de presumpt. Henrich. Boych. d. cap. per tuas, Bald. in cons. 180. volum. 3. inquit filiationem probari per ea, quæ sūt verisimiliora, & communiter accidentia, verum non est verisimile, quod conuentus vir probus, & ciuili si verè Pater fuisset, tam inhumanus, & crudelis fuisset nullam curam habere, eamque relinquendo, ac proprium honorem obliuioni tradendo permittens per hospitia à teneris annis liberè tamdiu vagari, hoc professò satis inuersionis est, cum nemo melius consilium capiat pro filia, quam Pater, leg. nec in ea. Cod. de adult. Sed quia verè Pater non erat ex tali consideratione colligitur negatiuus tractatus filiationis, & falso oppositus, dum cessant alimentatio, & vestitum condecensium induitio, vt Anton. de But. & ceteri in dict. capit. transmissa loquuntur, & latè Parisius consil. decimo, numero 61. volum. secundo per tale spatium temporis decursum.

Quoad requisitum nominationis omnino cessare videtur nam ipsa cum tractatu filiationem agere possit Capr. dict. consil. secundo, num. quarto, nec ipsa de per se tantum sufficit absque alijs requisitis vt per Petr. Duenn. regul. 341. 342. & 343. ipsa sola nominatio nullam probationem facit inquit Decius, consil. 462. num. nono, vbi in specie de filiatione loquitur quanto magis

erit arguendum dum ipsa cesset, nec aliter fama requisita de filiatione cum suis requisitis inesset Capr. loco citato, Alex. consil. 25. volum. 4. & consil. 51. volum. primo, Dec. dict. consil. 54. num. secundo, vbi optimè requisita fama ex pluribus docet, nec ipsa tantū sufficiat ad probandam filiationem. Duenn. in reg. 299. in 4. limit. quæ omnia cessant in hoc casu.

Circa verò assertionem obstericis, & aliorum testium de natiuitate Actricis in Domo Conuenti allegatam facillimè corrumpit talis probatio ex infrascriptis rationibus, & præmissis prius dum mater istius actricis præterita concubina ob eius malam vitam, & esset molestata in Curia meretricium huius Ciuitatis ad eius releuationem confessa fuit virum habere, vnde fuit relaxata, & licet id tantum per confessionem constare videatur addo id quod tradit Dec. consil. 133. num. primo, quod quando arguitur de matrimonio contracto confessio coniugum attenditur, & dum hæc mulier habebat virum præsumendum firmissimè erat, vt partus postea natus magis viro, quam alteri ascribendus erit: Doctor, in dicta leg. filium, ff. de ijs qui sunt sui, vel alien. iur. quod ampliatur etiam si ex aduerso probaretur mulierem alijs prostituisse se adhuc viro attribuitur partus Panorm. dict. cap. per tuas num. secundo, Alex. consil. 88. num. 8. lib. 7. Dec. consil. 657. num. 2. Latè Mascard. de prob. concl. 788. nu. 28. quinimo etiā si mater non à marito procreasse affirmaret similiter eius confessio nihil operaretur Doct. in leg. etiam ff. de probat. leg. neque professio, Cod. de testamen. Rolandus, consil. 12. num. 27. Cardin. Paleott. de nohis, & spur. capit. 27. & non tantum dicto eius viro erit partus attribuendus, vel ad minus Concubinario ipsius, quo tempore dicta mulier non carebat, & non alteri, dato quod iste alter aliquando cum ea concubuisset, ita glossa, in capit. Michael de fil. Przsb. Cardinalis Paleott. consilio 225. Cardinalis Paleott. vt supra, capit. 21.

q. 22. & 28. ex quibus resultat firmissima conclusio, quod dum censetur partus viri parum refert quod nascatur in vno loco, quàm in alio ex variatione loci mulieris hinc inde vagantis.

Minus obstat videtur assimilatio faciei mulieris cum vultu conuenti, nam id in se verum esse poterat, quando verè filia esse licet argumentum ipsum videatur esse fallax, & in coniectura fragilissima, cum ex varijs alijs accidentibus, quod vnus alteri assimilatur contingere solet, & proinde ex similitudine non rectè filiatio præsumitur secundum communè Doct. scolam, quia ex cogitationibus mulieris in conceptione contingit partum alteri assimilari, propterea assimilatio in probanda filiatione non est bona inquit Bart. in l. gallus num. 13. ff. de lib. & posthum. & secundum talem opinionem iudicandum erit prout latissimè ex Alciat. Paris. Menoch. & alijs suadent Mascard. de probat. conclus. 792. num. 9. & seq. per tex. in leg. quæret. ff. de verb. signif. vbi glos. final. & id nouissimè cõprobat Farina. in eius praxi crim. in tit. de simul. cõtract. q. 150. praxi 10. n. 258

Nec demum aduersatur descriptio in libro baptismatis tanquam filix conuenti nã talis descriptio Parochi non prodest pro verificatione veræ filiationis, Parochi si quidem non creditur nisi circa sibi commissam de Baptismo tantum, non tamen de Parentibus Pueri Baptizati, & describit parentes id non ex certa scientia, & vera informatione agit, sed ex relatione vniuscuiusquè, quæ veritati obesse nequit Sacrosanctum Concilium Tridentinum sess. 24. cap. 2. vers. Parochus disponit, quod Parochus suscipietur suscipientes de Sacro fonte. Baptizatum, & eorum nomina in libro describat non autem iussit nomina parentum scribi, id enim extra commissam ideo sibi non creditur ad notata in l. diligenter ff. mand. cap. prudentiam in fine de offic. iud. deleg. Ruin. cons. 105. num. 6. lib. 4. copiose Blanc. in tract. de compromiss. 8. quæst. de ordin. proced. in fine, creditur vñim Parochi talem à se Baptizatum asseren-

ti, vt Menoch. lib. 2. de præsumpt. num. 54. non autem circa alia, quæ non ex certa scientia assignat, sed prout sibi refertur tãto magis, quia prag. 1. incip. Philippus de Parocho hoc idem disponit nempe puerorum baptizatorum, in dies fieri librum non autem fieri librum nominum Parentum Baptizatorum, & idcirco nullo pacto quoad Parentes tali libro erit standum tanquam ultra commissam, factum, ad quod addo, vt nec probetur filiatio ex eo quod posthumo nato mortuo patre imponatur nomen patris, quia nomen aliquando parum operatur effectum Poma. ad Bart. super Rub. ff. solut. matrim. col. 2. vers. & quia, vnde ex ijs resultat optima conclusio, vt per talem fidem baptismi credatur baptizatum fuisse filium, & inter baptizatos connumerari, sicuti descriptus in libro rebannitorum probatur fuisse bannitum inquit Barbat. ad Bart. in l. decem stipulatus col. 2. vers. nisi in fine ff. de verb. obligat. & similiter matricula registri Officialium probat aliquem esse Officalem, si ibidem descriptus reperiretur, inquit Bart. in l. matricula C. de agent. in reb. lib. 12. & licet ibidem num. 4. videatur contrarium allegare, tamen ibidem Alex. in addit. concordat iura, vt saltem præsumptiue præsumatur descriptus in matricula, vt sit Officialis, & eo casu transmittit onus probandi in aduersarium, quod cessat in casu præmissi, ex quo in hoc particulari standum erit assertioni Parochi ex commissione ei tradita & non quoad alia, quapropter libris mercatorum si ex forma statuti credatur solum ad mercatutam in pertinentibus intelligitur Dec. l. age nu. 4. C. de transact.

Dato tamen & non concesso, quod tali libro, vel descriptioni stetur, quod negare expressè circa reliqua (excepto Baptismo) adhuc stari nequit ex malitia, & fraudibus mercetricium, quæ facillimè possent nomina honestorum virorum describi facere in libro baptismi tanquàm patres eorum filiorum, & secundum eorum assertiones Parochus scriberet, qui excusantur ob populositatem istius Ci-

uitatis, & multoties euenit, vt filius baptizeretur tanquam filius alterius, vt euenit annis elapsis in personam honesti viri cuius nomen paternum falso impostum fuerat in baptismo certi pueri baptizati sub falsa assertione certi clerici, qui assererebat esse filium illius, dum erat eius filius, & de hoc fuit magna questio in Curia Archiepiscopali Neapoli. quorum nomina taceo honestatis causa taliter, quod experientia docuit, & docet tales imposturas facilius fieri posse maxime contra absentes, vel existentes in alio quarterio quibus de lure conditio melior, & non deterior fieri debet. I. solvere ff. de solut. & eis cadit ignorantia in praedictis, ob quod nequeunt illic se defendere, nam licet scientia praesumitur in Ciuitate per famam inquit Dec. conf. 153. num. 2. & scientia ipsa per famam procedit in negotijs magnis non autem patris Bart. l. de minore §. plurimum hum. 12. ff. de minor. & in istis paruis scientia ex vicinitate praesumitur Paris. l. si tutor C. de pericul. tut. vers. si erat publice notum col. 4. vnde attenta absentia, cessat scientia, & tanto magis per temporis lapsum; Ideo istis malis obuiandum erit l. in fundo ff. de rei vend. ne occasio delinquendi praebetur ijs obiectio nibus resolutis censeo in materia filiationis coniecturas praecipuum locum habere, ac nimis esse obseruandas, easque iudicis arbitrio ferè collocandas Alexan. conf. 90. num. 6. in fine, & num. 17. vol. 6. Alciat. in traç. praesumpt. reg. 3. praesumpt. 37. in fine, Præpo. in cap. transmissæ qui fil. sint legit. Nacla conf. 33. num. 5. & quia satis, superque allegatas coniecturas cessare ex rationibus videmus, arbitrio tamen iudicantium remittendas esse consideratisque alijs duabus rationibus in facto demonstratis, hoc est pessima qualitas matris astrictis solita imposturas similes facere, dum primò innocentem clericum vexasset in Curia Ecclesiastica pro stupro commisso in astrictam, à qua fuit absolutus Clericus, resultat vt semel malus in eodem genere malus, semper praesumatur malus, similiter dum

fuisse à conuento ab eius domo expulsa statim ipsum conuentum in iudicio citari fecit ob salarium debitum pro seruitijs tacita filiatione praedicta, sed post decursum temporis detecta fraudulenter quare omnino absolendus erit conuentus à petitis tam per filium, quam per matrem suam circa alimentum praestita in erogatione filiae existente figurata protectione facta interea non cum legitima persona, & demum ijs omnibus benè discussis in Sac. Conf. die 7. Februarij 1611. referente Regio Consiliario Alonso Vargas Commissario fuit conuentus absolutus ab impetitis poenae Chyaissem Aduarium in causa Gratiae Grande cum Ioa. Camillo Grande l. v. d. Io. Baptista de Thoro l. c. Neap.

Filix foeminae an admittantur cum fratribus ad successionem bonorum fratris & si bona ipsa non fuissent de nouo per fratres quaesita, sed ex patre, vel matre proueniunt, ob quod iudicarentur bona fraterna; fuit decisum in fauorem praedictorum Franch. decif. 171.

Filix foeminae de paragio dotatæ non succedunt extantibus masculis in Regno scilicet quando sunt ex eodem matrimonio genitæ, nam si ex diuerso, & mater intertata decederet æqualiter foeminae cum masculis succederent, & ita concluditur Capyc. decif. 92. nu. 3. & 4. Franch. decif. 639. in fine Molfes. in comment. ad consuet. Neap. p. 3. q. 22. nu. 17.

Filix foeminae morientes ante patrem succedunt in dote materna ex generali consuetudine non tanquam matris haeredes sed an imputet in legitimam autitam, concluditur quod non, & iuxta mentem Bart. concurrunt omnes Doct. asserentes quod immediatè mortua filia iuris mini sterio duo actus successiue causantur vide licet q. dos immediatè redeat ad patrem, & illico de persona patris transeat ad ipsos nepotes vigore consuetudinis, sed tamen quam haeredes matris Capyc. decif. 176, num. 24. Minad. in const. in aliquibus in 4. notab. num. 6. vbi censeo cum accidisset in Sac. Conf. hæc questio, de facto fuisse conclusum non esse dotem in legitimam

timam Nepotis computandam, sed ex quo matrimonium fuerat contractum. iuxta nouam consuet. dos filio tanquam heredi matris obuenerit, cum citat Gaspar Thesaur. in addit. ad decif. 237. eius patris, Battaglin. ad Cyrum in l. scimus C. de inoff. testam.

Filiz foeminae an includantur in concessione rei emphyteosis Ecclesiae concessae pro se, & filijs; fuit decifum quod sic in Sac. Conf. Franch. decif. 30. Peregrin. in tract. de fideicommiss. artic. 49. vers. in tertio autem num. 116. Alex. Rauden. decif. Pisan. 49. num. 78. supra co. verbo concessio.

Filij suscepti ex matrimonio contracto secundum consuetudinem Nobilium, an possint disponere in praedictum agnatorum, & cognatorum; fuit decifum. iuxta decif. Assif. licere filijs disponere & iam in praedictum praedictorum Franch. dec. 537. Molfes. conf. 12. nu. 28.

Filij familias an possint vigore consue. Neapol. dantis potestatem eis disponendi de bonis maternis, & alijs à linea materna obueneritibus disponere de bonis suis extra territorium Ciuitatis Neap.; non fuit aliter decifum quamuis concludatur quod non, maxime contra patrem. Franch. dec. 546. sub nu. 6. in fine.

Filij diuersi matrimonij quomodo succedant matri secundum consuet. Neapol. Franch. decif. 566. ait ipsos succedere in virilem contra sexus discretionem Molfes. in comment. ad consuet. Neap. p. 4. q. 17. sub nu. 35.

Filij duorum matrimoniorum quomodo succedant matri per consuet. Neapol. & quomodo hereditas diuidenda sit existente viro filio ex primo, & pluribus filijs ex secundo, hoc est masculo, & foemina; non fuit decifum Franch. dec. 639 tamen concluditur ab intestato omnes succedere tam masculos, quam foeminas licet portiones foeminarum accrescant fratri cum onere dotandi, sed condito testamento per matrem concluditur similiter foeminas succedere, & eorum portiones fratribus vtrinquè coniunctis accrescere cum onere dotandi & c. quod

non procedit in sororibus dotatis.

Filij diuersi matrimonij an succedant infirmul matri ab intestato decedenti in portione obuenta matri ex filio primi matrimonij, & licet per Mag. Cur. Vic. fuissent ambo heredes declarati deducta causa in Sac. Conf. dicebatur mulierem binnam effici ex proprietaria usufructuaria, & successuè omnia bona spectare ad filium primi matrimonij per l. foeminae C. de secund. nupt. licet pro secundo filio facere videatur opinio Napod. dicentis per Consuet. esse correctam dispositionem d. l. foeminae, nam absque discretionem succedant, concluditur tamen opinionem ipsius esse dubiosam, & procedere quando in filium peruenissent bona aliunde quae sita, quam ex patris substantia, Vincent. de Franch. decifio. 666. Molfes. in Comment. ad Consuet. Neap. q. 22. p. 3.

Filij foriudicati nari post sententiam foriudicationis, an succedant Patri concurrentibus in successione sororibus defuncti; & patruo latè discutitur in dec. 102. Franch. sed remittit se ad decifia in decifio. 213. quamvis decidendo punctum referat fuisse comuni voto in Collat. Conf. decifum quoad bona Patruui esse exclusos à successione, & nullo modo ipsos esse successibiles stante foriudicatione eorum patris, qui non poterat fratri succedere ex causa praedicta Regens de Ponte in repet. c. 1. si vassall. feud. priuet. nu. 5. aduertatur huic decifioni.

Filij succedunt in proprietate antefati vti heredes Patris, & ita communiter iudicatum fuit vt refert Foelix de Rubéis in Apostilla post consuet. impress. in consuet. quartam autem incip. an comprehendantur fol. 5. id etiam procedit etiam quod matrimonium fuerit more magnatum contractum, Franch. dec. 106. nu. 7. & seq. Riccius in collect. dec. 51.

Filij sororis renunciantes in beneficium fratris si moriantur post fratrem obstat renunciatio ipsius filijs sororis, ita fuit decifum Franch. decif. 67. num. 5. Molfes. in comment. ad consuet. Neap. in titul. de renunc. quæst. 3. num. 22. Riccius

cuis in Collectan. decision. 30.

Filij sororis renunciantis prædefunctæ ante mortem eius, in cuius beneficium est facta renunciatio, an obset ipsis renunciatio prædicta, ita ut excludantur ab hæreditate prædicta; fuit decifum quod non, ex quo filij quamvis sint hæredes matris in prædictis succedunt ex propria persona subintrantes gradum Franch. decif. 67. per totam, Fab. Anna conf. 92. num. 43. Ioan. Andr. Georg. allegat. 30. nu. 33. Regens de Ponte conf. 40. nu. 6. Viuius dec. 211. nu. 1. Riccius in Collect. dec. 635.

Filij incestuosi quamvis dicantur nati ex milite Hyerosolimitano expresse professo, sicut filij monachorum, an admittantur ad hæreditatē patris; fuit decifum quod non Franch. decif. 28. Nunt. Tartagl. in prag. fin. de compos. nu. 37. c. 1. Riccius collect. dec. 110. & 151.

Filij nati ex filio clericici, qui secundum communem opinionem spurii non aliter in cestuosus iudicatur, an institui possint à clerico sibi hæredem filium spurium instituentem cum conditione quod si capax non esset eius filij legitimi, & naturales sint hæredes; fuit decifum quod respectu proprietatis institutio Nepotibus facta valeat, sed quoad vsumfructū bene institutio facta filio spurio valeat pro concurrenti quantitate alimentorū ceterum ultra alimenta residuum vsufructus accrescat nepotibus Franch. decif. 27. Masullus in addit. ad Capyc. decif. 194. num. 5. Nunt. Tartagl. in prag. fin. de compos. nu. 36. c. 1. Riccius Collect. dec. 110. & 151.

Filij familias habitantes insimul cum patre si se ipsos obligando asseruerint seorsum à patre habitare, an talis obligatio iure subsistat, ut inde absolui mereantur; fuit decifum talem obligationem esse nullam, & successiue prædictos filios familias non teneri ad promissa, ut per Gram. mat. decif. 12. quem commemorat Vrsul. decif. 308. num. 16. & Berard. Pand. de reassumpt. instrum. p. 2. nu. 34. & infra verbo filius familias Sempron. Ascia determin. 43. num. 2. Marc. Anto. Pere-

grin. decif. Patavin. 112. num. 20.

Filij masculi an succedant insimul cum feminis in bonis maternis, vel tantum masculi cum onere dotandi feminas; fuit decifum tantum masculos succedere cum onere prædicto Affli. in dec. 178. in prin. vsque ad nu. 3.

Filij mortua matre quo iure succedant matri in antefato constituto an tanquam filij, vel tanquam hæredes patris, fuit decifum ipsos succedere in antefato etiā quod non sint hæredes patris Affli. decif. 314. licet contra talem decisionem pluries fuisse decifum in Sacr. Conf. asserat ibi Vrsul. sub num. 5. referendo aliorum decisiones, ut filij succedant etiam ut hæredes Patris, & successiue teneri ad debita paterna in prædicto lucro, quare hodie ex communi stylo seruatur specificè in capitulis matrimonialibus expresse cauere ut filij succedant, ut filij, non ut hæredes Patris, & alias de hoc decisiones refert Ioan. Angel. Pisanell. in addit. ad consuet. quartam autem incip. mortuo Hieronymo de Arriano fol. 250 Molfesius in Consuet. Neapol. part. 7. quest. 14. num. 4. Riccius Collect. decif. 51. & 82. contra istam decisionem Affli. quæ defenditur à Fabio Anna in conf. 74. num. 7. & seq. Nunt. Pellican Consuet. Auerse cap. 4. num. 113. & subdit Pisanell. in addit. ad istam decif. contrarium fuisse decifum per plures causas in pluribus causis per eum relatis, etiam si matrimonium fuisset contra & morte magnatum, ut fuit decifum in causa Comitum Montis Calui, cum Comite Montellæ Reg. de Ponte in tract. de Potest. Proreg. tit. 9. de success. mulier. in princ. num. 25. Ascia determinat. 12. nu. 8. Molfesius in commen. ad consuet. Neapol. p. 1. c. 3. nu. 1. p. 7. q. 2.

Filij legitimitati an succedant in Emphyteusi Ecclesiastica concessa Emphyteotæ sibi, & hæredibus suis, & successoribus, non fuit aliter decifum, quamvis concludi videatur transire ad eos virtute illorum verborum quibus cunctique hæredibus Affli. dec. 386. vbi Vrsul. Gama dec. Lufran. 307. nu. 3.

Filij

Filij naturales an rumpant donationem factam à patre non existente legitima solum iuxta tex. in l. si unquam C. de reuoc. donar. de iure concluditur, quod sic licet contrarium videatur decidisse S. C. vt per Vrsill. dec. 203.

Filij fratrum testatoris, an excludant foeminas vltimo instituti morientis vigore substitutionis, ex quo non ipsi, sed Patres eorum substituti fuerant, & ante euentum substitutionis decesserant; concluditur in fauorem filiarum Capyc. decif. 115. num. 6. 7. 8. Ioseph de Rusticis in tract. an, & quando lib. pos. in cond. voc. lib. 1. cap. 2. num. 91. Alex. Trentacinq. in tract. de substitut. part. 4. cap. 14. num. 20.

Filij succedentes vniuersaliter matri descendentes infantes, an transmittant dotem maternam siue hereditatem ad patrem non aditam per se, nec per patrem nomen infantium, concluditur quod sic Capyc. decif. 176. num. 15. & 26. & 27. contrarium tenet ex multis rationibus.

Filij succedentes matri sunt heredes vniuersales exclusio Auo materno Capyc. dec. 176. nu. 14.

Filij filia renunciantis patri, & heredibus suis bona materna, paterna, & fraterna, an mortuo patre, deinde filijs eius masculis, & vnoquoque ipsorum ex testamento instituentem consobrinum fratrem heredes admittantur ad successionem defuncti exclusio instituto, fuit per S. C. iudicatum pro filijs filia, & idem in alio consimili casu fuisse decifum tradit Ioa. Angel. Pisanel. in addit. ad consuet. si moriatur incip. Bart. in d. l. qui superstitis fol. 89. & 90. Reg. de Ponte conf. 40. nu. 6. Viuius decif. 316. num. 8. Molfes. in comment. ad consuet. Neapol. tit. de renunc. q. 5. nu. 7.

Filij nati ex diuersis matrimonijs an omnes succedant in viriles absque discretionem sexus, & portio foeminarum accrescat fratribus vtrinq. coniunctis, & in qua successione procedit, fuit decifum id procederet in successione matris, & non patris Iacob. Annell. de Bortis in Consuetud. Neapol. si qua mulier in addit. incip. ad.

de quod die 26 Septembris fol. 205. vbi refert alias decisiones Molfes. in Comment. ad Consuet. Neap. p. 3. quæst. 22. num. 15.

Filij succedunt in antefato vti heredes patris, & ita fuit pluries decifum. Felix de Rubcis in Apostilla ad Consuet. quartum incip. an comprehendantur fol. 5. post consuet. impressa ita vt impediant consolidationem vsus uetus in beneficium matris, de qua meminit Franch. decif. 91. num. 19.

Filij an omnes succedant in dotibus matris in matrimonio contracto more magnatum; fuit decifum quod sic, nam talis consuetudo nisi aliud sit, vel contineat, nisi merum ius commune, & sicut de iure communi talis successio defertur non obstante tali consuetudine fuit iudicatum Vrsill. decif. 237. num. 7. Reg. de Ponte conf. 8. num. 12. & 15. Molfes. in Comment. ad Consuet. Neap. p. 3. q. 24. sub num. 12.

Filij positi in conditione regulariter non censentur vocati dispositiue iuxta mentem gloss. in l. lucius ff. de hered. instit. sed in casu contingenti dum fuisset facta institutio alicui, & si sine liberis masculis legitimis, & naturalibus decesserit, substituit Caium sic pluries substituendo, tunc pariter censentur vocati dispositiue iuxta communem opinionem accedentibus etiam aliquibus coniecturis in prædicto casu id sic conclusum an existente aliquo substituto rebelli, & sic caduca semel admittatur substitutus non expectata morte naturali iuxta terminos legis Statius Florus S. Cornelio Felici ff. de iure fisci, quamvis deinde gratiam ipse rebellis obtinuerit, ac legitimum filium reliquerit, concluditur substitutionem agentem esse vocatum dispositiue, & conditionem ipsius ob rebellionem alterius substituti relicto filio incapace quibus quoad hoc restitutio non prodest in beneficium ipsius actoris, extitisse, vt refert Fab. Anna conf. 9. in hac causa tria, & conf. 10. contra conclusa in conf. prædicto fuit in Sac. Conf. decifum, vt ipsemet fateatur in apostilla impressa in 2. vol. coh. fil. in.

fil. incip. Audiui quosdam qui magis
vers. contra nonum consilium, vt verum
fatear fuit decifum ad materiam nouiffi
mè videnda sunt scripta, & allegata per
Ioseph. de Sesse dec. Aragon. 65.

Filij filiz renunciantis an excludantur à suc
cessione patris, & materterz siue in bo
nis sitis in Ciuitate, siue extra, & licet ius
succedendi competeret auunculis ex per
sona filiorum filiz renunciantis, quando
mater eorum pramortua fuisset, tamen
si illa excluderit se, ac filios suos renun
ciatione non posset contra huiusmodi re
nunciationem venire si matris heredita
tem adiuuissent abique inventario, vnde
fuit bis in Sacr. Conf. iudicatum quod fi
lij renunciantis non excludantur à suc
cessione patris, & materterz, in bonis sitis
extra districtum per illà rationem, quod
in renunciatione subintelligatur clausu
la si sibi successio deferatur, sub qua con
ditione videtur se, ac suos heredes ex
cludere Minad. in const. in aliquibus in
3. notab. num. 11. Franch. decif. 77. num.
8. Ioan. Andr. Georg. in allegat. 23. ad
demonstrandum num. 49. Molfes. in com
ment. ad Consuet. Neap. par. 2. cap. 24.
sub num. 12.

Filij nati ex concubinato sunt naturales, &
per consequens sunt capaces successio
nis paternæ, quod secus est in spurjis,
quod cernitur ex diuersitate factorum,
ex quo ex cohabitatione non præsumi
tur matrimonium, sed potius fornicatio
per c. aliter 30. q. 5. secus de iure ciuili,
& præsumitur talis fornicatio, quæ con
cubinatum non faciat, sed stuprum, vt
refert Alciat. in tract. præsumpt. in 2. reg.
in præsumpt. 5. & ratio est, secundum
eum quia adhuc vt dicatur concubina
tus multa requiruntur, & propterea filios
concludit dici debere spurjos, & non
naturales, nam vltra habitationem requi
ritur consensus concubinarius expreffus
si mulier est ingenua, & honestæ vitæ &
tacitus, aut præsumptus, quando non est
libera seu non honestæ vitæ, Secundo
quod non sit talis cum qua committitur
adulteriū, nec incestus ex affinitate, ter
tio q̄ sit vnica, & quod in domo fuerit

retenta, quarto quod mulier sit talis,
quod possit esse vxor, & sic concludit,
quod ex sola habitatione non præsumi
tur concubinatus, & per consequens filij
nati censendi sunt spurjis, & non natura
les cū citat Foller. in praxi censual. vers.
Nicolaus Episcopus sub num. 200. &
201. vbi subdit secundum opinionem
Alciat. fuisse decifum in Sacr. Conf. in
contingenti casu, sed casus ille (inquit
ipse) decifus per Sacr. Conferat mino
ris difficultatis, quia solum prodicebatur
testamentum in quo Pater instituebat
filium naturalem, nam ex hoc solo in
dubio cenferi quod ille sit spurjus non
naturalis &c.

Filij an succedant tanquam filij, vel vt hæ
redes patris in donatione facta ab Auo
eorum patri contemplatione matrimonij
fuit decifum in Sacr. Conf. ipsos venire
vti filios, non vti heredes, vt nouissimè
tradit Andr. Molfesius in const. 2. num. 2.
& 41. vbi ipsam declarat post comment.
ad consuet. impress.

Filiorum appellatione an contineantur for
uitæ in Regno in ijs, quæ respiciunt suc
cessores sui successiones; fuit declaratum
contra Comitissam Montis Auri de eius
rebellione etiā post mortem Minad. in
const. in aliquibus vers. filiorum nu. 29.

Filij an sint educandi pœnes matrem ad se
cunda vota conuolantem, nec spem suc
cedendi habentem habita bona qualita
re vitrici, & matris; fuit decifum quod sic
Franch. decif. 350. Io. Franc. Capiblan.
in pragmat. 9. num. 6. de Baron. Viuius
dec. 16. nu. 5. Reg. de Ponte in decif. 20.
n. 21. licet contrarium fuisset decifus elap
sis annis præsertim in anno 1607. aut
608. iunctis aulis in causa prudentissimæ
mulieris Zenobiz de Petro Vxoris V. I.
D. Fran. Ant. Salinas cum Mario Scoppa
Tutore Liniz Longhæ referente Regio
Consiliario Marco Antonio Morra pœ
nes Chiayescem Actorum Magistrū vbi
omnes suspensiones cessabant, & tamen
educatio pupillæ fuit data Regio Con
siliario Francisco Valcarel, quæ fuit ma
gna decifio Ioan. Baptista de Thoro V.
I. D. Neap.

Filius

Filius natus ex concubina non existentibus filiis legitimis, & naturalibus nec coniuge, in quo succedit Patri; fuit decifum succedere in sexta parte, Franch. decif. 291.

Filius an poffit patrem accusare, & conuenire vigore instrumenti liquidandi viarum Mag. Cur. Vic. non fuit decifum, licet tenere videatur, quod non Franch. decif. 162. Ioan. Paul. Galter. in praet. crimin. instrumen. 2. 2. p. nu. 31. & feq. vi de Battaglin. in l. qui in potestate C. de in ius vocan. in addit. ad Cynum.

Filius natus ex matrimonio contrafto per mulierem habentem alium virum abfentem, postmodum diftratto, an patre mortuo succedat eidem non obftante diftractione matrimonij fecundo loco contrafti; fuit decifum quod fic, Franch. decif. 230. Tapia in Ritu, quae item feruat ipfa Curia quod refponfiones.

Filius accipiendo pecuniam de remiffione mortis patris, an efficiatur haeres; concluditur quod non, & fecundum praedicta fuit decifum in Sac. Conf. conuentos abfoluendo ex quo per instrumenta etiam non in forma probantia per eos praefentata demonftrabantur conuenti confequi debere dotes maternas, & illum titulum allegabant voluiffe, & velle bona patris poffidere, etiam quod instrumentum dotium non probabat, nam faltem per illud habuerunt iuftam caufam cuius titulum haereditarium ouerofum, refert Vrfill. dec. 372. nu. 8.

Filius institutus sub duplici conditione reftituendi haereditatem Agnatis, an poffit duas quartas detrabere fcilicet quartam legitimam, & trebellianicam; fuit decifum, in Sac. Conf. quod fieret haec detractio quatenus effet ipfa legitima, & trebellianica, quae faciunt medietatem bonorum quare emptores primi ab ipfo funt fecuti, vt refert Vrfill. decif. 367. num. 9. Viuius in Sylua commun. opin. opinione 10005. trebellianicam post nu. 1.

Filius an detrahat quartam trebellianicam & legitimam etiam in bonis prohibitis alienari; fuit decifum, quod fic, Vrfill. decif. 367 sub nu. 15.

Filius Doctoris de Collegio non foluit nifi munuscula tantum, an procedat etiam in Nepote Doctoris de Collegio; fuit decifum quod non Fab. Anna in nouiff. addit. ad fing. 216. eius patris.

Filius Doctoris, vel Medici delinquens, an puniatur poena nobilium, vel ignobilium fuit decifum effe puniendum poena nobilium, & ita fuit decapitatus quidam filius Medici Anna in const. terminum vitae nu. 21. & feq.

Filius tenetur in quantum facere potest patri decrepito refutanti omnia feuda filio fi immineret periculum famis, & vitae & ita fuit decifum in Sac. Conf. Anna. in repet. Rubr. de vaffall. decrep. etat. num. 55.

Filius patris haeres declarans nolle succedere in haereditate fui patris an poterit vendicare feuda, quae erant ex forma inueftiturae haereditaria; fuit decifum in S. C. quod non, & ideo fuit poffeffor feudi abfolutus Frecc. de Subfeud. lib. 2. in 1. auditor. verf. pluribus modis nu. 74.

Filius, vel filia primogeniti an excludant fecundogenitum etiam minorem; fuit tam praefcis temporibus, quam modernis decifum, quod fic, Capyc. in addit. ad confuet. fi moriatur S. & omnia incip. tenet Napod. hic fol. 107. & ibi Ioan. Angel. Pifanell. in feq. addit. incip. tu vide in allegat. vbi refert fuisse admissum filium fecundogenitum in fucceffione Aui ftante morte primogeniti, & fecundogeniti excludo quartogenito de decif. Capyc. meminit Minad. in const. in aliquibus in 3. notab. num. 119. Io. And. Georg. alleg. 9. num. 28.

Filius an poffit patrem instituere haerodem non obftante quod matrimonium fit contraftum fecundum confuetudinem Capuanam, & Nidiam; fuit decifum quod fic in Sac. Conf. vnde fuit abfolutus haeres institutus ab impetratore fratris vterini petentis dotes maternas, Camill. Salerna. in addit. ad confuet. filiusfamilias incip. referente Domino Minadois fol. 188. Molfes. in comment. ad confuet. Neap. p. 3. q. 24. nu. 12.

Filius sororis renunciantis in manibus patris

tris, an succedat in paterno feudo quater nato excludo filios; fuit decimū per totū Consilium, quod sicrum quia illa renn ciatio non compræhendebat feuda, tum quia erat personalis non realis Afflict in c. Titius cum Sempromio sub nu. 5. in fine si de feud. fuer. controuers. inter Dominum, & agn. & in c. in generali eod. tit. Gram. dec. 101. nu. 11.

Filius fratris carnalis an præferatur fratri vterino in successione feudorum in Regno Neapolitano præcipue in feudis nouis virtute gratiarum concessarum Regno; fuit in Sacr. Conf. iunctis aulis iudicatum pro nepote ex fratre carnali contra fratrem vterinum Fab. Anna conf. 125. putabam in hac causa, vbi in fine consil. ponit decisionem cum citat Ioan. Andr. de Georg. in allegat. 12. num. 51. & allegat. 25. num. 28. & de tali gratia meminit Franc. de Amicis in cap. 1. de sjs, qui feud. dar. post S. & veniendo ad primam num. 17. fol. 188. Reg. de Ponte in tract. de Potest. Proreg. titul. 8. in prin. num. 22. & in Rub. de success. feudi lect. 12. num. 54.

Filius, & si dicatur suus, qui ab hereditate se abstulit, & effectum successione non habuit, neque tenetur in solidum ad debita contracta in vita patris iussu patris ad illius utilitatem cum eo, & si inventarium fecisset, quia habetur ac si abstulisset, & ita fuit in Sacr. Conf. iudicatum, non obstante iuramento etiam post sententiam condemnatoriam opposita exceptione in executione in causa Comitis Montellæ Minad. in consil. in aliquibus in 2. notab. num. 34. Molfes. conf. 4. num. 2.

Filius an possit patrem instituire stante matrimonio contrahendo secundum vsum nouum, & liberè disponere saluo bonorum subsidio nulla habita ratione vtrum fratres sint, vel alij proximiores, quia sufficit hunc casum consuetudine non compræhendi; fuit iudicatum contra proximiores, vt refert Minad. in consil. in aliquibus not. 2. num. 107. Consuetudo nõ debet extendi quando quis decedit reliquis proximioribus ex parte patris ad ca

sum quando decedit reliquis patre, & fratribus, vel alijs proximioribus cum patre, dum sit extra casum consuetudinis idem ibi nu. 105.

Filius qui quietat bonā paternā cum iuramento an conueneretur inter numerum filiorum, & successuū partem faciat in legitima; concluditur, quod non, tamen in hoc vario modo est iudicatum, per S. C. vt in causa Thomæ de forma cum Marino eius fratre pœnes Longum Act. vt refert Aloy. de Leo l. 1. nu. 8. C. de Iure liber. 1.

Filius familias, qui per multos annos stetit non soluere, an iuocetur beneficio legis quod cum eo &c. vt non teneatur vltra quam facere posset; fuit decimū per M. C. V. esse liberandum, & interposita appellatione in Sacr. Conf. quia pars in facto multa intendebat probare, fuit mandatum Mag. Cur. quod liberaret ipsum cum catione de stando Iuri Franch. decisio. 221. Riccius in Collectan. decisio. 152.

Filius familias renunciāns in specie beneficio legis quod cum eo &c. vt non conueniatur nisi in quantum facere posset licet in generali renunciatione non censetur renunciatum, an gaudeat debeat tali beneficio, & non fuit decimū Franch. decisio. 181. de quo meminit Scipio Rouitus in pragmat. 1. de S. C. Maced. nn. 27. vbi refert fuisse decimū in fauorem filiorum familias, & post nu. 27. tradit quando adesset specialissima renunciatio, vt ibi per eum secus esset, tamen hæc opinio nec tuta videtur postquam Sacr. Conf. decreuit olim in fauorem filij familias Dozoris, qui censetur scire iura absque certioratione, vt in causa Francisci Antonij Mazzolæ cuius sententia exemplum infimali cum alijs esse videre pœnes Longum in causa quondam Ioan. Petri de Tutijs cum Ducissa Turris Maioris nunc pœnes à mandatis Scribam Bartile nouissimè Molfes. in consil. 4. num. 6. & 7. adducit alias decisiones S. C. vt non obstante renunciatione gaudeat debeat prædicto beneficio Riccius in Collect. dec. 152.

Filius

Filiisfamilias quamvis se obligare non possit absque Patris consensu vigore generalis decreti huius Regni, an si facta fuisset obligatio extra Regnum, & conveniunt in Regno tali exceptione ut possit, fuit decifum contra filiumfamilias, Franch. decif. 72. de qua commemorat Scip. Rouit. in prag. 1. de Senatusconf. Macedon. num. 9. lo. Andr. Georg. allegat. 44. hum. 30.

Filiisfamilias an possit testari citra consensum Patris de feudo sibi à Patre donato vel refutato tamquam peculio quasi castrense, & fuit decifum quod non, Franch. dec. 4. nu. 4.

Filiisfamilias in patria potestate existēs cōtrahēs societatem ob quod fuit debitor effectus, an facto sui iuris teneatur ex dicto contractu continuato in quantum facere potest; fuit decifum non esse molestandum de persona, & successuū teneri in quantum facere posset Scipio Rouit. in prag. prima de S. C. Macedon. à num. 25. cum seq. & post nu. 21. vers. & ex ijs ego decidi &c.

Filiisfamilias an pro periurio præstito asserendo se patremfamilias puniri possit; fuit decifum, quod sic, sed poena extraordinaria, ut refert Ioan. Franc. Scaglioni in prag. 1. de S. C. Macedon. num. 46. quod hodie est decifum per Regiam Pragmaticam editam sub die 13. Ianuarij 1588. incip. alli giorni §. 9. situatam in volum. Pragm. sub tit. de offic. Procurat. in prag. 64. ut filijfamilias non teneantur ex tali mendacio, quamvis in contrarium fuisset decifum, ut supra etiam per dispositionem Iuris communis in Leum qui ff. quod cum eo &c. ac aliam decisionem, refert Vrsill. decifio. 308. num. 16. asserentem fuisse in Magna Curia Vicarij, & Sacri. Consil. condemnatum quendam filiumfamilias ad quantitates debitas, & ad exilium per annos quinque, & sic alias decifum refert Anna in sing. 213. filiusfamilias ubi singulariter Fab. de Anna in addit. qui allegat mentionatam Pragm.

Filiisfamilias an possit testari de feudo refutato; fuit decifum in Sacri. Conf. quod

sic, Afflicti. decif. 183. quem citat Franch. decif. 4. in prin.

Filiisfamilias iuxta Pragmat. Regni eatenus possit se obligare quatenus concurrat Patris consensus, vel quod seorsum à Patre habitet, quod nam tempus exquiratur, ut habitatio seorsum sit causa obligationis vel magnum scilicet viginti annorum, vel modicum; fuit decifum in Magna Curia Vicarij, & in Sacri. Consil. sufficere quod per momentum habitet seorsum à Patre, ex quo Regia Pragmat. non limitat tale tempus habitationis, & secundum ista fuit decifum obligationem fuisse validam Vrsill. decif. 308. à num. 17. vsque ad nu. 19. lo. Paulus Galteri in prag. crim. Instrum. 2. 2. p. num. 25.

Filiisfamilias insimul cum Patre obligatus si expresse renunciauerit beneficio legis, quod cum eo &c. an opponere possit exceptionem talis beneficij in liquidatione instrumenti; fuit pluries practicum ob stare exceptionem periuirij, & mox carcerari, filijfamilias excarcerati fuerunt non obstante tali renuntiatione inò etiam existente inualida absolute iuramenti, ut tradit Vrsill. decif. 308. num. 21. Ioan. Franc. Capi-blanc in pragmat. 6. de Baron. num. 67. subdens hodie per nouellam Pragmat. fuisse relaxatam poenam periurij filijfamilias ut dixi supra eo: verbo filiusfamilias.

Filiisfamilias insimul cum Patre obligatus ut non teneatur de persona sed in quantum facere possit traditur Cautela, ut faciat se à Patre emancipari, vel post mortem patris renunciet hereditati Paternæ etiam quod renuocasset tali beneficio saltem in genere scilicet omni legum auxilio prout pluries in factis decifum in Sacri. Conf. refert Vrsill. decif. 308. num. 20.

Filiisfamilias, qui se obligauit in instrumento cum iuramento an valeat talis eius obligatio; licet concludatur valere virtute iuramenti, tamen refert Frecc. de present. instrument. part. 9. quest. 8. num. 52. fuisse in Sacri. Conf. obser-

X uagum

statum; vt declaratur instrumentum nullum, & hoc potest fieri per laicum, & non ex hoc annullatur eius confessio, neque iuramentum, & si pars vellet agere ratione iuramenti posset, & ita, fuit iudicatum in anno 1540. 20. Februarij ex quo iste filiusfamilias cum iuramento se obligauerat asserendo esse emancipatum, & oppositum fuerat repositum, quoniam generaliter ex decreto Sacr. Conf. lato in anno 1525. fuit prouisum filiosfamilias non posse se obligare vel contrahere, nisi fuerint emancipati, vel habitent seorsum à Patre alias instrumenta confecta nullam obtineant roboris firmitatem, vt refert, Frecc. vbi supra num. 1. videnda sunt non tata supra eo. verbo filiosfamilias.

Filiusfamilias, qui se obligauit alteri mediante instrumento, in quo Pater suum præsinit, consensum an si post contractum se fecerit emancipare gaudere debeat beneficio legis 2. Cod. quod cum eo, superius dictum fuit eo; verbo filiusfamilias filiosfamilias habere duo remedia, hoc est renunciationis paternæ hereditati, vel emancipationis vt in casu prædicto, tamen traditur aliud remedium, videlicet impetrationis absolutionis à iuramento iuxta decisa per Afflict. decif. 220. num. 10. cum seq. & ita in contingentia facti dum fuisset obtenta absolutio fuit decifum in Sacr. Conf. pro filio emancipato, vt non teneatur, nisi in quantum facere posset, vt refert Prosp. Carauit. in pragm. 1. §. 12. nu. 64. & 70. vbi ponit decisionem de S. C. Macedon.

Fiscus quamuis prohibeatur appellare à decretis liberatorijs, non tamen prohibetur per viam recursus audiri, sed hoc procedit in causis vbi notoriè appareat fiscum fuisse grauatum Franch. decisio. 148. Reg. de Ponte in tract. de Potest. Proreg. tit. 3. de elect. Official. §. 1. nu. 51. Masfrill. dec. Sicil. 158. nu. 2. & per totam lul. Cæf. Imbr. in tract. de repulsa. p. 1. consider. 2. nu. 9. & seq.

Fiscus instante an procedi possit in crimine vsurarum accusatore desistente, sine an-

te litis contestationem, siue post, fuit decifum quod sic, Prosp. Carauit. in ritu M. C. V. 2. 1. post nu. 2. vide infra verbo fiscus aliam similem dec.

Fiscus an sit restituendus prætextu lesionis in arrendamento arrendato per Curiam, dum contractus fuisset perfectus, & solemniter celebratus præcedentibus pluribus subhastationibus, & eius prætio; fuit decifum quod non attento modico lucro, nec competere restitutionem fisco nisi ex noua causa superueniente causetur Afflict. decif. 340. Reg. de Ponte. conf. 54. num. 25. & in tract. de Potest. Proreg. tit. 4. de regal. imposition. §. 5 num. 19. Sforz. Odd. in tract. de restit. in integr. art. 13. sub quæst. 3. nu. 83. Muscatell. in praxi S. C. lib. 2. p. 3. glof. veniuntur nu. 60.

Fiscus an admittatur ad hereditates rebellium futuras, & sic ad successiones de futuro, & lura de futuro, & quid in iuribus de futuro, quæ debentur ex contractibus fuit decifum in Reg. Cam. quod quoad successiones, & lura, & hereditates de futuro non succedat, secus si ex contractibus Vrsill. dec. 127. sub nu. 5. in fine.

Fiscus an possit opponere contra successorem in officio ex persona prædecessoris mediante gratia regia ne succedat prædecessorem deliquisse in officio, non fuit voratum, ait Capyc. decisio. 121. a num. 17. ad finem Farinacc. conf. 5. num. 26. & seq.

Fiscum habere non licet, nisi in Terris Papæ, Imperatoris, & Regis, vnde fuit prohibita Regina Poloniæ constituere Procuratorem fiscalem in statu Bari, Anna in sing. 220. fiscus Carol. Tapia in rub. de Offic. Procur. Cæsar. nu. 10.

Fiscus quamuis non appellet à sententia absolutoria lata in fauorem inquisiti, an etiam procedat, si appellatum fuerit à minoritate poenæ; per Sacrum Consilium, non fuit admissa appellatio, sed approbata, & exequuta sententia Mag. Curiz Vicariæ, quæ condemnauerat quemdam in exilium per bimestre extra Neapolim Grammat. in ritu 37. Magna Curia Vicariæ incip. item iteruat

par ipsa Curia nullum denunciarum fol. 258. ate.

Fiscus an accusatore cessante in crimine vsuræ possit accusationem prosecui contra accusatum, concluditur quod sic, & ita decretum fuit, & cum ab isto decreto ad Proregem fuerit reclamatum, iterum votis omnium recensitis iustis omnibus, ac expediens reipublicæ visum extitit. Minad. decif. 39: cum foeneratorum, Franch. decif. 552. & infra eo. verbo fiscus Borrell. conf. 12. num. 52. declarat istam decif. fuisse factam ante promulgationem Pragmatic. Imperato. Caroli Quinti quæ limitat Constit. Regni vsurarium Rouit. in pragma. 1. de vsurar. num. 17.

Fiscus an excludatur ex defectu assensus, si feudum per mortem alicuius Regi aperiretur, vel deuolueretur per rebellionem eius, qui tenebat sine assensu, concluditur quod non, & ita fuit iudicatum per Iudices Rebellionum in contingenti casu Minad. in const. in aliquibus in 5. notab. sub num. 7. in fine, & 8. ubi subdit esse imputandum Patri non reuocanti ante casum, secundum quam opinionem refert Georg. in allegat. 39. Dominus Ioan. Baptista num. 4. alias obtinuisse in Regia Camera Summar. contra illos de S. Mango in causa S. Seuerini de Camerota.

Fiscus an possit prosecui accusationem vsurariz prauitatis desistente accusatore, fuit in S. R. C. determinatum, quod in quacunque parte Indicij desiterit accusator vsurariz prauitatis possit fiscus prosecui & hoc in causa Stephani Sparani Pictoris sub die 23. Septembris 1533. Antonellus Falangonus Secretarius, ut refert Foller. in pract. crimina. Fragment. par. titul. de viuris num. 55. in fine, vide supra eo. verbo fiscus Borrell. conf. 12. num. 53.

Fiscus ex suo privilegio, si reperiatur debitor priuati, an teneatur ad vsuras, & quid ad interesse, & licet aliqui tenuerint non teneri ad vsuras per tex. in l. cum quidam S. fiscus ff. de vsur. tamen aliter concludi videtur præposita distinctione tradita

per Regent. de Ponte in tract. de Potest. Proregis titul. 4. de regal. Imposition. S. 4. sub num. 49. quod si fiscus fuerit debitor declaratus, & liquidatus ob aliquam euictionem, siue fuerit conuentus actione ex stipulatu, siue ex empto, vel alia quacunque causa constituendo differentiam inter vsuras, & interesse inter vsuras debitas ex contractu immediatè pactione, vel conuentione, vel extra contractum mediante mora ex interpellatione causata in mora irregulari non autem regulari, & ex facto, ex quo non impeditur actus obligationis, & actionis ad interesse consequendum, quo vero ad interesse rei iudicatz, quæ debentur auctoritate Iudicati, & sententiz non dependentis ab obligatione, vel contractu, & in talibus vsuris non procedit dispositio d. S. fiscus, ubi subdit in fine num. 50. id examinasse, quoniam in Regia Camera Summarie diuerse reperiuntur factæ decisiones, ut in causa Ducis Nuceria, Baronis Marturani, & aliorum.

Fiscus an possit agere iure sibi cesso per vxorem feudatarij, cuius ipse eff. heres super bonis allodialibus eo quod vxor vigore Capituli Neapolitani circa assensum dotium obtinuerat assententiam pro eius dotibus super bonis feudalibus, fuit decifum in Camera Regia in fauorem fisci, & ita fuerunt vendita bona allodialia ad ipsius instantiam, ut refert Regens de Ponte in tract. de Potestate Proreg. titul. 6. de assens. reg. super dot. in prin. nu. 16.

Fiscus in Regno à sententijs absolutorijs non appellat iuxta ritum M. C. V. incip. in causis qui in viridi obseruantia extat, at in facto contingenti, dum impediatur quidam Carceratus per Curiam non obstante sententia absolutoria facta denunciatione contra eum fuit obseruatum per S. R. C. dispositum in d. ritu Iacob. Anell. de Bottis in addit. ad ritum 275. incip. Item seruat ipsa in addit. incip. & ita pridie de præfenti anno.

Forma sententiz condemnationis bonorū cum fructibus quomodo proferenda sit,

ut euitetur stercoatio fructuum percepto-
rum non in specie verificatorum; con-
dicitur esse formandam sententiam ipsam
condemnando reum ad fructus liquidan-
dos. Franch. dec. 687.

Fori priuilegium viduis concessum an con-
petat aduersus pupillos conuentos ex
contractu paterno; fuit decifum non
militare, & proinde causam esse remit-
tendam ad Officiales. ordinarios pupil-
li, Franch. decif. 553. Riccius collectan.
decif. 300.

Fori exceptio per debitorem conuentum
vigore Apocæ Banci opposita, an mili-
tet, fuit decifum, quod non, Scipio Ro-
uit. in pragmat. 62. num. 2. de offic. procu-
rat. Cæsar.

Fori priuilegium an per contumaciam amittatur, vt si citatus non comparuerit, ob
quod contumax fuerit reputatus, dein-
de purgata contumacia allegauerit de-
clinatorium fori; fuit decifum, quod
quando expresse tali priuilegio pote-
rit renouari, ita pariter, & tacite
per contumaciam Afflict. decif. 133. An-
na in singul. 120. contumax, Musca-
tell. in praxi Sacr. Conf. par. 2. gloss.
veniens num. 5. Alber. Olitua in ritu Cu-
ria Archiepiscop. Neapol. 18. num. 8.
102. Franc. Capiblan. in pragmat. 8. num.
227. de Baron. vbi limitat non procede-
re quando Baro petierit remissionem.
Vassalli contumacis Tapia in pragmat. 1. li-
cet vt vniuersalis nu. 43. vbi de crimi. agi
oportet. & ritu 220. Item si aliquis vel ali-
qua num. 2. & Franch. decif. 417. num.
1. Borgnin. Causal. decif. Fuiizan. 2.
part. 1. num. 11. Riccius in collectan.
decif. 48.

Fori priuilegium concessum personis mife-
rabilibus iurantibus perhorrescere, an
procedat in quacunq; electione Offici-
lium; fuit decifum talem electionem pro-
cedere, & valere, quando fuerit iudex ele-
ctus, qui iurisdictionem habeat in conu-
tum alias secus esset Afflict. decif. 257.
num. 2. & seq.

Fori electio iuxta terminos L. vnde C. qua-
do Imper. in pupil. & vid. & conf. Regni
sanctimus, an competat mulieri pauperi

quāmnis maritata ob quod reputatur
dua habendo virum decrepitum, & pen-
tus inutilem fregerit contra tertios pos-
siores stante viri vrgentia pro asscura-
tione dotis non obstante petitione Baro-
nis circa remissionem causæ licet per M.
C.V. fuisset aliter decifum, tamen per S.
C. fuit decifum causam ipsam esse reman-
dandam in Magna Curia Vicariae Tho-
mas Alfens in addit. ad Nunium Tar-
tagl. in pract. ciuili sub c. 2. in ep. Portia
Acciana. 7. m. 121. 1602. 1603. 1604.

Fori priuilegio trahendi an gaudeant ve-
terani, & matriculati Curiales, & Procu-
ratores exteri degentes in Ciuitate Nea-
polis; fuit pluries in Mag. Cur. Vicindica-
tum in fauorem ipsorum Io. Berard. Mus-
catell. in pract. S. Capana. gloss. compe-
tentes num. 75. & idem pract. c. 10. in
Magna Curia Vicariae testatur. Carol.
Tapia in conf. statumimus, vt Mag. Cur.
hum. 14.

Forum rei Actor sequi compellitur ex com-
muni regula patet cap. cum sit generale
de for. compet. cap. experientie et
quæst. 1. l. in criminibus C. de iuris-
dict. om. iud. quid in hærede conuentos
dicitur infra in verbo hæres, vbi alle-
gatur decifio, quod hæres diuersi fori
non teneat respondere foro defuncti nisi
si ibi personaliter reperitur ex traditis
per Annam io allegat. 59. num. 10. &
12. & latè in allegat. 74. in hac demum
allegat. assert. decifionem Sacr. Conf.
exortam ex causa tunc agitata inter Hip-
politam Gonsagam, & Alcanium Co-
luranam conuentum pro restitutione
antefati vigore capitaliorum matrimo-
nialium, vbi aderat hypothecca, & sic
actione reali, quod quidem matrimo-
nium fuerat contractum more magna-
tum huius Regni, & solutio erat desti-
nata de pecunia Regni, & demum iste
conuentus vxorem duxerat Neapolita-
nam, ac domum in Ciuitate Neapolis
habebat, & natus erat in Insula Sicæ,
& sic originarius Vassallus in Regno,
dum pro ipsius parte fuisset petita remis-
sio ad Curiam Romanam refert fuisse
decifum p. S. C. causam remanendā in S. C.
& ita

& ita notissimè conuenito Principe Melphie per Ioannē Falsciam ad soluendum salarium eius viro debitum pro seruitijs, ipsi præstitis in hac Ciuitate idem fuisse decissum audiui à peritissimo I.C. Fabio de Falco factò verbo per M. C. in S. C. in banca Anastasij.

Notissimè dum fuisset conuentus Illustrissimus Magnus Contestabilis Marcus Anronius Columna in Sacr. Consil. ab Alphonso Caracciolo pro seruitijs præstitis eius proauo, & Illustrissimo Cardinali eius Patruo, nec de prædictis remunerationem solutam, ac redemptionē in captiuitate occursum apparere, & petita remissione ad Romanam Vrbem, plura opponebantur, quæ remissionem ipsam impediabant, Primo quia ipse erat feudatarius in Regno, & feuda possidebat, non enim militare dicebatur hæc autoritas in casu isto, nam illa procedit, quando conueniretur pro re feudali, aut feudum respiciente tunc coram Domino feudi benè conuenitur cap. cæterum vbi Innoc. de Iud. Specul. in titul. de comp. Iud. num. 5. vers. Octauius ratione feudi, & licet feudatarij, & Barones etiam, exteri in hoc Regno oriundi reputentur per pragmat. in titul. de offic. prouis. facien. regn. & exter. vers. placet, quoniam id respectu officiorum conferendorum, procedit non in alijs, rursus & si de Regno oriundi dicerentur exteri Barones, procederet quando in Regno habitarent & domicilium in eo haberent, nam Ciuis ratione originis non potest conueniri personali actione in loco originis si ibi non reperiatur Bar. in L. assumptio S. i. ff. ad municip. Bal. in rub. C. si à non cōpet. Iud. Luc. de Pen. l. filios C. de munic. & orig. lib. 10. vers. quarto casu Angel. l. hę resabscns S. si quis tutelā ff. de Iud. Doct. in cap. postulati de foro compet. & in c. accedens, vt lite non contest. Alex. l. cū quædam ff. de Iurisdict. omnia. Iud. Dec. l. si conueniri num. 33. vers. & idem est in loco ff. cod. Nec sufficit reperire in Regno Procuratorem exteri repræsentantē personam, nam dum actione personali agitur, opus est omnino adire Iudicem.

Rei conueni in loco, in quo ipse domicilium habet Bal. conf. 167. verba dicunt vol. 3. Apostil. ad Bart. l. Titium S. tutores ff. de administr. tut. Dec. d. l. si conuenit num. 33. de Franch. decif. 177. nu. 6. Secundo & si dicatur quod conuentus sit de sedili Portus huius Ciuitatis eo quod sui antecessores de eodem sedili fuerunt, vt censeatur hæc ciuilitas Paterna origo, quod verius est, quod quis fortitur forum Paternæ originis quoad honores, & tutelæ, vt post Ann. fundat Specul. in titul. de compet. Iud. adit. lib. 2. par. 1. nu. 34. sed hæc allecatio ad fedile pariter operatur quoad munera Ciuitatis, & honores sedilis tantum non quoad forum ita Marian. Soccin. in rub. de for. compet. post nu. 13. colu. 7. vers. aduerte tamen, & post num. 8. 1. sequitur Anna vbi supra num. 6. immò requiritur quod talis allecatio ad sedile sit acceptata ab hærede, & ratificata alias nullius momenti censetur Bart. in l. 1. C. de pat. qui fil. distrax. Dec. conf. 66. 1. num. 10. in fine Menoch. de arbit. Iud. lib. 2. cent. 2. cas. 185. num. 38. de quo nil apparet in isto casu, nec demum opitulatur quod iste magnus Contestabilis sit Capiraneus Cohortis grauis, & leuis armaturæ, nam in casu isto non agitur de materia militiæ, nec de Cohortibus illis militaribus merito hic conueniri nequit l. magisteriæ vbi Salyc. C. de Iurisdict. omnia. Iud. Anna vbi supra num. 9. Tertio & vltimo ex aduerso allegabatur tex. in l. 2. S. sed si agant, & ibi glos. ff. de Iud. per quem tex. duo resultare videbantur, primum cum actor tamquam Ciuis Neapol. habeat priuilegium trahendi alios; secundum quod cum conuentus exterius agat in istis Regijs Tribunalibus, quod similiter omnes contra eum agere possunt per tex. d. S. sed si agant, ad primū responderetur cum nullo iure permittatur, vt Neapol. exterum de Regno, & non ibi habitantem è locis Regiæ Iurisditionis non subiectis euocare ad hæc Tribunalia, vltra quod nec constat Actorem esse Ciuem Neap. secundo ad tex. d. S. sed si agant tripliciter responderetur primo quia

tex. cum glos. loquitur quando legati agunt, sed conuentus iste non agit, nec aliquem molestat, secundo quia multi doctores prout Dyn. Jacob. Butrig. Iacob. de Rau. Guliel. de Cua. & reliqui intelligunt tex. cum glos. in illis verbis aduersus omnes se defendere debet, contra quos agit, prout refert Anna in allegat. 75. num. 2. vt æqualitas in iudicijs seruetur, licet alij aliud dicant, vltimò respondetur, quod aut quis de iure communi non potest in aliquo loco conueniri quia ibi forum non fortiebatur prout est casus, de quo agitur hodie, & tunc poterit ab illo tantum recoueniri contra quæ ipse agit, sed quæ mero iure conueniri potest verum ex aliquo priuilegio est exemptus vt conueniri nequeat, & tunc si ipse agit contra vnum, tunc perdit priuilegium quoad omnes, & ab omnibus poterit pulsari, cum facilius amittatur priuilegium, quam ius commune, & ita intelligunt d. s. sed si agant, vt post Innocent. in cap. fin. de foro compet. Paul. de Cast. in d. s. num. 2. ijs omnibus ponderatis, & discussis fuit decisum in fauorem conuenti non esse procedendum in Sac. Conf. referente Regio. Consiliario Marco Antonio Morra die 10. Februarij 1611. poenes Secretarium in banca de Viuo pro Felice patrocinante optimo I. C. Fabio de Falco meo Patruo dilectissimo Aduocato prædicti Illustrissimi magni Contestabilis huius Regni Io. Baptista de Thoro V. l. D. Neap.

Fori priuilegio an gaudeant famuli priuilegiatorum habentium priuilegium fori, vt puta laici famuli clericorum, & famuli Neapolitanorum, & concluditur quod non per Clarum lib. 5. s. fin. quæst. 35. num. 12. vbi allegat Capyc. decis. 12. referente sic concludere licet non decifum, eumque citat Baiard. ad Clarum in s. fin. quæst. 36. in princ. Sigismund. Scacc. in tract. de iudic. caus. civil. & crimin. cap. 1. num. 22. Ioan. Franc. Capiblan. in pragm. 8. num. 143. de Baron. Carol. Tapia in l. fin. par. 2. cap. 3. num. 98. & 99. ff. de const. Princip. tenet, quod possint gaudere, vt speciale sit in familiaribus

clericorum, & ita passim seruati vidit in Regia Camera Summarie Catapagn. in extranag. de vita, & honestat. clericor. num. 23.

Forum declinare an possint Vidua, & Pupillus, si fuerint cōuēri vti heredes alterius fuit decifum in Mag. Cur. Vic. quod possunt declinare, & petere remissionem ad iudicem eorum, vt refert Barthol. de Capua in const. statumimus, vt Mag. Cur. quem citat Carauit. in ritu 234. num. 2. vbi num. 3. ait contrarium obtinuisse in Mag. Cur. Vic. Augustinum Carauitam eius fratrem, & ipsum allegat Viuius decis. 49. nu. 9. Muscatell. in praxi S. C. lib. 1. par. 2. glos. competentes nu. 92.

Forenses vendentes, & ementes, aa astringantur ad solutionem gabellæ nuptæ impositi; concluditur quod sic, Capyc. dec. 158. nu. 9.

Forenses introducentes victualia in aliquam Ciuitatem, vt venderent, an teneantur soluere collectam impositam inter Ciues concluditur, quod sic per Doct. Luc. in l. hac praesentissima C. de quibus mun. vel præst. sic. se excus. lib. 10. q. 25. & ita obtinuisse fatetur, Franc. de Amicis in tit. de ijs qui feud. dar. poss. s. hac rubrica vers. & alios tanquam fol. 223.

Fori iudicatio non in omnibus delictis loci vendicat, sed in illis tantum, in quibus venit imponenda poena mortis naturalis civilis, aut deportationis, non autem membri abscissionis, & ita fuit per sententiam Sac. Conf. declaratum iunctis omnibus Tribunalibus Regens de Ponte in tract. de Potest. Prorog. Rub. de Prouision. fieri solit. & c. S. 4. nu. 47. Molles. in comment. ad consuet. Neap. p. 4. q. 47. & seq.

Fori iudicatus si post latam sententiam fori dicationis per spatium tredecim annorum dixerit de nullitate sententiæ, & actorum, an sit abdicandus; fuit decifum quod non, & proinde sententia executioni mandanda fuit Grammat. decis. 24. Foller. io pract. crimin. rub. Capris fori iudicatis num. 8. Vinius decis. 439. num. 38.

Fori iudicari an poterit percussus cum lapide

pide, vel baculo, fuit dictum, quod non Campagn. in Cap. Regni, qui cum ronca num. 5.

Foriudicatus Neapolitanus an amittat dominium bonorum, fuit decifum quod sic in facto contingenti, Reg. de Ponte conf. 69. fuit foriudicatus nu. 9.

Foriudicatus Neapolitanus Civis an amittat bona ita, vt filijs vel agnatis ipsius quazantur non autem fisco, stante Regali gratia Neapolitanis concessa, dum dicit, quod ex quocumque crimine, praterquam in crimine læse maiestatis diuinae, & humane bonæ Neapolitanorum non publicentur, fuit alias per S. R. C. decifum, quod sic contra foriudicatum, vt refert Vrsill. decif. 361. quem citat Franch. decif. 213. sub num. 15. vbi ait idem alias fuisse decifum in Mag. Cur. Vic. & demum nouissimè in contingenti casu decifum per idem S. R. C. vt ibi nu. 10. faretur.

Foriudicatus, si fuerit captus, an puniri debeat poena mortis, & contra eum exequi si ob homicidium fortè commissum deberet condemnari poena mitiori extraordinaria, ex quo fuerat praparatum precedente prouocatione, fuit indicatum, in Ciuitate Aquilana esse condemnandum ad poenam exilij per triennium, & ita confirmata fuit sententia in Mag. Cur. Vic. Viuius decif. 439. num. 36. vbi idem refert in casu dictæ decif. fuisse per illam curiam iudicatum Regiæ audientie Capitanatæ, & memini legisse Afflid. in const. poenam eorum sub num. 48. vers. fuit mihi relatum dicentem quod tum fuisset quidam Iuuenis à Mag. Cur. foriudicatus, ex quo fecerat percussione cum ense cuidam Iuueni, pro qua percussione veniebat imponenda poena manus declarauerunt Iudices ipsius M. C. V. quod non possit occidi, sed percuti.

Frater consanguineus an cum fratre vtrunque coniuncto succedat in paragio debito sorori decedenti sine filijs ante nubilem ætatem; fuit decifum quod sic, Franch. decif. 619. Molfes. in comment. ad consuet. Neapol. p. 4 q. 39. num. 4. & quæst. 53.

Frater maior, qui habet commune Patrimonium cum minore, an possit esse tutor illius; fuit decifum, quod non, Franch. decif. 404.

Frater vtrunque coniunctus quamuis in successione fratris excluso fratre vterino præferatur de Iure consuetudinario in bonis materni fratris vterinus insimul cum fratre vtrunque coniuncto admittitur ad successionem, & ita fuit decifum Franch. decif. 99. & similiter in bonis paternis Franch. decif. 93. post num. 7. Molfes. in Comment. ad Consuet. Neapol. par. 4. quæst. 39. num. 8. Riccius in collect. decif. 14.

Frater vterinus an admittatur solus vel insimul cum sorore vterina in portione eorum matri obuenta ex hereditate vnus ex eius filijs vtrunque coniunctis cum isto fratre vterino; fuit decifum ambos succedere, Franch. decif. 25. Molfes. in Comment. ad Consuet. Neapol. par. 4. quæst. 41. Riccius in Collectan. decif. 14.

Fratres secundogeniti an teneantur contribuere in adhoa soluenda per primogenitum in feudo nouo quæsito per defunctum cum potestate testandi de eo, & per eum disposito in beneficium primogeniti relicta portione fructuum feudi eisdem filijs secundogenitis; fuit conclusum, quod non, Afflid. dec. 252. in prin. Frec. de subfeud. lib. 2. in 5. auctoritate nu. 16. Mastrill. dec. Sicil. 112.

Fratres secundogeniti quibus debetur vita, & militia, an teneantur contribuere in adhoa soluenda per primogenitum in feudis; concluditur quod non per Afflid. decif. 252. à nu. 2. vsque ad finem quamuis ibidem Grammat. in addit. super verbo in solutione adhoz dicat fuisse determinatum in Regia Camera in dicto facto occurrenti relato per Afflid. ibidem tamen Pisanel. in addit. eiusdem decif. dicit Sac. Conf. inclinasse pro eo scilicet secundogenito decreuit tandem quod primogenitus solueret vitam, & militiam, & sic non deduxit lus Ioan. Camill. Bilot. in allegat. 2. num. 7. & 8. annuens ita in Camera fuisse terminatum Mastrill. decif.

ciſ. Sicil. 112. Octa. Bammac. in c. qui clericus nu. 163. ſi de feud. def. cont.

Frater an ſuccedat fratri in feudo: cum diſtinctione fuit deciſum, quod ſi ſumus in feudis, vt tradit Afflict. in deciſ. 293. antiquis, bene frater ſuccedit fratri, ex quo frater eſt de aſcendentibus primi acquirētis, ſed in feudo nouo ſecus Fre. de Subfeud. lib. 2. quaest. 12. num. 20. & eodem lib. in different. feud. num. 28. Fab. Anna conf. 25. num. 8. & ſeq. Ioan. Andr. Georg. in allegat. 21. nu. 64. Reg. de Ponte conf. 3. num. 15. & in tract. de Poſteſt. Proreg. titul. 9. §. 1. num. 1. Franc. Anto. Villan. in quodam reſponſo impreſſo in opera Cannet. incip. adeo doctè num. 4. Milanen. deciſ. Sicil. 8. num. 156. lib. 1. idem Reg. de Ponte in repet. rub. de ſucceſſ. feud. lectio. 12. nu. 23. Molſel. in Comment. ad Conſuet. Neap. p. 4. q. 40. nu. 8.

Frater conſobrinus ſeu Patruelis, an admittatur hodie ad ſucceſſionem feudi ſicut frater carnalis, fuit pluries deciſum in Regia Camera, quod ſic, & iſtud ex declaratione Capitulorum Neapolitanorū, Vrſill. dec. 292. in prin.

Fratres conſanguinei an admittantur vna, cum matre ad bona paterna; fuit deciſū quod ſic, & idem in filio fratris conſanguinei Vrſill. deciſ. 38. num. 11. Viuius deciſ. 397. num. 13. & in Sylua commun. opin. in opinione 334. & 335. frater germanus, & deciſ. 469. num. 8. Molſel. in Comment. ad Conſuet. Neapol. par. 4. q. 46. num. 5. Franc. Monal. conf. 13. nu. 6. in ſi. lib. 1.

Frater inſtitutus in legitimæ tantum portione, an ſuccedat pro virili portione ſorori ab inteſtato decedenti vna cum fratribus hæredibus vniuerſaliter inſtitutis à Patre, fuit deciſum, quod ſic, Capyc. deciſ. 158. num. 9.

Frater conſanguineus tantum an excludat ſororem vtrinque coniunctam in materia feudali, fuit deciſum in S. C. quod ſic Io. Angel. Piſanell. in addit. ad conſuet. ſed ſi morienti incip. ſentit Napoda. hic fol. 155. & vide infra ver. frater vbi ſunt aliz deciſiones.

Frater cōſanguineus tantum an præferatur exiſtente ſorore vtrinque cōiuncta rāquā duplici vinculo coniuncta, & licet femina ſit admittēda ad ſucceſſionē eſſet verum niſi concurreret cum maſculo cumque bona perueniſſent ab illa parte vnde maſculus cōiungebatur; fuit deciſum in S. C. maſculum eſſe admittendum Sigismund. Loſſred. in Paraphras. Feud. in cap. 1. de notis feud. col. 4. verſ. quid autem ſic &c. quem citat Vrſill. deciſ. 28. num. 13. & ita alias fuit per S. C. indicatum fratrem legitimum ſucceſſorem fratri cōſanguineo in feudis, quæ à communi Patre prouenerant exiſtiſſe ſaluo iure competentis ſorori pro paragio, Minad. deciſ. 36. eum citat Io. Andr. de Georg. allegat. 21. num. 58. declarando illam deciſ. quia agitur hic inter ſexum maſculinum, & foemininum inter quos nullus poterat eſſe concurſus, vt praticari poſſit duplicitas coniunctionis, vide Børgn. Canal. deciſ. Fiſiſan. 12. in 3. par. num. 43. Riccius in collect. deci. 14.

Frater an ſuccedat in feudo nouo per fratrem quaſitum iuxta Cap. Papæ Honorij, vbi expreſſe concluditur, quod ſic, niſi ſi lex conſeſſionis aliud in præmiſſis expreſſerit, & ita pluries fuit obſeruatum in S. C. vt reſert Sigismund. Loſſred. in conſ. 34. quoniam magnificus quondam D. Iacobus.

Frater vtrinque coniunctus an admittatur inſimul cum matre exiſtente in medio ad ſucceſſionem defuncti excluſo vterino tantum, ſeu conſanguineo, quod mater admitteretur inſimul cum fratre vtrinque coniuncto, & ratio eſt quia quando mater eſſet in medio ſecundum communem interpretationem cōſuetudinis diu obſeruata non vendicari ſibi locum conſuetudo, ſed ſtamus diſpoſitioni iuris communis Anto. de Alexand. in addit. ad conſuet. Neap. ſed ſi morienti de ſucceſſ. ab inteſt. incip. de lure iſtaram conſuet. quem citat, & ſequitur Franch. dec. 112. nu. 7.

Frater an poſſit agere ad portionem ſibi cōtingentem de bonis communibus alienatis per alios fratres contra tertium durante

ante communionem inter fratres posito casu quod dum fratres maiores alienauerint territorium cuidam, & promiserunt ratificationem alterius fratris minoris communi effecto, an iste minor maior iam effectus possit agere contra emptorem, petendo portionem illius territorij durante communionem, concluditur quod non propter incertitudinem dominij, & ita obtinuisse in Sacr. Conf. fatetur Franch. de Amicis in titul. de ijs qui feud. dar. poss. S. & hanc Theoricam in fine vers. & alias in alia ardua causa fol. 66.

Frater an succedat fratri in subseido, vel concessione virtute clausulæ adiectæ tam in Inuestitura Baronis à Rege facta, quàm in concessione facta à Barone subfeudatarijs pro te, & hæredibus; concluditur quod sic, & ita pluries obtinuisse tradit. Franc. de Amicis in tit. de ijs qui feud. dar. poss. S. & veniendo ad primam sub. nu. 13. vers. de ego vidi fol. 187.

Frater an succedat in feudo si non est coniunctus ex illo latere unde provenit feudum, & licet concludatur quod sic tamen contrarium tenet Andr. in cons. vt de suc. effectibus in vers. fratres, & in cap. 1. de nat. succ. feud. in addit. num. 8. dicens ita fuisse iudicatum tempore Regis Caroli in M. C. etiam in causa appellationis quem citat Fab. Anna cons. 125. putabam in hac nu. 19.

Frater an admittatur in successione feudi noui, & si veterinus esset ex nouo iure const. Regni, concluditur quod sic, adeo quod tempore Caroli Primi, ita fuit iudicatum, & appellatione confirmatum, vt tradit Andr. in cons. vt de successione bus vers. fratres quem citat loa. Andr. de Georg. alleg. 21. nu. 20. & 32.

Frater occidens aggressorem fratris, si incepta rixa superuenerit durante rixa non puniatur pena ordinaria homicidij, sed alia minori pena, vt fuit decisum in Mag. Cur. Vic. & in S. C. Vinius deci. 63. num. 1.

Frater veterinus an admittatur cum fratre utrinque coniuncto mortua sorore veterina in bonis maternis, non fuit decisum Franch. dec. 366.

Fructus feudi mortuo vassallo post Kalendas Martij ad hæredes spectantes an extendantur ad pensiones domorum, vt fructus ciuiles; fuit decisum, quod sic. Franch. dec. 572. de diuisione fructuum mortuo feudatario, vide supra verbo diuisione.

Fructus percepti ex usufructu an debeant restitui pro tempore, quo fuerunt percepti, vel à tempore reuocationis petitionem inducam; fuit decisum à tempore reuocationis Franch. dec. 352. num. 3.

Fructus hæreditatis debentur hæredi sub conditione instituto, si ab hostibus redierit, an debeantur à die mortis testatoris, vel à die purificatæ conditionis; fuit decisum deberi à die impletæ conditionis Franch. dec. 604. Molæ in Consuet. Neap. p. 2. 20. num. 1. q. 6. & 7.

Fructus ex meliorationibus percepti, an sint restituendi, si possessor fuerit condemnatus ad restitutionem rei cum fructibus; fuit decisum, quod non, Franch. dec. 705.

Fructus hæreditatis medio tempore percepti à filijs in primo gradu existentibus à Patre institutis, & sub conditione gratias restituere pendente restitutione, an debeant imputari in legitimam ultra fructus ad eos spectantes ex eorum legitima; fuit decisum fructus ipsos tamquam non de substantia hæreditatis non esse imputandos in legitimam, Franch. dec. 522.

Fructus legitimæ an à die mortis debeantur, quamuis non fuerit decisum, concluditur quod sic, Franch. dec. 374. Peguera dec. Catal. 125. Riccius in Collect. dec. 126.

Fructus donationis omnium bonorum presentium, & futurorum cum reservatione usufructus vita durante donantis, an veniant appellatione bonorum futurorum si tempore mortis donantis reperiretur maturati de quibus testator disponere posset, vel cedere debeant in beneficium donatarij circumscriptis opinionibus aliorum tenentium donationem validam non venire fructus appellatione fructus

ne futurorum, ac aliorum tenentium donationem non valere fructus contineri appellatone futurorum; fuit decifum in fauorem donatarij ex claufulis ampliffimis donationis, nec difculfa veritate opinionum prædictarum, Franch. decif. 168. Io. Franc. Capiblane in pragm. 5. de Baron. nu. 11.

Fructus habitationis an veniant in reftitutione rei communis, in qua poffeffor condemnatus ad reftitutionem inhabitauit, fuit decifum contra habitantem, Franch. decif. 160.

Fructus meliorationum in domo reftitutioni fubiefta factarum an computari debeant in prætio meliorationum; fuit decifum quod non, Franch. decif. 109. Peregrinus in tractat. de fideicommiss. artic. 50. in cap. incip. circa quartum principalem num. 72.

Fructus, qui femel in anno colliguntur, vt sunt vina, olea, frumenta, & reliqua venditis Castris, aut locis spectant ad emptorem, sed fructu, qui colliguntur fingulis diebus fit diuifio pro rata temporis inter emptorem, & venditorem, & ita fuit decifum Franch. decif. 79. Io. Franc. Capiblane in prag. 5. de Baron. 23. Viuius dec. 8. num. 21. Ioan. Franc. del Castillo dec. Sicil. 4. nu. 16.

Fructus feudi mortuo vaffallo post Kalendas Martij spectant ad hæredes vaffalli non autem ad Dominum ex difpofitione Iuris, an procedat quâdo feudum non Domino, sed ad Agnatos deuolueretur talis difpofitio Iuris; fuit decifum quod sic, Franch. decif. 19. Marcus Antonius Peregrinus in tract. de fideicommiss. artic. 49. in cap. incip. in tertio autem tempore num. 208. Fab. Anna in conf. 20. in hoc incidenti sub num. 8. Reg. de Ponte conf. 52. num. 35. Io. Franc. Capiblane in prag. 5. de Baron. num. 19. Idem Reg. de Ponte in rub. de success. feudi lect. 14. num. 42.

Fructus immaturi quâuis ab administratoribus Vniuersitatis vendi non possint ante refectionem iuxta difpofitionem Pragmaticæ, an procedat quando administratores se ipsos obligassent proprio

nomine priuato, & principali; fuit decifum quod non, & proinde fructus immaturi possint vendi ante refectionem, Scip. Rouit in prag. 5. de admin. Vniuers. num. 8. & 9.

Fructus feudi hæreditarij an possint exequi ad instantiam creditoris feudatarij contra eius hæredem; fuit decifum quod sic in feudo hæreditario, secus in feudo ex pacto tanto magis cum in casu occurrenti erat modicum debitum Afflicti. decif. 26. Reg. de Ponte conf. 34. num. 10. de hoc tractat latè Minad. decif. 20. fuit autem licet non decidat, Io. Thom. de Marin. in tract. de qual. & gener. feud. titul. de feud. hæred. antiq. sine Pater. num. 37. Surdus in tract. de alimentis titul. 8. priuileg. 54. Riccius in Collect. decif. 689.

Fructus rerum paraphrenalium, vel extradotem feudorum; an teneatur hæres viri restituere vxori, in casu occurrenti, quâuis per confessionem vxoris in petitione fuerint feudalia bona vxoris appellata paraphrenalialia, quæ in probationibus fuerunt verificata extra dotes; tamen per Sac. Conf. talis confessio non fuit pro errore habita sed corroborata, vt bona ipsa Paraphrenalialia dicerentur non obstatibus probationibus, vt concludit Afflicti. decif. 44. à num. 1. vsque ad 4. & in bonis ipsis paraphrenalibus Sac. Conf. sequitur fuit distinctionem Bart. asserentis, quod si loquatur de fructibus extantibus, siue essent naturales, siue ciuiles, seu industriales restituere tenetur si vero essent consumpti, & tunc si essent industriales non tenetur restituere, sin autem naturales, & essent magni momenti quatenus esset locupletior restituere tenetur, & ita residet Afflicti ibi num. 5. & 6. si verò sumus in fructibus extra dotes, & tunc si maritus de voluntate vxoris perceperit restituere non tenetur, sin autem præter voluntatem secus, in casu tamen dubio quia cetera voluntas vxoris interefferit adhuc restituere tenetur, & sic pertransiuit Sac. Conf. vt ibi Afflicti. num. 8. concludit, & in fine censet per S. C. fuisse cum voto decifum fructus ipsos

cent-

cenferi ex bonis paraphrenalibus, & per consequens conclusio prædicta procedit Minad. conf. 5. num. 13. Nunt. Pellic. in consuet. Auerſæ cap. 3. num. 553. Theſaur. in decif. Pedemont. 187. num. 5. la- te Hieronym. de Laurent. decif. 18. Aue- rion. num. 313. Surd. in tract. de Ali- ment. tit. 1. quæſt. 33. num. . . verſ. ter- tius caſus eſt.

Fructus percepti lite pendente per reum, condemnatum ad reſtitutionem certæ partis terræ an reſtituendi ſint; fuit deci- ſum quod ſic hoc eſt à tempore publi- cationis, quia ex tunc eſt malefidei poſ- ſeſſor Afflic. decif. 59. quem ſequitur Marcus Antonius Peregr. in tract. de fi- deicom. art. 49. in cap. incip. in tertio autem num. 146.

Fructus medio tempore pendentes inter appellationem, & appretium factum cui ſpectabunt, an actori, vel Reo; fuit con- cluſum, quod ſi electi appretiatores fru- ctus pendentes auferant, hoc eſt eorum æſtimationem vel primam ſententiam, confirmauerint fructus erunt actoris, ſi vero pronunciauerint, quod malè fue- runt æſtimati, quia ſunt maioris æſtima- tionis; tunc erunt Rei, quia iuſtè appella- uit, & interim fructus poſſunt ſequeſtra- ri Afflic. decif. 188. Cypyc. decif. 202. num. 12. Fraoeh. decif. 145. Nunt. Pellic. in Conſuet. Auerſæ cap. 8. num. 270. Ma- ſullus ad Cypyc. d. decif. 202. num. 4. Maſtrill. decif. Sicil. 29. Riccius in Col- lect. decif. Collect. 473. & 175. nouiſſi- mè Marc. Ant. Peregr. decif. Patav. 30. num. 4.

Fructus beneficij Eccleſiaſtici alicuius cleri- ciſi per eius Patrem fuerint percepti, an teneatur ad illorum reſtitutionem filio petente, & concluſum fuit quod ſic, Af- ſlic. decif. 241. in princ. cum citat Boer. dec. 199. nu. 4.

Fructus in petitione hæreditatis an veniant reſtituendi ita vt conuentus quamuis hæ- res, & cum bona ſine poſſederit hæredi- tatem Paternam, ex qua erant certæ por- tionem reſtituendæ teneatur ad eos reſti- tuendum, fuit decifum quod ſic, nam iudiciū petitionis hæreditatis eſt, uni-

verſale Afflic. decif. 240. num. 1. 2. 3. Marc. Ant. Peregr. in tract. de fideicom- miſſ. art. 49. cap. incip. in tertio autem tempore num. 113. Borrell. conf. 40. nu. 42. Borna. Caual. dec. Fiuizan. 27. num. 32. par. 1.

Fructus rei traditæ per debitorem creditori an teneatur excomputare in ſortem prin- cipalem maximè ſi talis traditio rei non fuerit ſpecificata quo titulo debitor da- ti, unde in dubio cenſetur res tradita lo- co pignoris, fuit decifum quod ſic, Af- ſlic. decif. 373. Anna in ſingul. 629. Mu- ſcatell. in præſ. S. C. lib. 2. p. 3. gl. adiudi- cantur nu. 27. & 28.

Fructus pendentes an veniant in reſtitutio- ne terræ faciendæ vigore ſententiæ in qua nihil fuit dictum de fructibus; fuit decifum, quod veniant in reſtitutionem, Vrfill. dec. 32. nu. 4.

Fructus percepti per creditorem hæredem debitoris grauatum de reſtituendo alte- ri hæreditatem ante reſtitutionem, an ſint excomputandi cum debito; fuit deci- ſum quod ſic, Vrfill. decif. 237. ſub num. 2.

Fructuum reſtitutio ex ſententiâ condem- natoria proueniens à tempore litis con- teſtata, ſi reperiretur quod lis bis fuiſ- ſet conteſtata, à quo tempore debeatur; fuit decifum eſſe; habendam rationem, de iſtis fructibus à tempore primæ litis conteſtationis, Cypyc. decif. 11. num. 4. & ſeq.

Fructus paragi, an debeantur ſorori in ca- pillo petenti à fratre paragium; fuit deci- ſum tantum alimenta deberi ultra pa- ragium Anna in alleg. 70. nu. 9. & 25. in fine, infra verbo filia.

Fructus an veniant in reſtitutione, facta cõ- poſitione reſtituto ex cauſa rebellionis diſtinguitur, quod ſi reſtitutus ſit ante captam poſſeſſionem, & incorporatio- nem, & fructus ſint extantes, & non conſumpti reſtitutio proſit quoad fru- ctus, ſi autem non ſint extantes, ſed conſumpti, & reſtitutio proſit; tamen in caſu occurrenti fuiſſe decifum fructus venire in reſtitutione facta virtute cõ- poſitionis in pecunia à die nedom factæ

com-1.

compositionis, sed presentat in actis, & intimat Anna in Repet. cap. primi de vassall. decrep. arat. nu. 231.

Fructus officij an sint restituendi suspensio ab officio, qui postea de iustitia fuit reintegratus à possessore officij interim perceptos; fuit decusum in Sac. Conf. quod non, & ratio fuit illa, quia erat Regia provisio, quæ vix sufficiebat pro manutentione Officialium Regum cum auctoritate, & solita præbeminentia in Provincia Anna in repet. cap. primi de vassall. decrep. arat. num. 222. vsque ad 225. Carol. Tapia in Rub. ff. de const. Princip. cap. 3. num. 33. nouissimè Reg. de Ponte decis. 25. num. 24. vbi in consimili casu idem fuisse per Consil. Italix ipso referente decusum eum citat Riccius in collect. dec. collect. 477.

Fructus feudi obuenti, ac deuoluti ad Curiam ob mortem feudatarij, ad quem spectabunt; fuit decusum per S. C. esse relaxandos hæredibus ipsius feudatarij Frecc. de Subfeud. lib. 3. in differen. feud. quest. 5.

Fructus percepti ex introitibus ex pecunia dotali, an veniant, si hæres mulieris non petierit nisi post annum, an poterit eos postea petere tam introitus ipsos cum tertijs, seu fructibus perceptis & decursis vel si petierit ante, an debeant restitu in continenti ita quod restituens nullum tentat commodum; fuit decusum in Sac. Conf. iunctis aulis, quod non teneatur maritus ad tertias, seu fructus perceptos ex introitibus emptis ex pecunia dotali, & ratio fuit, quia viro fuit data electio de restituendo introitus, vel pecuniam, Vincent. de Franch. in addit. ad consuet. si mulier incip. quid si pecunia. fol. 232. sed si electio esset concessa mulieri per virum petendi emptionem factam ex re dotali, vel pecuniam, tunc soluto, factaque electione emptionis factæ per virum omnes fructus debentur vxori à die mortis viri, & ita fuit decusum in Sac. Conf. die 25. Maij 1597. in causa Camilla Scoppæ cum hæredibus eius viri referente Domino Consiliario de Franch. in banca de Mondellis Ioan. Ba-

pista de Thoro V. I. D. Neapol.

Fructus beneficiorum clericorum Neapolitanorum, an debeant remanere poenæ consanguineos Abbatis, seu clerici decedentis, an verò in eis succedant successores in beneficijs, latius articulus examinetur, & in contingentia facti alias attempta, & probata consuetudine in ijs iudicatum fuit spectare ad consanguineos Clerici vt refert Sigismund. Loffred. in. conf. 40. in presenti causa n. 39. pro qua opinione consuluit ipse Loffred.

Fructus feudi hereditarij an sint filij hæredis præcipuè, vt inuentarium in hoc propositante concursu creditorum, & licet Camer. in cap. Imperialem concludat quod sic cõtra opinionem Andr. ibi qui generaliter loquitur in feudo hereditario non prodesse inuentarium, secundum quam opinionem fuit iudicatum in causa Baldassaris Milani, vbi fuit dictum, quod inuentario non obstante satisfiat Creditoribus non solum pro valore feudi, sed etiam pro fructibus recollectis ex feudo, nam hæres nil debet habere præcipuum in concursu creditorum super feudo hereditario, vt refert Franch. de Amicis in tit. de ijs qui feud. dar. poss. §. & veniendo ad primam sub num. 12. col. 26. vers. & pro ista opinione fol. 183.

Fructus non veniunt in remedio l. 2. C. de rescind. vend. & ita fuisse decusum in S. C. refert Franch. decis. 119. nu. 20. eum citat Fab. Anna conf. 24. in prin. & in casu suo annuit in apostilla impressa in 2. vol. Consil. incip. audiui aliquos &c. casum 24. decusum certo modo, nec pro, nec contra licet ipse concludat quod non.

Fructus remansi post mortem donantis an sint hæredis ipsius ab intestato, vel veniant inclusi in donatione prædicta sub verbo lurium, seu bonorum introituum, & licet pro parte hæredis pretendatur fructus ad eos spectare vigore prædictæ reservationis vsusfructus quasi quod fructus sint specifi. è à donatione exempti, & consequenter ad hæredes ab intestato transmitti; tamen concluditur attenta qualitate facti ad donatarium spectare primo

primo ex donatione ipsa omnium bonorum, in qua licet sit reservatas ususfructus cum facultate testandi non succedit casus dispositionis, quare ipse resolvitur adveniente morte; secundo ex verbis illis in reservatione adiectis vita sua durante tantum; tertio ex ponderatione dictionis tantum adiectae in reservatione; quarto ex reservatione dispositionis faciendae, & ita attentata reservatione omnia voluit includere in donatione, cum in ipsa peractum ultimum voluntatis, quae est modica summa, ergo de maiori summa noluit disponere; Vltimo attenditur causa certa, nam reservatio certae summae erat faciendi pro anima, quam deinde non fecit, unde nullum iure haeredes ab intestato admitti debent prout secundum praedicta; fuit decisum in beneficium. Donatarii Regens de Ponte in cons. 100. donat Thomas, ubi in fine ponit decisiones.

Fructus vel interesse Paragii an debeantur per fratres sorori; fuit saepe decisum in S. C. deberi fructus, vel interesse, Minado, in consil. in aliquibus in 7. not. num. 14.

Fructus an consequi possint vassalli haeredes defuncti, & concluditur fructus feudi dividi inter haeredes vassalli defuncti, feudo devoluto ad Dominum, seu reverso Capyc in l. Imperiali de prohib. feud. alien. per Feder. qui ait talem sententiam fuisse receptam in Sac. Conf. eum citat Nunt. Pellic. in Consuetud. Aversae. cap. 10. num. 187. Liparul. ad And. in cap. 1. hic finitur lex S. his consequenter lit. F. incip. talis consuetudo.

Fructus pendentes feudi in ultimo anno, quo moritur feudatarius sine legitimo successore ob eius mortem ipsum feudum ad Dominum devolvendum veniret qualiter; distribuuntur distinguendum erit quod si vassallus moritur a mense Septembris inclusivè usque ad principium Martij sequentis omnes fructus illius anni erunt domini, demptis tamen fructibus qui in illo mense Septembris pendebant, sicut est vindemia, oleum,

poma, & similia, sin autem vassallus decederet a Mense Martij inclusivè usque ad principium Septembris sequentis fructus spectabunt ad haeredes vassalli, & ita in practica fuit observata haec distinctio in morte D. Francisci Brancatij nam ex decreto Sac. Conf. Rex relaxavit suo haeredi fructus illius anni perventos ex feudis Loriani, & Trentulae licet Rex praeferret feudum esse devolutum ad Regiam Curiam Capyc. in inuestit. feud. ver. feudorum fructus ver. pendentes fructus fol. 204. & novissimè Regens de Ponte dec. 12. num. 7. refert idem fuisse per Regiam Cameram decisum in feudo Casolle devoluto ad fiscum in causa eiusdem fisci cum haeredibus feudatarii in memor. dec. Capyc.

Fructus an sint restituendi, & interesse taxandum & ad quam rationem annullato contractu; fuit in Sac. Conf. iudicatum, quod restituantur fructus, & taxetur interesse praetij ad septem pro centenario, & pro concurrenti quantitate fiat compensatio, ut in casu currenti tradito per Io. Franc. Capiblane. in prag. 1. nu. 191. de Baron.

Fructus feudi in Regno existentis, & iurisdictionis, an sint commodis fisci applicandi, si ipsi per uxorem alicuius viri, qui accesserat ad inseruiendum Principi haeretico declarato per S. P. possessi; fuit verbo in Collaterali Consilio nihil fuit contra uxorem Dominam innouatum. Carol. Tapia in adnot. ad Const. paternorum nu. 4.

Fructus an debeantur pendente Iudicio rescissionis contractus, vide infra in verbo instrumentum.

Fructus feudi pendentes licet dicantur in esse in feudo, an de illis feudatarius disponere possit in testamento; concluditur iuxta Bald. opin. quod poterit de illis testator disponere, ut a solo separatis tamquam de re propria haeredis, de qua potest testator disponere, & haeredem in feudo granare, & talis dispositio erit valida, ut fuit decisum in Regia Camera Summarie in causa Vniuersitatis Seminarie cum Duce, sed in hoc feudo ha-

Y

do ha-

do hereditario, secus in feudo ex pacto Reg. de Ponte in repet. cap. 1. de success. feud. lictiq 14. nu. 33.

Fugiens ex carceribus ratione criminis inculpati pro conuicto habetur secus versus si carceratus indebitus, & iuris ordine non seruato inde aufugiat etiam cum Carceris fractione, quo casu non puniatur, nec pro confesso habetur, vt fuit in contingenti casu iudicatum in Regia Audientia Barenfi, & confirmatum in Mag. Cur. Vic. Viuius decif. 509. num. 33.

Functiones nouae numerationis futurae aueniant in concessione facta a Rege de Terra cum functionibus fiscalibus non taxata quantitate; concluditur quod sic, & in Regia Camera ita fuit in contingenti casu obseruatum, & decifum, Anna in repet. c. 1. de vassall. decrep. atar. num. 265. & seq.

Functiones fiscales si fuerint concessae, seu venditae ex aliquo loco percipiendae, si non percipiantur illae a Regia Curia, quae vendidit, seu concessit ex causa onerosa debeat reficere ex alijs; fuit decifum quod sic, Liparut ad And. in cap. Imperialium §. illud quoque precipimus vers. item quirit gles. de prohib. feud. alien. per Feder. quem citat Cas. mill. de Curt. in diuers. iur. feud. vers. res de iure igitur nu. 47. subdens talem apostillam fuisse Regentis Villanij.

Functiones fiscales aueniant in donatione feudi; concluditur quod non, & id multis rationibus in iure consideratis, ac etiam defectu assensus imperatoris de donatione faciendae, quae erat facta, ac alijs, & ob id decifum iuxta conclusionem, ac absolutum conuentus Anna in alleg. 36. & supra verbo bona.

Fur diuersis vicibus furando, quamuis essent minima furti, an suspendi debeat iuxta Pragmaticam super latam; fuit conclusum quod sic, Grammat. decif. 48. Baradus ad Clarum in §. furtum cum. 18. late Prosp. Farinacc. in tit. de inquisit. quest. 3. num. 15. in fin. vbi inquit similem casum Romae contingentem fuisse, decifum iuxta predictam decisionem S. C.

Fur delinquens in vno territorio, si eodem die fuerit captus cum re furtiua in alio territorio, a quo erit cognoscendus; fuit his iudicatum esse cognoscendum ab illo Officiali, vbi fuerit captus cum re, furtiua, & ad rem remittendum Casp. decif. 104. cum sequuntur Iul. Clar. in §. fin. quest. 38. num. 15. Franch. decif. 681. Ann. in singul. 438. remissio Farinacc. in tit. de inquisit. quest. 7. num. 7. Foller. in const. Capitaneorum num. 64. Ioan. Franc. Capiblanco in prag. 8. num. 136. de Baron. Tapia in prag. 1. nu. 20. vbi de delict. agi oportet, idem Foller. in pract. crimin. Rub. audiantur excusatores num. 64. & rub. & si consistebuntur 1. par. 3. par. num. 121. Viuius in Sylua commun. opin. in opinione 420. ludez domicilij num. 6. vbi allegando Boer. decif. 218. num. 5. ait idem fuisse decifum in Senatu Burdegali. Alouf. de Leo. si quis non dicam C. de Episcop. & Cler. num. 52. Mastrill. decifio. Sicil. 147. num. 3. Borrell. in addit. ad Specul. Princip. rub. 2. §. ex quo praediximus colum. §. vers. 25. limita. Peguera. decif. Catal. 28. vbi ita asserit fuisse decifum in illo Senatu, late Petr. Caball. res. solut. crimin. cent. 2. casus 163. Riccius collect. dec. 48.

Furtiua res recepta poenae aliquem si non doquerit, a quo habuerit, an fuerit inditum ad torturam, concluditur quod sic, & ita alijs adminiculis existentibus in facto contingenti fuit per M. C. V. obseruatum, vt inquisitus Torturae subijceretur, de quo per Grammat. in const. crimin. 14. redemptoris gentium iussu. gio, de quo meminuit Iul. Clar. in lib. 5. §. fin. q. 31. num. 30.

Furiosus ad hoc, vt dicatur, vel non dicatur oportet probare tempore adus celebratum quem furiosum, testemque rationem reddere sui dicti, etiam non interrogatum, & quod si tunc magis testibus deponantibus de sana mente, vt in facto cõtingisse ait in S. C. Vifil. dec. 365. nu. 3. Viuius dec. 377. nu. 13. & in Sylua commun. opin. in opinione 544. Notarius nu. 9.

Furiosus committens homicidium, an puniatur poena

pena mortis iuxta Const. Terminum vitæ; fuit decifum in M.C.V. quod non Anna in repet.d.conf. nu. 92.

G Abella noua an poffit imponi fuper exactione donatiui faciendi Regi à Ciuitatibus etiam fuperiorem recognofcentibus ex iufta caufa iuranda ex collectis in Gabella; concluditur attentata iufta caufa mutandi Gabbellam, ac etiam attentato loco Ciuitatis in Italia exiftenti, in quo omnes Ciuitates habent merum, & mixtum imperium de factio quod poffit imponi, & ita fuit concludum in Regno Siciliæ Capyc. dec. 148. vique ad nu. 5. Gabella an poffit imponi attentata legitima caufa aliquibus contradicentibus; concluditur q̄ quando fumus in rebus communibus pluribus, vt vniuerfis valeret quidquid faceret maior pars, & ita decretum fuit vtilitate Capyc. dec. 148. a num. 6. per totum Ricc. collect. dec. 148.

Gratia delicti conceffa per Principem habita partis remiffione infra ſex menſes; an effectum fortietur, ſi tempore datæ gratiæ inquisitus non haberet partis remiffionē; fuit decifum quod ſic Franch. dec. 509.

Gratia Principis conceffa alicui, vt vacante aliquo officio ipſe ſuccedat, ſi interim Rex moriatur, an expiret, & concluditur, quod non, & ita iudicatum in Regno Siciliæ Capyc. de 121. a num. 7. ad 16. Carol. Tap. in l. ſ. p. 2. cap. 3. nu. 3. & ſeq. ff. de conſt. Princip.

Gratia teſtandi de feudo conceſſo per Principem Baroni, vt ipſum cui voluerit relinqueret, an ſi Princeps effectus eſſet rebellis poſtea, adhuc dureret licentia teſtandi adeo, quod poſſit teſtari; fuit decifum quod ſic in fauorem teſtantis, & heredis inſtituti Anna in alleg. 45. Reg. de Pont. in tra. de Poſteſt. Proreg. tit. 7. §. 5. nu. 2.

Gratia aſſenſus impetrata non facta mentione nationis, & familiæ ſupplicantis

an valeat; non fuit decifum, quamuis omnes quaſi officiales inclinare videantur in fauorem gratiæ Frecc. de ſubſeud. lib. 2. q. 23.

Gratia ſecunda erit nulla ſi in ea mentio de alia prius facta non erit etiam reſpectu alterius delicti concludit Franch. dec. 330. nu. 3. & 6. cum autem eſſet gratia à Prorege obtenta ab inquisito de homicidio in perſonam vnius, & de vulnere in perſonam alterius, ſed pro homicidio tantum habita remiffione partis, an cenſeatur ſubrepticia ſi in ea non fuerit facta mentio de altero delicto ſcilicet vulnere; concluditur vitium ſubreptionis tunc militare quando ad poſtulationem fieret gratia, ſed quia in caſu ipſo non fuit facta ad poſtulationem, ſed Vicerex mandauit M.C.V. vt relationem faceret de contentis in memoriali; & gratia fuit facta poſt relationem factam à Iudice, præſumitur Iudicem relationem feciſſe de omnibus contentis in proceſſu, & ex hoc ceſſat vitium ſubreptionis, & ita fuit iudicatum in S.C. referente eodem Cō. filiar. de Franch. vt refert Fran. de Amicis in c. 1. de ijs, qui feud. dar. poſſ. §. & veniendo ad primam ſub num. 2. col. 4. verſ. & alius in ardua cauſa fol. 196.

Gratia obtenta à Rege per venditorem feudi cū aſſenſu omiſſa per eum cōſtitutio feudi eſſe pro maſculis tantum, & reſtitutioni ſubiectū, & lite pendente ſuper reſciſſione contractus fuerit per Regem conceſſum, vt etiā prò ſeminis intelligetur, data falſa aſſertione in vēditione, & venditor filios non habebat, an indicatur noua qualitas, vt feudum nouum dicatur, & validetur contractus Lanar. in conſ. 15. conſultendo concludit contra venditorem in fauorem emptoris, ſed contra ipſum fuit decifum vt teſtatur Fran. de Amicis in c. 1. de ijs qui feud. dar. poſſ. §. ego autē vnus de aduocatis. fol. 94. & in §. facit iſte diuerſus fol. 92. & ſeq. vt poſſit gratia à Rege, lite pendente, impetrari, & contractus validus reputari, ſicut fuit reputatus, & abſolutus cōuentus ab impetritis.

Gratijs Curie ſe ſubmittens nō debet con-

Y 2 dcm.

demnari, nā videtur se submisisse, vt gra-
tia habere, nō vt luri suo renunciaret ;
& ita fuit decisi in S. C. Anna in sing.
2. 6. gratijs, in Rep. c. 1. de Vass. de-
crep. etat. n. 58. extat dec. Gui. Pap. 495.
Guldatus à Rege sub particulari cōditione
vt non possit conueniri ex quacūq; causa
Ciuiili, vel Criminali, an porrigatur talis
indultus ad debita iurata; fuit decisum
quod non Affi. dec. 5. de quo cōmemor-
at Glos. in ritu nota quod qñ est con-
cessus in rub. de saluo conducto, vel mo-
rator. verif. & q̄ hęc moratoria, Anna in
sing. 463. saluus conductus Ant. Gabr.
lib. 6. tit. de statuts concl. 10. nu. 7. Mus-
cat. in pract. fideius. p. 2. q. 9. nu. 31. &
Pet. Pechius in tra& de iure fittendi c. 7.
nu. 3. Maxill. in consuet. Bari rub. de dec.
bon. 5. licet ceddō no. 44. Thefaur. des.
Pedemont. 186. idem Muscat. in praxi
S. C. lib. 1. p. 4. Glos. petendo nu. 13. larē
Batraglin. ad Cyn. in l. quoties, C. de
rec. Imper. offic.

Guidaticus concessus delinquenti per certum tempus, ut non possit capi, vel offendi eum conditione, ne in Ciuitate moreretur, nec accederet ad locum partium offensarum, ut fieri solet, an si fuerit captus in castro Ciuitatis gaudere debeat guidati cos contingente casu predicto in Persona Philippi Parisi Cusentini publici foriudicati habentis guidaticum Præsidis Prouincie cum allegata conditione capti postmodum armis vetitis armati intrare castrum eiusdem Cusentinae Ciuitatis per Castellauum ipsius, & petentis in pristina libertate reponi, & gaudere guidatico, duxi aliqua breuiter ponderari ad puncti enucleationem, dñ pro parte inquisiti dicebatur Castrum esse quid separatum à Ciuitate, & diuersum, & ex diuersis nō fīe illatio Lillam C.de Collat. & ob diuersitatem ipsorum prohibitio militare non videtur cum simus in materia stricta dum poenam interrogat, & pariter in fauorabili dñ tractatur de guidatico carcerato profuturo, ad quod succedit vulgata illa regula cōtia esse restringenda, fauores amplificādos cōodia de reg. iur. in 6. sed si rationē veram ex

cogitemus, proculdubio contraria ni fallor sententia affirmare compellimur, etenim ciuitas humano corpori, seu homini cōparari videtur, & quemadmodum homo ex duobus potissimum consistere cernitur scilicet ex rationabili anima, & corpore c. in quadā de celebr. Miis. sic pariter Ciuitas ex alijs duobus consistit scilicet ex corporali materia edificiorum, & ex incorporali materia scilicet iurisdictionali pēnes dominū residentē, & quantum spectat ad corporālē materiā cernimus quemadmodū humanum corpus sub se multa, & diuersa mēbra cōtineat, & omne mēbrū ad suū per tiner officiū separatū in genere omnia in corpore exercētur, iuxta dictū Apostoli. Sicut corpus diuersa mēbra habet, nec ad eundē actum pertinet, sic Ciuitas diuersa membra habet ad diuersos effectus in genere tñ sub ciuitatis nomine cōprehēduntur: habet enim vias publicas, priuatas, & areas l. i. ff. ne quid in loco publi. habet enim edificia publica, & priuata, vt in tit. C. de oper. publ. & in l. de edif. priu. habet Theatra, stadia, pontes, htro-ra, forum, & Ecclesias, vt in tit. Instit. de rerum diuis. omnia tamen in ciuitate ex-tant, diuersa tamen habent ministeria, & super omnia habet castellū, seu fortal-litium, vbi multi possunt se reducere, & mori, vt tradit glos. in const. castra, ra-lia Castra, seu Fortalitia principaliter ædificantur ad tuitionem, & munitionē Ciuitatū l. turres. C. de oper. publi. ibi enim splendor operis; & Ciuitatis muni-tio com priuatorū vsu, & vtilitate serua-bitur, quemadmodū enim corpus defen-ditur manibus operando hinc manus di-citur organum organorū operando tra-dit Afil. dec. a 99. nu. 7. itā, & castrum in auxilium, & munimen ciuitatis destinātū veluti dextera manus operādo datur, & non mirū, si vniuersa mēbra corpori con-uiuocata, & annexa vnicū corpus consti-tuant ita, & Ciuitas cum omnibus suis ædificijs colligitur ex l. a. ff. de verb. si-gnif. vbi l. C. de finitō do vrbis significatū cōset vrbis appellatione muris termina-ti; & ibi subdit glos. Romæ autem conti-nentibus

nebus & edificijs finiri scilicet vt suburbia etiam contineantur idemque traditur in l. v. Alphenus eor. tit. & ibi Alciat. ex quibus iuribus colligitur non tantum ea quæ sunt intra mænia contineri, sed etiã ea, q̃ sunt extra mænia scilicet suburbia tex. optimis in l. nam quod liquide ff. de pæn. reg. hinc excommunicata Ciuitate etiam suburbia censentur esse tali pœnæ obnoxia cap. si Ciuitas de sent. excom. in 6. & sicut crimen læsæ maiestatis patratrur contra propriam Patriam insurgendo, vel delinquendo l. i. ff. ad l. Iul. maiest. ita pariter, qui artem tenuerit, aut castra concesserit l. 3. ff. eod. tit.

Circa verò rationem incorporalitatis & qui paratur Ciuitas animæ, anima Ciuitatis est Iurisdicção, seu dominium pœnæ dominum existentis adeo quod Rex in suo Regno dicitur lex animata l. digna vox C. de leg. & sicut in omnibus feudis dicitur quod Castrum est homo mutus, & surdus vtens ministerio feudatarij, apud quem consistit, scilicet loco, & vice sui tamquam Pica, & Organum gerat Capyc. decif. 1. num. 8. vnde bene dicitur quod Dominus Ciuitatis dicitur anima Ciuitatis cum per eius potentiam, Iurisdictionalem monet subiectum opus Ciuitatis, sic anima viuificans corpus, sicut scriptum est; spiritus est, qui viuificat, caro autem non prodest quicquam exercendo actus corporeos adeo quod gloss. in cap. siquis ibi explicando verba illa, sicut nec anima sine corpore corporaliter viuut exercendo sensus corporeos alias falsum est cum antequam sit in corpore viuut, & viuificat corpus, & in eo sit ita & Princeps, & in Republica, Republicaque in eo Assidit. in constitut. pœnam eorum num. 62. & quemadmodum potentia animæ extenditur per omnes partes corporis, nã dicitur quod sit tota in toto, & tota in qualibet parte ipsius gloss. cap. vbi pars de cons. d. 2. vers. æstimanda, sic Iurisdicção Domini extenditur in omnem partem Ciuitatis, & dum prohibetur alicui ne intra patriæ territorium, vel muros moretur l. relegatorum §. solet ff. de interd. & rel. vel à Ci

uitate tunc proculdubio Iurisdicção erit à toto corpore Iurisdictionis prohibuisse, relegati enim, siue in Insulam deportati debent locis interdictis abstinere, & hoc iure vtimur, vt relegatus locis interdictis non excedat l. relegati ff. de pen. id etiam demonstratur in l. littora ff. ne quid in loco publ. vbi littora in quibus Populus Romanus Imperium habet Populi Rom. esse videntur, sicuti qui in continentibus vrbis nati sunt Romæ nati intelliguntur l. quæ in continentibus ff. de verb. signif. clarificatur in l. 2. c. de fund. limotrop. lib. 11. vbi qui Castellorum territoria possident omnia possidere videntur, & ibi notat gloss. in materia Iurisdictionis in vers. territoria idest castrum cum territorio idest Iurisdictione, & subdit vel etiam ipsum Castrum, & terram in qua residet vnde Castrum non videtur acquisita possessio subiectæ Ciuitatis dum de possessionis acquirenda tractatur materia nondum formata per ingressum Ciuitatis Grammat. decif. 71. num. 15. & 16. at si Ciuitas esset diuisa per quarteria distincta, & congregata viuerent quoad Iurisdictionem non censetur disunita Montan. in Pragmat. 2. num. . . . de admin. Ciuit. & licet in Castris videatur per alios regi, hoc enim erit per custodiam, nam officium tribunorum erat vel eorum, qui exercitui præfunt milites in Castris continere & ad exercitationem producere dixit tex. in l. officium §. officium ff. de re milit. secus quoad Iurisdictionem; tandem relata causa in ipsa Regia Audientia per Regij Auditore Sances fuit communi voto decisum non esse locum restitutioni pristinae libertati ad quod fuit allegata punqualis decisio per Regium Auditorem, Franciscum Antonium Salinas Foller. in eius praxi crimin. in rub. Bannianur nu. 29. vbi ex mente aliorum Doct. antiquorum tradit quod bannitus de vno loco censetur pariter bannitus à loco ei adiacente, & ita in specie subsequitur, q̃ bannitus à castro censetur bannitus à ciuitate ei adiacente, & dum fuisse habitus recur sus ad Excellentissimū Proregem Regni

dum articulus decus in praeiudicium inquisiti verseretur ob asportationem armorum prohibitorum, fuit mandatum vt acta transminerentur quibus visis mihi telarum fuit decreuisse vt Regia Audientia de Iustitia provideret, confirmando decisionem Regiae Audientiae Io. Baptista de Thoro I. C. Neap. &c.

H

Abilitatio à Iuramento in contractu, in quo est renunciatio exceptioni praeventionalis, an tollat quinquaginta Instrumentum possit liquidari; fuit decusum posse procedi ad liquidationem Instrumenti; Franch. dec. 670. Riccius collect. dec. 152. & 460.

Habitatio licet in legato facto uxori à viro ipsam Donnam, D. & Patronam & usufructuaria relinquendo contineatur, an decedente filio instituto, cui substituto fuit substitutio facta, ipso decedente sine liberis, vt simpli cum matre moreretur, eo defuncto debeatur eadem matri habitatio, substitutione ipsa non obstante; fuit decusum quod sic, Franch. dec. 58. Habitans in Civitate Neap. pro maiori parte anni, vel temporis, licet esset vassallus Baronis, an possit vti, privilegio Civitatis Neap. circa facultatem conveniendi in M. Cur. Vic. omnes de Regno; fuit decusum quod sic non obstante remissione petita Grammat. dec. 87. Carait. in Ritu 301. num. 28. & seq. Bertazol. in Tract. Clausul. claus. 3. glos. 1. num. 12. Idem Carait. in Pragmat. 1. de S. C. Macedon. S. 13. Muscarell. in praxi S. C. lib. 1. p. 2. glos. competentes nu. 76. Riccius in Collect. dec. 38.

Habitatio à Socero Genere promissa, quam dederat in domo sua; an, variando poterit alibi extra domum habitationem dare; fuit decusum quod sic, Afflict. dec. 146. Anna in singul. 417. promissa, vbi dicit fuisse etiam decusum per Sac. Conf. quod promissio ex causa facta alicui poterit dicere nolle stare in domo, licet la-

cob. Anell. de Boitia in addit. ad Consuet. quod si infra incip. quid si tempore fol. 173. allegando Afflict. dicat alias fuisse per S. C. decretum quod haeres non variet, qui tenetur dare habitationem; & vide Nunt. Pellicio in Consuet. Auerf. cap. 7. num. 190. Riccius in Collect. dec. 587. & 304.

Haec pallii in receptione Episcopi in Civitate, an sint deferenda; p. Nobiles tantum exclusis Syndico, & Electis, fuit per Sac. Conf. datus terminus in causa, & interim pronisum, quod asportentur per Syndicum, & Electos extra praeiudicium Iurium partium Franch. dec. 53. In Civitate autem nostra Neap. asportantur per Nobiles tantum Sedilis Capuani, hoc est per totum eorum districtum usque ad Maiorem Ecclesiam vt patet in decreto lato in Regio Collat. Conf. sub die 10. Feb. 1541. vt in volum. Capit. & Grat. Neap. fol. 80. ar. 1. boup.

Haeres non conficiens Inventarium, quando appareret non esse alia bona, an teneatur in solidum, & non adesse alia bona, an probetur allegando tantum; & an teneatur haeres ultra vires hereditarias in legatis pijs, non fuit decusum; Franch. dec. 536.

Haeredes plures in diversis quantitatibus diversimodè instituti particulariter, an cessante haerede universali possint deducis quantitatibus praedictis succedere aequaliter in residuo, fuit arbitratum, & laudatum deductis quantitatibus particulariter relictis, residuum haereditatis diuidi inter eos Franch. dec. 554.

Haeres non existens in gradu successibili in feudis, & institutus ab illo, qui erat in gradu successibili, an poterit in tantam ceptam à defuncto super alienatione seu di obligati etiam cū assensu regio professore fuit decusum nullam actionem haereditatis non existentem in gradu successibili super feudis competi Franch. dec. 593. Reg. de Pote in tract. de Potest. Proreg. tit. 8. S. 1. num. 14.

Haereditas institutio facta in personam patris filij, & nepotum, an intelligatur facta vt ordine successivo admittantur, vel in vita

vita patris; fuit decifum patrem, filios, & nepotes fuisse simul vocatos, non ordine successiuo Franch. decif. 633.

Hæres cum beneficio legis, & inuentarij, qui vt dissequestrarentur bona hæreditaria se obligauit proprio nomine, an teneatur in solidum; fuit decifum quod dictus hæres non teneretur, nisi vt hæres cum beneficio inuentarij; Verum facta discussione inuentarij, si appareret esse bona hæreditaria poenens eum, quod pro concurrenti quantitate contra hæredem in bonis, & in persona exequeretur Franch. dec. 648.

Hæres transfuersalis in feudo hæreditario, an cogi possit ad vendendum feudum, & ad instantiam creditorum, & legatorum non habentium assensum, quamvis non fuerit à testatore hæres institutus, & poenes eum nihil remansisset; fuit decifum quod sic, imò etiam per caputram personæ Franch. decif. 704. Reg. de Ponte in tract. de Potest. Proreg. tit. 6. §. 1. nu. 23.

Hæres cum beneficio legis, & inuentarij si se obligauerit mediante Instrumeto legatario nomine proprio, an gaudeat beneficio prædicto; non fuit decifum quamuis concludi videatur contra hæredem Franch. decif. 323. & in addit. allegat Minado. decif. 25. dicentem fuisse decifum in fauorem hæredis in compromisso, & non teneretur in solidum Nunt. Fellice, in Consuetud. Auerse cap. 9. num. 117.

Hæres conuentus in lite incepta cum defuncto, an poterit opponere terminum à lege concessum ad consociendum inuentarium; fuit decifum quod quando conueniretur actione reali hæres, posset procedi in causa, quia tunc non vt hæres, sed vt quilibet possessor conueniretur; secus tamen quando actione personali conueniretur, aut reali non habente causam à defuncto, sed aliunde obligata, ad cuius solutionem principalis teneretur iuxta distinctionem traditam, vel quando pro fructibus dependentibus ab actione reali, qui veniunt actione principali, licet contrarium appareat

decifum postea contra hæredes Franch. decif. 352. & in addit. decif. prædictæ ait in casu occurrenti dum fuisset per hæredem oppositum de tempore per legem dato ad consociendum inuentarium in lite incepta cum defuncto, & in ea replicaretur dispositionem §. donec non procedere, ex quo agebatur reiuudicatione; fuit decifum in §. C. quod dicta exceptio obstat, quia continuabatur iudicium cum defuncto ceptum contra hæredem, non autem vocabatur hæres vt quilibet possessor.

Hæres conuentus ex contractu defuncti, an possit opponere exceptionem fori ad Alimum Collegium ex persona propria; fuit decifum quod non, Franch. decif. 234. Tapia in Rubr. de Offic. Magni Cancell. num. 7.

Hæres soluens primis creditoribus, & asserens de pecunia propria habitis cessionibus ab eis, an poterit ei prodesse beneficium §. & si præfatum; fuit decifum contra hæredem, ex quo debet soluere tamquam hæres cum beneficio legis, quia vero soluit, vt alias fuerunt prælati ceteri creditores super bonis hæreditarijs Franch. dec. 172. &

Hæres adiens hæreditatem cum beneficio legis &c. defuncti debitoris, cui per sententiam fuit concessa dilatio quinquennalis, infra quam obiit, an non obstante exceptione rei iudicatæ teneatur creditoribus non concurrentibus; fuit decifum in fauorem creditorum non concurrentium Franch. decif. 179. Muscatell. in Praxi Sac. Conf. lib. 1. p. 4. glos. petendo num. 22.

Hæres omnes quamuis succedant in Iurepatronatus, si vnus ex eis primogenitus continuauerit possessionem Iurepatronatus, accipiendo candelam, à Monasterio, an secundogenitus similiter admittendus sit ad talem honorem; fuit datus terminus in causa, & interim secundogenitus cum primogenito gauderet Franch. dec. 85.

Hæres rebellis non tamen per sententiã declaratus, sed tantum per asseritionem Principis, in concessione eius bonorum
fisco

fisco applicatorum, an possit vindicare bona ipsa per Regem alteri concessa, & per ipsum concessionarium alteri concessa prætendens rebellionem non aliter militasse, nec absque sententia declarationis bona potuisse auferri; fuit absolutus conuentus ex rationibus congestis per Grammat. decif. 105. eum citat Vrsill. decif. 190. num. 5. Prosp. Farinacc. in tit. de delict. & poen. quæst. 25. num. 25. & 46.

Hæres, & filius Tutoris conuentus à pupillo, & condemnatus ad faciendum calculum; & rationem de bonis inuentarij tutoris, & ad restituendum ea bona. Inuentariata, quæ non fuerunt restituta, an concurrentibus requisitis l. procula ff. de probat. sit vexandus; vltra alia ponderata in facto, & in iure, & ob difficultates occurrentes coactæ fuerunt ambæ partes per Sac. Conf. compromittere, & inde per Sac. Conf. tamquam arbitrum fuerunt hinc inde absoluti, verum ad certam summam condemnati, vt clarius per Afflic. decif. 13. quem citat Franch. decif. 153. Vinius decif. 33. num. 2. Franc. Monal. conf. 70. lib. 1. nu. 36.

Hæres producit testamentum in petitione hereditatis, licet videatur confiteri omnia esse vera contenta in eo, an operetur contra eum talis productio, vt non possit contra suam confessionem venire & sic ab intestato succedere; fuit decifum tale testamentum nullum non opitulari producenti, & sic fuit admissus ad hereditatem ab intestato Afflic. decif. 25. nu. 5. Rota Romana in nouiss. decisio. 480. p. 3. lib. 3. num. 8. pulchrè Anto. Fab. in c. C. de finit. Sabaudie tit. de petit. hæredi. defin. 9.

Hæres petens hereditatem ex testamento, si annullato testamento succubuerunt ob quod appellauerunt petendo illam ab intestato, an Iudex appellationis possit de secunda petitione cognoscere; fuit decifum quod sic, Afflic. decif. 53. Muscatell. in Pract. S. C. lib. 2. par. 3. Gloss. parisi num. 53. Peguera decif. Caralon. 194. nu. 15. Sebast. Medic. dec. Anconit. 37. Riccius collect. dec. 301.

Hæres creditoris bona ementis, cui venditores se constituerunt præcario nomine possidere, qui per plures annos non reuocauit præcarium, ob quod venditores bona ipsa alienauerunt, diuersis ex causis, an possit vigore Instrumenti sui defuncti bona prædicta auocare à possessoribus cum titulo, & bona fide, vel probando dominium venditorum, vel solum de possessione ipsorum sufficiat eidem probare, ex quo in probationibus ipsis omni iure defecerat; fuerunt absoluti conuenti, cumque actor in conclusio ne petisset pecuniam, autoribus laudatis sibi debitam, ex quo nullo fructus receperat in casu in quo esset contractus pignorationis, fuit super illa petitione datus terminus ad probandum Afflic. decif. 40. Grammat. decif. 76. num. 30. Larnar. conf. 79. num. 1. Tapia in prægm. 1. de Afflic. nu. 1. nouissime Ioseph Sesse decif. Aragon. 42. nu. 34. Peregr. dec. Padua 126. nu. 5.

Hæres cedens hereditatem alicui ex causa transactionis, an teneatur restituere debita exacta antè transactionem cessionario vti pecuniam hereditariam; fuit decifum quod sic, nisi aliter fuerit conuentum Afflic. dec. 81. Sempron. Ascia de term. 162. nu. 13. Alex. Ambrosin. decif. Perus. Episcop. 15. nu. 17.

Hæres filij à patre instituti etiam in feudalibus, an possint admitti ex remedio l. fin. C. de edict. diui Adria. toll. ad possessionem rerum feudalium; fuit conclusum quod quando dispositio testatoris de feudo esset luri consona bene procederet, at si feudum esset hereditarium, in quo omnes succederent filij instituti poterint immitti in possessionem, ex remedio d. l. & ita fuit communi voto decifum reservatis exceptionibus in iudicio petitorio Afflic. decif. 119. quem allegat Anna in singul. 535. tex. l. fin. vbi concludit dispositionem illius l. final. habere locum etiam in feudis, & ideo in Regia Camera fuit immisus quidam, qui prætendebatur spuris, de quo mentionem etiam facit idem Anna in Reperit. Rubr. de Vassall. decrep. ætat. num.

432. Ioan. Andr. Georg. in allegat. 12. num. 33. & 41. ubi declarat istam decif. procedere, ex quo omnes instituti filij erant, qui habebant intentionem fundatam de iure communi feudorum, quod iure omnes succedebant, & vide Minad. in Const. in aliquibus in princ. tex. Const. num. 8. Petr. Greg. in tract. de iudic. caus. feud. quæst. 18. num. 4. Viuius decif. 419. num. 7. Bellon. conf. 10. in princ. Idem. Afflict. in Const. hac ædificati num. 8. Peregrin. in decif. Paduz 26. num. 3. Bammac. in Reper. Rub. si de feud. defun. cont. in prin. nu. 35.

Hæres si fuerit grauatus à patre, vt omnia legata facta per eorum Auum adimpleat, inter quæ erat legatum, vt ipse tantum pater teneretur ad soluendas dores cuidam, & non cæteri fratres, qui non tentantur ad id, possit tales fratres cogere ad contribuendum ratas in dotibus soluendis; ex eo quod quod bona feudalialia non erat molestandus ex defectu regij assensus, quod verò ad bona burgenatica non reneri ultra vires, ommissis alijs rationibus; fuit decifum quod acta ta liberatione ipsorum fratrum à testatore facta, vt non teneatur ad contributionem in dotibus in testamento Aui relictis, & ratificato per patrem esse absolvendum ab Impetitione hæredis Afflict. decif. 240. num. 7. & seq. Franch. decif. 1. num. 17. & 32.

Hæres locatoris, an censeatur per Colonum possidere defuncto locante, nondum adita hæreditate, nec capta possessione; fuit dictum quod sic, tamen possessione rei locatæ non acquirit, nisi expeller colonum, vel colonus dicat tenere nomine illius, aut folueret pensionem eidem Afflict. decif. 325. num. 3. Mascard. de Probat. conclus. 1185. num. 16. Beninten. in conclus. 93. Magon. decif. Lucen. 38. nu. 15. & seq. Regens de Ponte decif. 40. num. 41.

Hæreditatis petitio, an impediatur pretextu tituli putatiui testamenti nulli, ita quod possidens conuentus iure testamenti prædicti præscribat rem possessam per decem annos; fuit decifum quod titulus quam-

uis erroneus det causam præscribendi quando consisteret in facto, secus in errore iuris, vt in testamento nullo, & propterea non obstante præscriptione allegata dependente ex titulo reprobatopetitio hæreditatis non tollitur Afflict. decif. 374. Anton. Gabriel. lib. 5. titul. de præscript. conclus. 14. Borgn. Caualcant. dec. 28. Fiuizan. nu. 28. p. 1.

Hæres conuenti ad restitutionem fundi posseti indebitè, an teneatur ad restitutionem fructuum ipsius; fuit decifum quod sic, quia tenetur exonerare hæres defuncti conscientiam Vrsill. dec. 240. nu. 10.

Hæres cum beneficio legis, & Inuentarij si se obligauerit ad legata soluenda etiam nomine proprio, vel in solidum, vel integro soluere, an perdat tale beneficiū in facto fuisse obseruatum quod sic refert Vrsill. dec. 399. post nu. 6.

Hæres creditoris, an possit ex persona defuncti, q. habet bona debitoris, obligata exigere, & petere pecuniam exactā à Regia Curia per cessionarium debitoris, & si vt auocetur pecunia à primo creditore hypothecario contra secundum creditorem exactam à communi debitore non possit ex decifis in Sacr. Conf. in hoc casu duo deficiunt scilicet, quia non summus in creditoribus hypothecarijs, item quod non sunt hic duo creditores, & vnus debitor; non fuit aliter decifum; sed transactione terminata causa, vnde fuit latum decretum quod stante cessione prædicta absolueretur conuentus Cappy. dec. 78. à n. 3. ad fin. eum allegat Marth. Brunus in tract. de cession. bonor. q. 24.

Hæres institutus in testamento minus sollemni, an teneatur ad restitutionem hæreditatis virtute clausulæ codicillaris probatæ per duos testes; fuit decifum quod liceret retinere hæreditatem, & sic in eius fauorem Cappy. decif. 89. in princip. eum citant Iul. Clar. in §. testamentum quæst. 90. num. 6. Michael Craff. in tract. de success. ab intest. §. 1. nu. 13. & 14.

Hæres pro medietate hæreditatis, an poterit adire alterius hæredis portionem si dubitetur an cohæres existat, vel nō existat; nō fuit

fuit decifum quamuis concludatur quod
fie Capyc. decif. 194. à nu. 10. ad 14.

Hæredes focij an ligentur ex contrahu focietatis iurata per defunctum, ita quod nolentes in focietate manere teneantur ad folutionem poenæ adicte contra difcendentes à focietate; S. C. votauit & iudicauit effe condemnandum alium focium fupervitem, ad pecuniam pro re contentam, & in diffoluendo focietatem fed condemnauit heredes ad foluendam poenam contentam in focietate, ex quo recefferunt à focietate, quia ita in capitulis cautum erat Capyc. decif. 174. in fine.

Hæreditatis portio, an debeatur agnatis non aliter institutis hæredibus per Clericum agnatum, alios in eodem gradu infiruendo in teftamento condito finè Iudice per manus Notarij Apoftolici, quod in Regno non militat; fuit decifum per S. C. condemnando poffeffores ad confignandum auctori portionem, eam tangentem in dicta hæreditate tamquam ab interftato Capyc. dec. 201.

Hæres an poffit priuari lure fuo, fi tamquam grauatus non adimpleuerit ad quæ tenebatur per teftatorem legata, & ordinata, nulla præcedente monitione; fuit per Sac. Conf. Iudicatum Iuxta opinionem Angeli dicentis nunquam potuiffe Iudicem imponere perpetuum filentium, & fic ferre talem interlocutorium diffamanti, & cui iam terminum ftatuir ad agendum, vel accusandum præcedat bina monitio facta per Iudicem, de qua in actis appareat Capyc. decif. 105. Anton. Gabriel; lib. 1. titul. de Action. concluf. 6. num. 21.

Hæres diuerfi fori, an teneatur respondere foro defuncti; fuit decifum quod non, nifi ibi perfonaliter reperitur Anna in allegat. 59. num. 10. & 11. & latius in allegat. 74.

Hæreditas an poffit adiri per Procuratorem, & adita, an principalis teneatur ad quæ teneatur hæres; fuit decifum quod non. Anna in alleg. 61.

Hæres cum beneficio legis, & Inventarij, an poffit foluere primo creditori venienti;

concluditur quod fic, & fi alij creditores haberent priora lura, fi primo effet folutum, alijs inquietare non poffet hæres Anna in allegat. 101. vique ad num. 6. qui allegat Minad. decif. 9. vide fupra verbo debitor contentus Mufcatell. in praxi S. C. lib. 2. par. 1. glof. fententia. num. 150.

Hæres in burgenfaticis, vel hæres in feudilibus tenetur ad æftimationem feudi, fi fuerit concessa æftimatio feudi, promiffi, ob quod fuerunt condemnati hæredes; fuit decifum exequutionem fieri in bonis burgenfaticis Anna in allegat. 126 num. 16. & 17. & in allegat. 127. nu. 32. non erat ibi hæres in feudilibus Inftitutus, fed hæres fanguinis ex difpofitione iuris.

Hæres feudatarij fi infra annum, & diem non petierit inueftituram perderet feudum, fi non fuerit petita inueftitura, nec mors feudatarij denuntiata Regi infra dictum tempus per hæredem ex probabili caufa, cum ipfe feudatarius in partibus longè remotis decessiffet, quod erat incognitum hæredi, an per hoc debet perdere feudum, vel duplicatum releuii foluere; fuit decifum in Reg. Cam. quod non Frecc. de Subfeud. lib. 2. ip. 3. auctor. num. 7.

Hæres in burgenfaticis, & hæres in feudilibus contribuunt in folutione æris alieni pro rata, & valore bonorum, & ita decifum fuit in Sac. C. Frecc. de Subfeud. lib. 2. in 13. different. Franch. decif. 1. num. 24.

Hæres teftamentarius extraneus, an fuccedat in emphyteofi, quæ fuerat concessa fub verbis illis tibi, & hæredibus tuis, & fuit decifum quod fic Afflic. decif. 386. num. 7. & 8. Franch. decifio. 235. Anton. Gabriel. lib. 6. de verbor. fignif. concluf. 4.

Hæres licet non obligetur foluere ex non follemni teftamento quod teftator legauerat, hoc non procedit quando cepiffet foluere Iuxta opinionem Andr. in cap. 1 S. donare qualiter olim pot. feud. alien. ante num. 9. noua ifta voluntas hæredum non fiat tamquam declaratiua voluntatis

etis alterius, sed venit ad validandum. quod infirmum, & inuolidum erat, secundum quatuor opinionem fuit iudicatum. In S. C. in contingenti casu refert Franc. de Amicis in tit. de ijs qui feud. dar. poss. §. sed ad ista respondet fol. 106.

Hæres defuncti, an condemnari possit pro excessibus commissis per defunctum Officiale tempore sui officij, cum quo fuit his concessa; per Sac. Conf. fuerunt condemnati hæredes Thesaurarij pro excessibus per eum commissis ad certam portionem pecuniariam Lanar. conf. 43. sub n. 4. vers. ex qua conclusione.

Hæres grauatus per fideicommissum licet debeat immitti in possessionem bonorum hereditatis ex l. fin. de Edict. diui Adria. toll. an cont. ad iacentibus substitutis producentibus in promptu de iure prioris ipsorum impediatur immisso, quod procedit etiam in Iudicijs summarijs; fuit per Sac. Conf. in hoc primo articulo datus terminus in causa suspensa termino immisionis respectu bonorum fideicommissi fol. 102. Andr. de Georg. in allegat. 47. illustr. Dominus lo. Baptista, vbi nu. 3. 1. ponit decisionem.

Hæres succedens in feudo hereditario, & si non fuisset institutus hæres, an teneatur ad onera hereditaria; concluditur quod sic etiam ultra vires hereditarias, si non confecerit Inuentarium, alias pro valore ipsius feudi Reg. de Ponte conf. 13. vers. causa hæc; vbi in fine refert secundum prædicta fuisse decisum.

Hæredes instituti ab aliquo in certa re particulari, cum conditione vt altero ipsorum decedente sint filijs ceteris, & eorum hæredes ad successionem morientis admittantur; & ita ex ijs simpliciter fideicommissum oritur, si ab vno ex institutis fuerit medietas rei relicta eius nepotibus, vt sine filijs decedente, an possint hæredes alterius instituti vendicare partem istius medietatis, obstante fideicommissio prædicto, licet fuissent instituti hæredes per eundem disponentem in ceteris bonis; & eius hereditatem adierunt, ob quod factum defuncti improbare nequuerant; Concluditur in feudo hæredum instituti

in certa re, non obstante fideicommissio, existente alia institutione in alijs bonis facta per eundem disponentem, ipsis vendicare volentibus, qui factum defuncti improbare non poterant, & ita fuit iudicatum, vt tradit Reg. de Ponte conf. 33. in ijs causis, vbi in fine tradit decisionem, quod tantum fuit respectu istius rei sub fideicommissio relicta, non autem respectu aliorum in dicto Consilio ventilatorum vt audiri a Peritissimo LC. Fabio de Falco successori in patrocino dictorum institutorum.

Hæres, an possit declarare animum defuncti, & licet talis declarationis factus non transeat, nec ad filium, quia animus vnus non est animus alterius, tamē fuit iudicatum in Sac. Conf. in causa Perrotti Conte, quod hæres poterit declarare animum defuncti adire hereditatem alterius ex ijs quæ gessit ad euitandum ne hereditas non adita non transmittatur Minado. in Const. in aliquibus in 3. notab. nu. 110.

Hæres vocatus ad feudum hereditarium, non tamen a testatore, sed beneficio iuris non tenetur ad debita; & ita fuit iudicatum vt refert Aff. dec. 385. quem citat Camill. de Curt. in diuers. iur. feud. vers. multoties cōcedens n. 65. & 72. adducit alias decisiones Sac. Conf. & Reg. Camer. Summ. facto verbo in Collaterali Consilio Hieronym. de Laurent. decis. Auenion. 121. nu. 6.

Hæredes viri extranei, an teneantur ad alimenta vxori, quando fructus ex ipsis mobilibus non sufficerent ad alimenta, & sic ultra dictos fructus Capyc. decis. 14. num. 9. refert fuisse decisum quod non, & sic contra Bart. quem defendit Alex. distinguendo, quod quando nulla dos adesset, hæredes non tenerentur ad alimenta, sed vbi aliqua dos esset, licet non tanta, cuius fructus ad alimenta sufficerent procederet allegata opinio, & insuper ad illud, quod dicitur quando fructus dotis non sufficerent adhuc infra annum alii debeat vidua, inferitur quod nisi hæredes soluerent totam dotem non possent soluere partem, & sicere quod

vxor excomputet in dotem, vt ibi Capyc. sub num. 6. & Petra in annotat. ad illam decisionem, qui valde exornat Anton. Thesaur. decisio. Pedemont. 44. num. 1.

Heres an compelli possit per nouum contractum consentire dispositioni factæ per testatorem, & se obligare cum hypotheca bonorum, & super hoc nouo contractu assensum præstare; fuit in duabus causis decretum esse compellendum Reg. de Ponte in tract. de Potest. Proreg. tit. 6. de Assensu Regio super dot. §. 1. nu. 22.

Hypotheca in dote promissa, an incipiat ante contractum matrimonium; fuit decisum quod ascendatur dies iniorum. Capiulorum etiam in tacita hypotheca Franch. dec. 677.

Hypothecam competere super augmento in domibus facto quomodo præcitur in proferenda sententia; deciditur esse præstandam assentientiam cum facultate vendendi tantum, & satisfaciendi creditoribus anterioribus de eorum credito Franch. dec. 456. in fine.

Hypotheca, an sit extincta si creditor succederit debitori, ob quod actiones confundantur; fuit decisum non esse extinctam iuxta opinionem Cyni, & ob id dum esset tertius possessor conuentus iure assentiendi, & opposuisset reum possidere titulo emptionis factæ per filium debitoris vti hæredem matris anterioris creditricis; fuit conuentus absolutus ab impetitis ex rationibus cumulatis per Franch. dec. 80. Io. And. Georg. in alleg. 41. nu. 26. nouissime Battaglin. in addit. ad Cynum in l. debitori C. de pactis, vbi ponit nonnullas declarationes.

Hypothecaria actio, an intentari possit super feudo concesso per Reges antè dispositionem Regis Pragmaticæ; per quã prohibetur litis contestatio, siuè de iure siuè de facto, vel in iudicio, vel extra iudicium competeret actio, tamquam actio remota, & non comprehensa in generalitate verborum Pragmaticæ; fuit decisum quod non contra opinionem. Loffredi conf. 34. Ioan. Angel. Pisanell. in pragmat. 1. de possess. non turban. à

nam 48 ad num. 52. vbi deciditur.

Hypotheca, an inducatur in bonis hæreditis defuncti per clausulam cum potestate capiendi propria autoritate bona sua & suorum hæredum; fuit decisum quod non Assist. dec. 201. eum citat Franch. decisione 321. Nunt. Pellic. in Conser. Auer. cap. 8. nu. 54. Caroc. in eius decis. cal. 47. nu. 17. Riccius in Collect. dec. 7.

Hypothecaria quomodo probari debeat per creditorem contra tertios possessores, in hoc sunt variz opiniones Doctorum, tamen per Sac. Conf. ex communis, & generali obseruantia quod quando actum esset assistentia, quæ concernit remedium Saluiani Interdicti appretium, & adiudicationem, quæ omnia dicta remedia ex antiqua forma, & obseruantia quod creditori sufficiat probare quod dicta bona fuerint in bonis, & de bonis dicti debitoris, quæ bona dictus debitor tenuit & possedit, tuac præsumitur vt dominus possedisse, si solum hoc allegaretur Assist. dec. 383. Lanar. conf. 79. num. 13. Marant. in 4. par. distin. 3. num. 59. Nunt. Pellic. in Conser. Auer. cap. 8. num. 50. Mangrell. ad Bart. l. rem alienam ff. de pignorat. actio. Mascard. de probat. conclus. 456. num. 21. Reg. de Ponte in tract. de Potest. Proreg. tit. 8. §. 11. num. 27. Rouit. in Pragm. 1. de Assist. Riccius collect. dec. 175. Peregrin. dec. Paduæ 48. num. 8.

Hypothecaria actio, an agere possint creditores ad fructus bonorum feudalium eis per debitorem obligatorum per verba illa obligauit omnia bona feudalium, & burgensatica &c. verum in feudalibus non interuenierat Regius Assensus, quæ quidem bona feudalialia debitor ipse alteri alienauerat, & sic contra tertium possessorem; Concluditur quod non per gloss. in l. conuentio ff. de pignor. vbi Iacob. Anell. de Bottis in addit. in §. cum prædium refert ira fuisse decisum in S. C. in causa Io. Grilli in addit. incip. nota ex hoc tex. vers. & adde quod si debitor.

Hypotheca tacita inducta a lege, an sufficiat si in Instrumento non sit obligatio bonorum feudalium Camerar. in Repet.

L. Im.

Imperialem de probib. feud. alien. per Feder. fol. 55. lit. G. tenet quod cap. 21. Regis Carthol. cōcessum mulieribus pro assensu dotum, quod nihil operatur, & subdit ibi quādam additio nouissime registrata in nouiss. prag. in prag. 3. de feud. quod ira fuit iudicatum in causa Angelellæ de Capite cum Villanova in S. C. in anno 1573.

Hypotheca specialis, an acquiratur Emptori per venditorem citra eius consensum si per Emptorem specificē fuerit conuentum ut pecunia in emptionem conuerteretur, & facta emptione prædicta ex pecunia speciali ipsius emptoris, ad hoc ut creditores anteriores antea tali speciali hypotheca excluderentur, fuit decisum in Sac. Conf. quod sic teste de Franch. decis. 97. de Ponte decisione 4. num. 31. Masull. ad Capyc. decisio. 40. num. 1. Ioan. Francisc. del Castillo decisione Sicil. 98.

Homicida, an excusetur à pœna mortis, ex causis mæus, violentiæ insensende ab ociso solito in similibus deliquere, & ex instantia occidendi, & violandi honorem homicidæ, fuit pœna ex ijs causis mitigata de morte ad regias triremes, non obstante sententia M.C.V. Grammat. dec. 5. cum citat Baiard. ad Clar. in § homicid. num. 118. Vrsill. dec. 287. nu. 2. Fariacc. in conf. 2. iare.

Homicida excedens modum in se vendicādo aggressorem verberantem, ipsumque occidendo ex impetu, fuit per M. C. V. condemnatus ad remigandum eius vita durante, & per S. C. confirmatum Gram. de c. 98. Muscatell. in præd. crim. tit. de homicid. simpl. nu. 1.

Homicidium commissum per Regentem M. C. V. inaduerter in personam ludicis ipsius audentis iudicis inueniute; ac prouocatione verbali admodum iracunda auferendo baculum de manu Regentis Senioris, qui arpropto ense extra stictum, ut se defenderet, sic quodammodo à manibus aliorum ludicum exemptus ludex obuiam Regenti occurrerit, inde vulnegratus redijt, ob quod suum ultimum clausit diem, an puniendus sit

homicida; fuit in Collaterali Consilio facta relatione ipse Regens, audentis facti qualitate liberatus, licet transmissus ad Castrum Brundusij Grammat. in Conf. Crimin. 29. incomprehensibilis dei &c. quem citat Baiard. ad Clar. in §. homicid. num. 114.

Homicidium commissum noctis tempore in personam alguzeriorum Curie per aliquos Nobiles cum comitibus, & Insultis, qua pœna sit puniendū maximè contra Nobiles ipsos stante probatione fisci fundata per alios alguzeros, qui deposuerant etiam vnum ex prædictis Nobilibus cognouisse ad vocem, non assignando congruam rationem per lumen accensū, vel luna lucente, audent etiam vociferatione ipsorum Nobilium aduersus eos domesticos se cum armis à Curia defendentes retrocessisse, fuerunt per Mag. C. V. condemnati ad exilium triennale in insulam propinquiorē Grammat. voto 21. Summi Oppificis præsidio inuocato, quæ sequuntur lul. Clar. in §. fia. q. 90. nu. 8. Nunt. Tarragl. in addit. ad Consil. Innocent. Vital. post eius præd. sub nu. 4. incip. adde quod illud dictum, Mascard. de Probat. concl. 159. nu. 6. Peguera de ci. Catalon. 63. in fine, vbi idem refert in contingenti casu fuisse decisum in illo Consilio.

Homicidium commissum ab aliquo insultato in personam insultantis iuueni cum ense euaginato, qui ab insultato fuerit cum baculo in capite percussus, & postmodum pluries caput eius per capillos percutiendo, vnde ex tali infirmitate decessit, qua pœna sit plectendum, per M. C. V. fuit homicida condemnatus ad perpetuam deportationem, & sic ad remigandum eius vita durante in triremibus regijs, licet contra talem sententiam concludatur per Grammat. conf. 18. Saluatoris mundi, ut non excedat quinquennium.

Homo repertus occisus in diuersis territorijs, hoc est medietas in vno territorio, & alia in alio; fuit decisum Vniuersitatem illam teneri ad pœnam, in cuius territorio caput hominis occisi inuenitur And.

de Ifern. in Const. Regni si damna super verbo iuxta probata Inquisitionis vers. sed si medietas.

Hospitale, an succedat expositis morientibus; non fuit decifum, quamvis in aliquibus locis reperitur possessio succedendi. Vnde fuerunt facta mandata rendentibus, & eidem Hospitali liberati cummi hereditatis Franch. decif. 198. Riccius collect. decif. 324.

Hospitari, an cogi possint vassalli per eorū Barones, forasterios; fuit in Sacr. Conf. decifum quod non pro Vniuersitate Legai cum Principe Hostiliani, nisi adesset Consuetudo, vel priuilegium Io. Franc. Capiblan. in prag. 1. de Baron. nu. 213.

Hospitari milites regulariter non tenentur Oppida in Cameras referuatas à Baroni bus electas ob immunitates ipsorum, cō tribuunt tamen eam ad rem, annuatō pō sionem septendecim assium in singulos focos, & pariter subsunt extraordinarijs Indictionibus, & impositionibus, quorum vtrūque à Reg. Cam. definitum est te ste Mutio Surgente in Annot. ad opus eius fratris de Neap. Illustr. cap. 22. in. priuileg. 42. fol. 406. vers. 8. congruit.

I

Dentitas familie alicuius, an probetur existente tali familia in alio loco nobili ex eodem cognomine, & vtriusque linea nobilitate, item ex insignis, tertio ex nominatione, & declaratione per familiares facta, quarto per tractatus ab eisdem de familia peractos, quinto ex testibus, qui de auditu, fama, & immemorabili deponunt; concludit in facto proprio Fab. de Anna conf. 110. in sum exitimauit quod sic, & ita deinde fuit decifum in eius favorem, vt esset de familia Illustrissimi Cardinalis de Anna, vt audiui; sed nil profuit talis sententia, pro honoribus sedilis; nam in sententia non fuit expressum, vt posset gaudere honoribus sedilis, & non sume in hoc mense Octobris 1612. facto verbo in Collateralis Consilio referente Preside

D. Didaco Vera fuit idem iudicatum in causa Angeli Merendae cum Nobilibus Cusentiae poenes Figliolam, declarando eum Nobilem tantum.

Imbreuiatura facta per Actuarium in Iudicio, an bene probet; concluditur quod sic per tex. in l. 4. in fine ff. de fideiuss. & ita fuit decifum in S.R.C. ad relationem M. C.V. vt inquit Io. Iacobus Mafullus in addit. ad Capyc. dec. 171. in fine.

Immissus in possessionem ex l. fin. C. de edict. Diui Adu. toll. an teneatur cauere etiam de fructibus in casu succumbentis fuit decifum quod sic, Franch. decif. 637 enim citat Molfes. conf. 7. post eius Comment. ad Consuet. Neapol. num. 12. vbi commemorat casum istius decif. Riccius collect. de c. 70.

Immunitas à muneribus, an concedenda sit ex causa 12. liberorum si supersessent ne potes ex filio vno ipsorum liberorum. 1 fuit decifum quod nepotes & si plures essent succedant loco vnus scilicet patris, & successore prodesse Auo quoad immunitatem Franch. dec. 159. post nu. 13. Molfes. in comment. ad consuet. Neap. p. 4. q. 30. nu. 11.

Immunitas concessa patri ob numerum duo decim liberorum, an concedatur matri fuit decifum quod sic Franch. dec. 159. faciunt dicta per Mut. Surg. in annot. ad opus fratris de Neap. Illustr. cap. 22. in 42. priuileg. fol. 411. vers. fiant immunes.

Immunitas concessa ob numerum duodecim filiorum, an amittatur, si postea aliqui ipsorum moriantur; fuit decifum, quod non Anna in singul. 241. immunitas, ad istam decisionem conferunt dicta per Mut. Surg. in Annot. ad Opus fratris de Neap. Illustr. cap. 22. in 42. priuileg. fol. 411. vers. fiant immunes etiam parentes.

Immunitas concessa à Idre ob numerum duodecim filiorum, an in ea computanda sit filia naturalis, quæ religionem ingressa est; vt immunitas ipsa obtineri poterit; concluditur quod sic per Reg. de Ponte conf. 16. si fundatur, & in alio consilio seq. 17. si recte pars, pariter con-

concludit, etiam si fuerit legitimata per rescriptum Principis, tamen audiui à peritis I. C. fuisse decisum contrarium per R. C. S.

Immunitas à Rege concessa aliquibus Vniuersitatibus, an cedere debeat in damnum Fisci, vel in datum Regni, vel Vniuersitatum; fuit decisum cedere in damnum Vniuersitatum, & hoc summa ratione, quod integra donatio facta, ex causa prædicta veniat in beneficium Regis Curie, & quod non potest ex Vniuersitatibus habentibus immunitatem haberi, suppleatur ex alijs Vniuersitatibus Regni; fuit enim hæc conuentio inita, & Rex in tantum voluit vt ad nouā numerationem non procederetur, quatenus certa quantitas persolueretur, sciebat enim tunc Regnum adesse Vniuersitates immunes poterat sibi providere, & apertius legem dicere, ac conuentionem formare, & sibi hoc imputetur, quæ hoc non fecit Camill. de Curt. in diuers. Jur. Feud. vers. redeundo igitur num. 32. folio 25.

Immunitas concessa possessoribus bonorum in Territorio Neapolitano existentium, an extendatur ad possessores bonorum existentium in Territorio Auerfano, quod est Territorium promiscuum; fuit decisum in Reg. Cam. Summ. quod sic, Nunt. Pellic. in Consuetu. Auerf. in fine sub tit. de promiss. vsu Territorij num. 23.

Immunitas, an possit à Barone concedi eius Vassallis, vel alteri ipsorum ab onere personali, reali, vel mixto; fuit in S. C. ludicatum contra Baronem, qui fecerat immunes venatores, & suos seruos in causa Vniuersitatis Biccari cum Marcello Caracciolo Io. Franc. Capiblan. in prag. 8. nu. 140. de Baron.

Immunitas à Iure concessa ob munera realia prætextu numeri duodecim filiorum, an sit concedenda matri, vel Auo; fuit per Regiam Cameram Summarie concessa talis Immunitas Auo, & matri Magnifici Caroli Brancatij in anno 1555. Iacob. Anell. de Bottis in addit. ad Bart. in l. si quis C. de decurion. lib. 10.

Immunitas si alicui concedatur eius portio non aggrauat alios; sed tendit in præiudicium concedentis, vt refert Tapia in Rubr. ff. de Conflit. Princip. c. 4. num. 31. vbi in fine ait semper vidisse in Regia Cam. seruari.

Immunitas concessa Vniuersitati ab omnibus muneribus ordinarijs, & extraordinarijs, an videatur concessa à solutione quæ fit pro Barrigello; concluditur quod non, & ita pluries fuisse responsum per Reg. Cam. Summ. & practicum, atque decisum, quia hæc pecunia in ararium regium non immittitur, sed pro custodia viarum, vt refert Carol. Tapia in Rubr. ff. de Conflit. Princip. cap. 4. num. 105. motus ex decisionibus manuscriptis olim Præsidis Riberæ.

Immunitas concessa simpliciter intelligitur à muneribus ordinarijs tantum, non autem extraordinarijs, vt patet in duabus declarationibus regijs scilicet Regis Federici, & Regis Philippi Secundi registratis in Regia Camera, in qua id summo perferuatur Carol. Tapia in Rubr. ff. de Conflit. Princip. c. 4. nu. 104.

Immunitas concessa locatis Apuleæ vendentibus fetus, lanas, & alia ex suo grege, an ad emptores extendatur, in Reg. Camera Summar. seruatum fuit, & seruatur indistinctè quod sic Carol. Tap. in l. fin. par. 2. cap. 3. num. 74. ff. de Conflit. Princip.

Immunitas concessa alicui Ciuitati Regni à Rege à tributis, quæ ex causa onerosa processit, an operetur exemptionem contributionis faciendæ per totum Regnum in subsidium Capitis Regni; in facto euenit Fidelissimam Ciuitatem Neap. ære alieno valde oppressam vigente in toto Regno penuria frumenti, ad quod subleuandum constitutum fuit, vt tertiam tantum partem eadem Ciuitas persolueret, reliquum vero totum Regnum, contra quod se opposuit Capuana Ciuitas negando contributionem prætextu immunitatis alias à Cæsare concessa à tributis etiam ex causa onerosa, & secundum ipsam ludicatum fuit per Reg. Cam. Summar. facta relatione in Collato-

rali Consilio; vt refert Mut. Surg. in Annot. ad opus eius fratris de Neap. Illustr. cap. 2. sub priuil. 42. fol. 386. vers. quæ quidem nihilum facerent ad Ciuitatis Neap.

Immunitas hospitandi concessa de Iure Præbys, reijs, & Clericis l. 7. C. de Episc. & Cleric. extenditur ad eorum parentes & fratres, reliqui vero consanguinei excluduntur, si vna cum ipsis habitauerint in pecunia contribuant hospitij dum tamen cohabitatio non ex fraude fiat, puta si domus diuisionem non patiatur, & loqui in Reg. Cam. dobitatum est de istorum exemptione, cum Clericus ad illorum domos in habitatum consulat, vt ipsos exemptos faciat Mut. Surg. in Annot. ad Opus eius fratris de Neap. Illustr. c. 22. in 41. priuil. fol. 412. vers. immunes sunt, & præbyteri.

Immunitatis privilegium, an comprehendat immunitatem hospitandi; fuit decisum in R. C. S. quod non Reg. de Ponte. In tract. de Potest. Proreg. tit. 1. de priuil. fieri solit. §. 6. nu. 5.

Immunitas concessa à Rege omnibus, qui sunt de sanguine Regio, nō soluat los si gilli, an extendatur ad descendentes ex linea feminina; concluditur quod non. Reg. de Ponte in decis. 5. fuit dubitatum ubi in sise ponit decisiones binas. Mofes. in Comment. ad Consuet. Neap. p. 4. q. 30. num. 2.

Immunitate Ecclesiastica, an gaudeat fur, qui furtum in eam Ecclesiam commiserit in rebus Ecclesiæ; concluditur iuxta dispositionem iuris communis non debere gaudere per Reg. de Ponte decis. 14. se remittendo Bullæ Gregorij 13.

Immunitas concessa Ecclesiæ; an extendatur ad eius Apothecam tanquam habentem in via publica deferuentem non tantum Hospitali, siue Ecclesiæ; sed omnibus in ea publice versantibus; fuit in Collaterali Consilio decisum non gaudere posse Apothecam tali immunitate Reg. de Ponte dec. 35 fuit dubitatum Riccius in collect. dec. 669.

Immunitate collectarum, ac aliorum munerum, & functionum fiscalium, & detri-

ctum Regiarum Dohannarum, an gaudeant Officiales Regij, & licet de tali materia tractetur per Dynum in l. 1. C. de Immun. nem. conced. lib. 10. & ibi Luc. de Penna, & Ioan. de Platea, & Bart. hum. 2. attamen sub distinctione procedendo patet per Reg. Cam. Summar. fuisse prouisum Locumtenentem, & Præsidentes ipsius esse immunes ab omnibus directibus Dohanz Fundaci, nouæ Gabellarum exitura, & alijs quibuscumque tribus, vt per literas Cam. expeditas sub die 21. Februarij 1469. in Registro literarum par. 2. fol. 138. etiam à iure ad hanc Locumtenens est immunis vt per literas R. Cam. latas sub die 14. Maij. 1540. in partium 35. fol. 152. quæ immunitate etiam fruuntur Consiliarij Collateralis Consilij, vt per literas Reg. Cam. expeditas die 26. Ianuarij 1541. in par. 40. fol. 20. Item immunis redditur à iure tumulagij Locumtenens Mag. Cox. & ab omnibus alijs muneribus, vt patet per literas expeditas die 8. Decembris 1538. in par. 28. fol. 92. non tantum Locumtenens, sed etiam Magnus Camerarius immunis redditur, & ita immunis euasit Marchio Piscarie Magnus Camerarius pro directu molarum in Ciuitate Achariarum confectarum, & condactarum in Ciuitate Salsini pro eius usu, sicut ex literis Reg. Cam. expeditis sub die 11. Septembris 1555. patet in p. 22. fol. 193. quæ omnia extenduntur etiam ad causam commercij, nam soluere non veniunt vt per decretum latum in R. C. sub die 10. Maij 1476. demonstratur in lib. Notament. fol. 48. Præterea sunt immunes Præsides Regiæ Cameræ à iure bonatenentis, sicut apparet ex literis R. Cam. expeditis sub die 9. Martij 1554. in par. 11. fol. 101. quod fuit obseruatum in personam Hieronymi Albertini Episcopi Auellini, & Cameræ Præsidis sub die 20. Iunij 1545. in par. 6. fol. 174. & 184. similiter Præsidentes, & Rationales sunt immunes à iure Sigilli, sicut ex literis Regiæ Cameræ demonstratur expeditas pro Francisco Castello Rationale sub die decimo Iulij 1508.

lij 1508. registratis in commune 12. folio. 45. Imò etiam filij ipsorum Præfidentium, & ac Rationalium hac immunitate iuris sigilli gaudent, vigore literarum eiusdem Reg. Cam. expeditarum ad instantiam Ferdinandi Morera filij Bernardi Rationalis sub die 26. Augusti 1540. in par. 10. fol. 51. Et tandem immunitates allegatæ, fuerunt communicatæ Præfidi, ac Regijs Contiliarijs Sanctæ Claræ, Castri Capuani per Cæsar. Maiestat. Caroli Quinti ad supplicationem Excellentissimi D. Petri de Toledo tunc Proregis, & fuit eis auctum salarium in annuis ducatis biscentum, quemadmodum patet ex literis ipsius directis Regiæ Cameræ die 21. Octobris 1550. registratis in Reg. Cancell. in par. 57. fol. 298. quarum vigore fuerunt expeditæ prouisiones immunitatis bonæ tenentis in fauorem quondam Consiliarij Iulij Girardi sub die 13. Septembris 1564. in par. 9. fol. 252. poenes Camporam Rationalem, & similiter aliz prouisiones fuerunt expeditæ ad instantiam Ioan. Felicis Scalaeonis pro sua immunitate à functionibus fiscalibus, & donatiuis pro eius bonis competentibus in Montanario, & alijs locis, & insuper fuit prouisum quod superflue exactum à die, quo fuit creatus Consiliarius restitueretur, sicut demonstratur in literis expeditis à dicta Reg. Cam. sub die 12. Decembris 1570. in par. 3. fol. 103. quoniam de iure contribuere tenentur etiam in collectis Guid. Pap. dec. 376. & seq. quæ omnia conseruantur poenes Paulum Palumbum paruum recolendæ memoriæ Matthæi d'Alifante V.I.D. mei cordialissimi amici, cuius anima in pace quiescat Io. Baptista de Thoro L.C. Neap.

Impensæ factæ pro incundo Aduentu Domini, an sint licitæ; fuit indicatum in Sacr. Conf. quod sic Ioan. Franc. Capibanc. in pragmat. 8. par. 2. num. 25. de Baron.

Imperium mærum, & mixtum, an veniat sub generali alienatione feudi cum Regio Assensu, vti si fuerit simpliciter alienatum à Barone feudum, nil sibi reseruan-

do; fuit decisum quod alienans habeat mærum, & mixtum Imperium in dicto Castro prout habebat ante alienationem Afflic. decis. 122. & ibi Vrsill. sub num. 5. & num. 8. refert fuisse decisum, vt sub generali tenore verborum in concessione feudi contentorum altam, & bassam, Iurisdictionem comprehendatur Imperium mærum, & mixtum Ioan. Angel. Pisanell. in addit. ad Afflic. hic censet seruari fecisse decisum per Afflic. in dicta causa, de qua meminit Carol. Tapia in l. fin. in 1. par. cap. 2. num. 45. ff. de Const. Princip. & vide infra vtr. Imperium Regens de Ponte decis. 2. num. 18. Batus in Annot. ad Afflic. in Const. Ea quæ ad dæzus lit. D. Regalia in fine vbi limitat istam decisionem non procedere quando Baro in illa Terra haberet mærum Imperium tantum, quia mærum veniet etiam si non fuisset hoc in venditione expressum.

Imperium mærum, & mixtum, & causæ appellationum, an veniant in concessione alicuius Terræ factæ per Regem; concluditur venire quamuis non fuerit iudicatum, sed pendente in Sacr. Conf. causa, fuit remissa ad Regiam Cameram, tanto magis adenta possessione concessionarij Anna in allegat. 52. Carol. Tap. in l. fin. par. 1. cap. 2. num. 47. ff. de Const. Princip. Reg. de Ponte in decis. 2. num. 15. Octau. Bammacar. in cap. in generali num. 98. & seq. si de feud. defunct. cont. vbi refert decisionem Caroli Quinti in simili casu denegasse potestatem cognitionis causarum appellationum in concessione seu venditione generali feudi.

Imperium mærum, & mixtum, an veniat cōcesso Castro cum Iurisdictione iure communi inspecto; fuit decisum in S. Conf. Iunctis Aulis quod sic Carol. Tapia in Annot. ad Const. ea quæ ad dæzus sub num. 27. & ante eum idem refert Vrsill. decis. 122. num. 8. & vide supra verbo Imperium, licet contrarium teneat Ioan. de Arnono in Dialog. 55. est concessum vt concessio feudo cum omni Iurisdictione, & banco Iustitie non veniat mærum Imperium, & ita audiuisse Iudicatum.

Z 3 in S.

in Sac. Conf. Parthenopro fatetur.

Impertinentia articularum in secunda instantia regulariter reiciuntur, seu non admittuntur, una cum testimonio depositio- nibus; sed in prima instantia non reiciun- tur; sed reintegratur aduersarius ad se defendendum aduersus illos per primum terminum prout ita fuisse iudicatum re- fert Rouit. in pragmat. 12. de ordin. iudic. num. 6.

Impubes maior infante, proximusque pu- bertati contrahens absque Tutore, an iuramento firmeretur contractus, & sic ex iuramento obligetur; Concluditur secun- dum unam opinionem quod non, ut sunt Ciuilitate, reliqui vero concludunt quod sic ut sunt Canonice, ex quo in eo ca- dit delictum, quare per S. C. fuit vota- tum obseruandum esse opinionem Ca- nonistarum in iudicando Afflict. decif. 322. num. 5. Bertazol. in tract. clausul. in clausul. 8. glos. 2. nu. 3. Battaglin. ad Cy- num in Auth. Sacramenta puberum C. si aduers. vend.

Incedium causatum presumptione ex cul- pa inhabitantium, an conductores tenean- tur ad emendam damni domus combus- tae Domino; fuit decisum quod sic, Gra- mar. decif. 3. Vrsill. decif. 57. num. 8. An- dr. Gayll. lib. 1. Pract. Obseruat. in 21. ob- seruat. Ioachim. Mynsinger. singul. Ob- seruat. cent. 6. Obseruat. 88. Ioseph Lu- douic. decif. Petus. 25. num. 4. latissime Farinac. in eius praxi criminio. quaest. 10. cap. 1. per totam, Borgnin. Causa. decif. Fuiizan. 36. par. 5. Riccius Collect. decif. 182. Alexa. Raudens. decif. Pisan. 6. num. 58.

Incens faciem imaginis B. M. Virginis, qua poena sit puniendus; fuit decisum, esse condemnandum ad truncationem manus, & ad poenam ultimi supplicij, Franch. decif. 504. & de hac materia la- tius per Prosop. Farinac. in tit. de delict. & poen. quaest. 20. num. 68. eum citat Muscatell. in pract. crimin. rubr. de blasphem. num. 36. & refert Paris de Putco in tract. de Ludo num. 61. allegatus per Viuium in Sylua commun. opin. in 469. opinio- ne Ludos num. 9. fuisse decisum in Sac.

Conf. Neapol. Lufiores percutientes im- magines dei, & sanctorum capitaliter es- se puniendos, quem etiam allegat idem Praef. de Franch. in d. decif. num. 12. 13. nouissime Reg. de Ponte in tract. de Potest. Proreg. Rubr. de Prouis. fieri solit. S. 2. nu. 19. Rouit. nostrae decem. memor. in prag. 1. de blasphem. nu. 8. Petr. Caball. re- solut. crim. cent. 1. cas. 91. Riccius in col- lect. dec. 75.

Incidentia, & emergentia causarum eo- dem modo tractari debent sicuti causa principalis etiam in ordine iudicij, quan- do iunctis aulis causa expediri debeat, Franch. decif. 52. quem sequitur Scip. Rouit. in pragmat. 4. 1. num. 3. de Offic. Sac. Conf. & in pragmat. 1. de caus. de- ciden.

Incidentia causarum debere etiam fieri iun- ctis aulis, sicuti causae principales, an etiam procedat in incidentibus feudali- bus, ut si compromissum de eis fieri non possit, neque de incidentibus; fuit deci- sum quod non possint compromitti Ana- na in repetit. Conflic. constitutionem di- uae memoriae nu. 286.

Indebitum solutum, an repeti possit una- cum interesse; Concluditur ex relatis per Franch. decif. 319. quod sic, si ex in- debito ipso aliqua utilitas resultauerit, ut si inde esset emptio, facta, alias secus es- set, & proinde fuit decisum contra adto- rem, qui remansit contentus recipere sortem citra praedictum interesse, ex quo non constabat pecuniam indebitam solutam fuisse in emptionem conuersam

Indulgentia concessa delinquentibus alte- rum occidentibus vigore banoi super hoc emanati, exceptis sacrilegis intus Eccle- siam, & alijs ut ibi, an gaudere debeat sacrilegium committens in personam Clerici extra tamen Ecclesiam; fuit deci- sum quod sic, Franch. decif. 499. nouis- sime Petr. Caball. Resolut. Crim. Cent. 1. cas. 60. num. 6. Riccius in Collecta. decif. 475.

Indulgentia iuxta formam Regiae Pragm- aticae promissa occidenti delinquentem, & foriudicatum, non comparentem infra dies ad comparandum statutos, an gau- deat

deat, si occiderit citatum à Curia Seculari non comparentem infra terminum præfixum, quamvis appareret esse Clericum; fuit decifum quod sic Franch. dec. 463. Carol. Tapia in Annot. ad Const. de personis num. 12. nouissimè Petr. Caball. Resolut. Crim. Cent. 1. Caf. 60. Farinac. in eius praxi tit. de var. & diuers. q. in 103. quæst. num. 318. Riccius Collect. d. cil. 475.

Indulgentia delictorum, an gaudere debeat nominatus ab habente potestatem nominandi pro indulgentia consequenda, si post nominationem deliquerit; fuit decifum quod circa delicta præterita gaudere debeat indulgentia, quo vero ad delicta commissa post indulgentiam M. C. V. Iustitiam faciat Franch. decif. 433. Baiard. ad Clar. in §. homicidium num. 207. Rouitus in pragmat. 3. de fide memorial.

Indulgentia concessa occidētibus, seu capiētibus delinquentes, exceptis illis qui offenderunt Gubernatores, Auditores, Ad uocatos Fisci, iuxta pragmatiam super hoc latam, an gaudere debeat, qui Aduarium Curiz alicuius interfecerit; fuit decifum quod sic, Franch. decif. 403. licet de hoc pendat reclamatio, ut in eius addit. annuit.

Indulgentia concessa occidentibus, seu capientibus delinquentes, exceptis, qui sacrilegium intus Ecclesiam commiserint, an gaudeat occidens aliquem ante ostium Cappellæ; non fuit decifum, quamuis ex rationibus cumulatis per Franch. decif. 402. concludatur quod sic, cum citat Maltrill. decif. Sicil. 22. ubi refert ibi fuisse ludicatum contra delinquentē, & puniunt, qui vulnerauerat quandam in Oitio Ecclesiæ, absque sanguinis effusione, & vigore statuti dicti Regni puniri debebat poena manus obruncationis, vel deportationis, & sic fuit ad remigandum condemnatus per triennium, nouissimè Petr. Caball. Resolut. Crim. Cent. 1. Caf. 13. num. 8.

Indulgentia concessa delinquentibus capiētibus alios malefactores, an gaudere debeat is, qui post publicationem ban-

ni Neap. facti, & in Prouincia Capitanatæ tantum, non tamen in Terra, in qua delictum fuit commissum deliquerit; Terra ipsa; fuit decifum quod sic Franch. decif. 360. de qua decisione, non tamen de auctore meminit Fab. de Anna in nouiss. addit. ad allegat. 55. eius Patris; sed benè recolligitur, & allegatur Author per Catalan. in tract. de indultu q. 10. num. 24. Aloyf. de Leo in l. leges C. de legibus nu. 7.

Indulgentia concessa delinquentibus occidentibus malefactores, excepto si delinquentes offenderint ministros Iustitiæ, an gaudere debeat si delinquens occiderit malefactorem, & ex suo delicto constabat Commissarium Iustitiæ fuisse occisum, antequam commissio esset præsentata in posse occisi; fuit decifum in beneficium ipsius, quod gauderet Franch. decif. 326. latè Modernus Doctor Petr. Caball. Resolut. crim. cent. 2. caf. 148.

Indulgentia concessa delinquentibus capiētibus malefactores, an gaudere debeat qui delictum in Ciuitate Neapolis commiserit, & aliud extra Ciuitatem, pro delicto tamen commissio extra Ciuitatem, non obstante impedimento alterius delicti in Ciuitate commissi exceptuati in banno indulgentia militabat; sed quia pro delicto commissio in Ciuitate inquisitus prætendebat esse innocens, propterea fuit causa remissa prouidenda M. C. V. citra præiudicium partis, Fisci, & petitionis Indulgentiæ Franch. decif. 330. Ioan. Franc. Capiblan. in prag. 6. num. 58. de Baron.

Indultus si fuerit captus cum indultu, & indultus reuocetur, clarum est quod debet reponi in pristinam libertatem, quid si inquisitus fuerit captus cum nominatione, an debeat reponi in pristinam libertatem, ex quo fuit captus cum simplici nominatione; fuit decifum in Sac. Conf. captum esse reponendum pristinae libertati Ascan. Tolome. in addit. ad Nunt. Tartagl. in eius Margarit. Fisci in 2. parte de defen. Reor. cap. 1. incip. si delinquens, de quo recordatur Baiard. ad Iul. Clar. in §. homicidium nu. 216.

In-

Indultus generalis nondum publicatus; sed tantum coram nonnullis declaratus cum reservatione aliquorum, an possit à Principe reuocari, vel reuatorum numerus augeri; concluditur quod sic. Capyc. dec. 133. Vrsill. dec. 361. nu. 43.

Indultus concessus delinquenti à Principe absque partis remissione, an valeat; fuit in Consilio Collaterali bis decifum non valere, & delinquentem captum puni- rum Anna in Repetit. cap. 1. de vassall. decrep. xet. nu. 255. vbi Fab. de Anna. in addit. nouiss. dicit idem postea accidisse, & sic fuisse decifum.

Indultus factus per Baronem Terræ alicui vassallo pluries delinquendo, & reiterando homicidia, an inuēt prædicto inquisito, & carcerato in Mag. Cur. Vic. fuit per Mag. Cur. Vic. conclusum, ac decretum, esse ultimo supplicii condemnandum, ex quo in aliquibus homicidijs non aderant partium remissiones, nec aliqua concordia Grammat. in voto 35. tremendi Dei præsidio &c. eum citat Farinac. in tit. de inquisit. cap. 5. num. 10. Nunt. Taragl. in pragmat. fin. de compos. nu. 13.

Indultus admittitur pro delictis, in quibus est accusatio instituta, vel informatio formata, & sic ad pendentes processus, non ad futuros porrigitur inquit Bald. l. 2. C. de gener. abol. & pro eius opinione est decifum nō saltem est necessarium vt indultandus in præcibus exprimat omnia delicta, pro quibus vult indultari, vt pluries rescripsit Regium Collaterale Cōsil. & maxime Audiētīe Aprutij, vt inquit Ioa. Grandis de Bello exulum in 3. q. nu. 25. Rubr. de quantitate.

Indultus generalis alicui concessus de omnibus criminibus, an extendatur ad delicta in officio commissa; cōcluditur quod non per tex. in l. mōcipia vbi Bald. C. de ser. fugit. nisi in specie fuerit dictum à Principe, & ita in facto contra quemdam Comitē, qui habebat indultum generale de criminibus fuit pronunciatum, quod non extendatur ad extorta à suis vassallis ratione officij meri, & mixti Imperij, quod habebat, vt in pleno Consilio obtinuisse fatetur Paris de Syn-

dicat. vers. an si potestas condemnauit num. 9. fol. 25.

Inimicitia contracta per vassallum cum inimicis Domini, licet non sit de genere prohibitorum, tamen probandum erit vt sit in damnum ipsius, quare si ad hostes accessisset, quia id esset illicitum; Sac. Conf. decreuit contra quemdam, qui tempore belli Gallorum moram traxerat in Terris rebellibus Capyc. in inuest. Feud. Rubr. feuda amittuntur vers. videtur quod debeat fieri fol. 50. eum citat Liparuk. ad Andr. in cap. 1. quib. mod. feud. amitt. litera L. incip. S. cum patronus in fine.

Iniuria ab Electo Ciuitatis facta alteri Electo proiciendo chiroregas in faciem dicendo tu mentiris coram Regio Officiali quomodo puniri debeat; fuit per Regiā Audiētiā condemnatus Electus per triennium ad relegationem in insulam, & ita confirmatum per M. C. V. quamuis per S. Conf. ex benignitate commutata pœna in triennale exilium Carol. Tapia in Annot. ad Const. Cultus Iustitiæ vers. tempore inquit l. C.

Iniuria illata Officiali, seu Capitaneo alicuius Terræ, an computetur inter crimina læsæ Maiestatis; fuit Iudicatum, esse crimen læsæ Maiestatis, & secundum terminos l. quisquis, Muscatell. in præd. crim. rubr. de crim. læs. Maiest. nu. 52.

Iniuriam inferens Sacerdotibus, alijque Ministris Ecclesiasticis in Ecclesia de Iure grauissimè puniuntur l. si quis hoc genus C. de Episcop. & Cleric. cuius dispositio non tantum procedit contra Offendentes personas Ecclesiasticas in Ecclesia, sed etiam contra offendentes laicos ibidem, vt optimè ponderat Franch. decif. 402. num. 1. & ob id nouissimè sancitum est ex nouella pragmat. edita sub die 22. Iulij 1583. situata in nouissimis Pragmat. de Exul. pragmat. 5. non debere gaudere iudicatio delinquentes in Ecclesia, qua propter cum contingisset annis elapsis quempiam ex Aconomis Charitatis Templi Neap. degenat, quod esset coniugium conjugatarum mulierum periclitantium sollicitasse mulierem ibidem.

exi-

missentem grauissimè correctus fuit, cau-
sa cognita, in Collaterali Consilio, ut
refert Mut. Surgen. in Annor. ad opus
eius Germani de Neapol. illustrat. cap.
22. sub. priuil. 42. fol. 379. vers. est quod
sub nomine charitatis ubi subdit nec pa-
rum ab hac distarunt causa honestatis,
religionisque termini, de quibus in l. si-
quis C. de Episcop. & cleric. quamuis ho-
die in dicta Ecclesia cessauit confugium
saluum mulierum, in quarum locum sub-
ingredierunt Virgines Cives Neap. hone-
stissimæ, & mira recluduntur, & zelo San-
ctitatis per Aconomos gubernantur, in-
ter quos præfuit pro Aconomo per plu-
res Annos iussu Illustrissimi Proregis V.
I. D. Fabius de Falco vir singularis boni-
tatis, ac morum probitatis, & pariter in
Templis S. Annuntiatæ Neap. ac Montis
Pieratis, ob eius insignes virtutes inter
Gubernatores ascriptus, & nouissimè con-
ferunt dicta per Viuium decif. 497. in
princ.

Iniurians aliquem, quamuis verum dicens,
an puniri debeat, si non Republicæ uti-
litatis, sed animo iniuriandi dixerit, vel
contra, at in facto occurrenti fuit cliēs
absolutus, eo quod iniuriauerat suum
Procuratorem appellando proditorem,
ex quo eius articulos parti aduersæ ostē-
derat contra sententiam condemnatoriā
Vrsill. decif. 206. num. 13. eum citat Vi-
uius in Sylua commun. opin. in opin.
6. incip. Actione iniuriarum num. 3. Fari-
nacc. in eius praxi tit. de var. & diuers.
crimin. quest. 105. num. 245. Famian.
Centolin. in addit. ad Consil. 30. Fari-
nacc. colum. vltima vers. duodecima est
opinio.

Inquilinus an teneatur stare successori par-
ticulari ementi rem locatam subasta-
& sic ex necessitate, non fuit decifum
Franch. decif. 488. Riccius in collect. de-
cif. 630. & 631.

Inquilinus conuentus ex causa Territorij
occupati ad declarandum si tenet, & pos-
sident, & ita declarans in conclusione
asseruit Territorium esse alicuius Mona-
sterij, an propter illam simplicem asser-
tionem principem factam in principio

causæ condemnari debeat ad restitutio-
nem possessionis, fuit decifum quod sic
saluis iuribus Monasterij Afflic. dec. 126
Viuius dec. 308. nu. 13.

Inquilinus nouus, an possit veterem expel-
lere, qui offert se tantumdem soluere,
fuit conclusum quod non, quia consuet.
Neapolit. habet locum in fundis rusticis,
non autem in fundis Vrbaniis Afflic. de-
cisio, 238. num. 5. Elamin. Cartar. de-
cis. Genoux 97. num. 4. & seq. asserens Ro-
tam illam tenuisse quod inquilinus no-
uus possit veterem expellere, si tantum-
dem solueret, & vide supra verbo con-
ductor.

Inquilinus si steterit in domo conductæ per
decem annos à medio tempore, nec ipse
reconduxit, nec dominus requisit, sed
ambo omni anno tacerint, si in medie-
tate Mensis Augusti accesserit ad domi-
num, & renuntiaverit domum portando
clauem, & pecuniam pro exitu, an pote-
rit renuntiare, ita quod poterit per domi-
num compelli ad habitandum pro illo
anno, fuit decifum quod non, quia eo-
dem modo potuisset dominus in medie-
tate mensis illius expellere conducto-
rem, & alteri locare Capyc. in addit. ad
consuet. sed si fundum de locato incip,
fuit iudicatum fol. 374. & 375.

Inquisitio generalis contra Officemale iam
liberatum à syndicato, an concedi de-
beat per Principem, fuit in Collaterali
Consilio determinatum esse conceden-
dam non obstantibus literis liberatoria-
libus, quæ faciunt ad interpretationem
Capitulorum, Pragmaticarum, & Consti-
tutionum Regni, ex rationibus nouissimè
adductis per Regent. de Ponte in decif.
26. de lure communi ubi num. 22. ponit
decisionem annuens ita pro lege com-
muni esse seruandum.

Inquisitus liberatus sub fideiussoria cautio-
ne in forma, si postea carceretur, & con-
demnaretur ad vitæ fines sine causæ cog-
nitione, & dici appositione, an exequuti-
oni demandari debeat secundum decre-
tum, fuit decifum vltimum decretum
esse nullum, quoniam non fuit appella-
tum infra legitima tempora à primo de-
creto

creto per partem, & proinde illud primū executioni demandari debet Franch. decif. 398. Petr. Caball. Resolut. crimin. cent. 2. casus 133. in fine.

Inquisitus condemnatus ad interesse partis si non habuerit in are, & fuerit admissus ad luitionem corporis, qua poena puniri debeat, regulariter in Sacr. Conf. obseruatur esse condemnandum poena triremium; sed in casu occurrenti iam inquisitus ex delicto fuit ad triremes cōdēnatus; sed p. poena luitionis in corpore ob defectum aris successit poena exilij, & ita damnatus fuit Franch. decif. 358. in fine Sebast. Guazzin. in traē. de confiscat. bonor. conclus. 3 r. nu. 15. cum seq. Peguer. decif. Catalon. 68. nu. 4. Petr. Caball. Resolut. crim. cent. 1. cas. 77.

Inquisitus de homicidio insimul cum alijs, nec apparet cuius ictu mortuus sit peremptus, quia poena puniri debeat, fuit decifum in contingenti casu puniendum esse per quinquennium in insulam relegatum ait Grammat. decif. 11. sequuntur Iul. Clar. in §. fin. quæst. 63. nu. 8. Sigismund. Scaccia de ludic. caus. ciuil. & crim. cap. 97. num. 91. Farinacc. in titul. de opposit. cont. person. test. q. 56. num. 415. Viuius decif. 439. num. 37. Idem Farinacc. in tit. de reo conuicto, & confesso quæst. 86. num. 82.

Inquisitus pro crimine sacrilegij commissus Ecclesiam, cum sit crimen exceptum non debet gaudere Indulto iuxta Reg. Pragmat. si fuerit carceratus etiam, pro alijs delictis, & dum fuisset decretum non debere gaudere indultu, an sit reponendus pristinae libertati, nā tunc reponendus erit pristinae libertati quando dubiū esset posse, vel non posse gaudere, non tamen quando esset clarum, fuit decifum esse reponendum in pristinam libertatem Afcān. Tholomeus in addit. ad Nunt. Tarrag. in eius Margarit. Fisci par. 2. de defens. reor. cap. 1. incip. si delinquens.

Inquisitus, siue accusatus si nolit examinari, nec deponere vt principalis quid agendum, aliqui dicebant esse ei denegandum cibum paulatim, alij asserbant esse po-

nendum in loco, vbi frigore moritur, sed concluditur esse torquendum non ad erendam veritatem; sed ad eruendam responsionem affirmatiuam, vel negatiuam Capyc. decif. 145. cum citat Sigismund. Scaccia de ludic. caus. ciuil. & crimin. cap. 86. num. 49. Foller. in Pract. Crimin. Rub. & si confitebuntur 3. p. 3. partis nu. 4.

Inquisitus qui cum discessisset à terra cum aliquo socio, & in via socius fuerit interfectus, & disrobatus existente contra ipsum fama, ac etiam societate itineris, & astanta confessione ipsius de homicidio, & furto, ob quod dum esset tam per Regiam Audientiam, quam per Mag. Cur. Vic. damnatus ad mortem, deuolutaque causa appellationis ad Sacr. Conf. fuit per eum prouisum esse concedendas defensiones, in quibus vnicus testis deponebat inquisitum reuerfū à certa terra, quæ à loco vbi commissum erat homicidium duodecim miliaribus distabat & ab Vrbe vnde discesserat 24. miliaribus, cumque eodem die, quō discesserat reuerfū fuisse in eius confessione affirmasset, deducebat non esse verisimile, vt qui mane post lucem discesserat Mens Martij, & in eundem locum hora 24. reuerfū fuerat potuisset homicidium perpetrare propè locum vbi debebat perceptor, & iter 48. miliarium decem horarū spatio pedester perficere quæ licet per vaicum testem essent probata; sed per alios comprobata, qui de longitudine itineris deponebant, & audita per Sacr. Conf. depositione fratris occisi, qui horam discessus, atque reuerfū iuxta defensionis articulum confitebatur, fuit interpositum decretum, quod iterum torqueatur, & illata tortura, cum omnia negasset fuit liberatus, post cuius liberationem fuit detectus per Regiam Audientiam alios carceratos id commississe delictum, de quo imputabatur inquisitus Carol. Tapia in annot. ad Ritum 259. incip. Item non appellatur vigore num. 5.

Inquisitus de duobus homicidijs, an sit ponicendus, vel liberandus, aut torturæ subi-

cien-

ciendus, si in vno homicidio tamen extra
vet principalis depositio, & in secundo ad
essent depositiones sociorum criminis,
malæ famæ, & conditionis deponentium
cum eis interuenisse prædictum inquisi-
tum insequentem occisum, quamvis non
appareat de percussore; Concluditur præ
inquisito esse liberandum, & ita exequi
tum fuisse testatur Grammat. conf. crim.
70. æterni numinis.

Inquisitus in iudicio suspensionis, an de-
beat audiri, etque dari capita, ex quibus
suspensio prætenditur, fuit in Collatera-
li Consilio decifum esse audiendum, &
dandam esse facultatem ad percuntan-
dum capita, & scripturas omnes publicas
contra inquisitum productas, & sufficere
pro articulo suspensionis qualem qua-
lem probationem, & non requiri plenam
Reg. de Ponte dec. 7. fuit inquisitus n. 16

Insiuatio, an requiratur in donatione Re-
gis, & quid in donatione Regina viduæ
in dictis casibus concludit Fab. de An-
na in conf. 108. in hac causa à num. 5.
ad 26. quod non requiratur, & propte-
rea fuit in Sacr. Conf. decifum ad rela-
tionem Regis Cameræ, dum fuisset op-
posita hæc exceptio esse procedendum
ad expeditionem causæ, non obstanti-
bus exceptionibus exhibitionis scriptu-
ræ donationis, translationis instantiæ, &
dationis curatoris, salua prouisione fa-
cienda respectu insinuationis in decisione
causæ principalis, vt ibi Anna num. 38.
ponit decisionem, lo. Andr. Georg. alle-
gat. 33. cum fuisset nu. 33.

Instantia in criminalibus perit biennio, si
enim dilatio ipsa decurserit ob partis Im-
pedimentum, an ei prodesse debeat, vt
instantia perimatur; fuit decifum quod
sic in fauorem inquisiti Franch. decif.
250. & in addit. eiusdem refert idem
fuisse in alia causa decifum Tapia in
Const. omnes baiuli locorum n. 4. inquit
fuisse iudicatum stante preemptione in-
stantiæ, quod inquisitus liberetur, & ait
hodie esse Pragmaticam Comitis Bene-
uenti, per quam fuit ordinatum, quod
per lapsum temporis non perimatur in-
stantia in criminalibus, vt in pragmat.

ædita in anno 1605. die 24. Octobris
incip. à nostra notitia.

Instantia perempta in criminalibus, nec ali-
ter per Proregem prorogata ad petiti-
onem responsorij fisci, vt fieri solet, non
poteris amplius contra inquisitum proce-
di, etiam si fuerit liberatus super nouis
de se præsentando, in forma, quamvis su-
puerint testes de visu, & noua indicia
vt fuit decifum per Mag. Cur. Vic. & S.
C. refert Constant. Papa in addit. ad Ca-
rauit in Rith 245. in addit. incip. Item
quod causæ, licet hodie per nouellam
Pragmaticam Comitis Beneuenti Prore-
gis æditam die 24 Octobris 1605. incip.
à nostra &c. sit sublata hæc sollemnitas
prorogandi, & petendi prorogationem
instantiæ; sed censeatur semper facta to-
ties quoties opus fuerit, & idem Con-
stantin. in eius tract. ad arbit. Mag. Cur.
Vic. cap. 4. num. 53. idem ait fuisse tam-
per Mag. Cur. Vic. quam per Sacr. Conf.
decifum in contraditorio iudicio, vt pe-
rempta instantia vltieris procedi nequit
etiam quod mille testes de visu superue-
nerint, non obstante fideiussione præstita
sub illis verbis toties quoties, &c.

Instantia semel perempta in civilibus, an
iterum reuiuisci possit per insufflationem
spiritus vitæ; deciditur non vltra duas
vices Grammat. decif. 69. & in conf. ci-
uil. 165. Muscatell. in pract. Sacr. Conf.
par. 7. glos. sententias num. 5. sed Vrsill.
decif. 346. tenet contrarium, & Anna
in Constit. constitutionem diuæ memo-
riæ num. 291. dicit fuisse vsque ad quia
tam vicem concessam insufflationem lo.
Franc. Capilanc. in pragm. 8. nu. 139. de
Baron. Muscatell. in praxi S. C. lib. 1. p. 7.
gl. sententiæ n. 5. Ricc. in collect. dec. 89

Instantia perempta facto actoris litem non
prosequentis, si conuentus insufflationem
spiritus vitæ obtinuerit, an ad expensas
teneatur reus ipse; fuit decifum quod
non, sed potius quod actor ad expensas
teneatur; ad quem spectat ipsarum pericu-
lum Grammat. decif. 91. vbi in num.
3. allegat Andr. in Constit. Regni spon-
tè volentibus &c. & credo quod in
hoc loco voluit allegare Andr. Boer.

in.

in decisio. 247. numer. 11. dum asserit id dicentem Andr. in quadam Constit. Regni, quod hodie est expeditum per Pragmaticam unicam de instant. caus. non restituere sine expens. Muscatell. in praxi S. C. par. 7. in 1. libro glos. sententiam in addit. sub num. 53. lit. E. incip. uti mur proprio Riccius in collecta. decis. 89. 116.

Instantia, an detur quando peteretur executio sententiae latae, quae dicitur transmissa in rem indicatam, & imploratur Iudicis officium; fuit decifum quod si ageretur actione, in factum pro executione, quod esset dare instantiam, secus si ageretur Iudicis officio pro executione sententiae, & nil opponeretur, & ita nil Iudex pronuntiare cogerebatur, nisi exequi sententiam, secus si Iudex haberet aliquid pronuntiare, quia tunc in istis executionibus esset dare instantiam Afflicti. decis. 346. à num. 1. ad 12. Borgn. Cavale. decis. Finizan. 17. par. 1. num. 17. Regens de Ponte decis. 32. num. 4. Muscatell. in praet. Sac. Conf. lib. 1. par. 7. glos. sententiam in addit. num. 53. incip. utimur Battaglin. in addit. ad Cynum in l. properandum C. de iudic. Caroc. in eius decis. caf. 44. nu. 1. 2. 3.

Instantia incepta cum laico, an transeat ad Clericum successorem; fuit decifum, quod non Vrsill. decis. 213. nu. 2.

Instantia peremptoria ex lapsu triennij resuscitata per insufflationem spiritus vitae à Principe, an secundo resuscitari possit per eandem insufflationem; fuit decifum quod sic Capyc. decis. 165. Grammat. decis. 69. sub num. 4. Muscatell. in praxi Sac. Conf. par. 7. glos. sententiam num. 50. & seq. Tapia in Constit. omnes baiuli locorum num. 7. Vantius de nullitat. Rub. ex defectu iurisdic. num. 127. nouissimè Ioan. Franc. del Castillo decis. Sicil. 1. num. 24. Riccius in collecta. decis. 89.

Instantia in criminalibus quamvis pereat biennio, si per Iudicem steterit, quominus causa criminalis expediat, an repellatur accusator ad iterum accusandum; concluditur & si in ciuilibus peremptoria

instantia per triennium competat ius agendi de nouo, non tamen procedit in criminalibus; nam tunc si culpa accusatoris perit sibi imputabitur, nec amplius audietur, secus si culpa Iudicis Capyc. decis. 206. Franch. decis. 250. Carauit. in Ritu 248.

Instantia cepta per usufructuarium, an eo mortuo transeat in proprietarium ita, quod si pater iudicium cepit contra alium, possit filius & si patris haeres non sit ipsam prosequi; fuit decifum quod procedatur ex eisdem actis ad vltiora Anna in alleg. 14.

Instantia in causis fiscalibus, an pereat in Regia Camera Summaria; concluditur quod non, & ita seruatum Anna in sing. 245. Instantia Carol. Tapia in l. fin. par. 2. c. 4. nu. 34. ff. de Const. Princip.

Instantia in criminalibus de lure perijt biennio, si tamen fuerint septem anni elapsi, & ferè octo, ut in contingenti casu, & per inquisitos obiectum ad vltiora procedi non posse stante peremptione Instantiae ne dum per lapsum biennij à die litis cõtestatae imò triplicati & quadruplicati biennij, an ex eo erint amplius molesti, adiecta grauitate delicti venenationis; fuit per Collate. Confil. decretum esse excarcerandos, & liberandos sub fideiussoribus de stando Iuri, & se presentando Grammat. in voto 31. in omni praxi sibi, lis Dei praesidio repetito.

Instantia cepta cum defuncto, an censeatur translata in donatarium tamquam successorem particularem; concluditur dum esset oppositum de tali exceptione, successorem virtute donationis vniuersalem esse loco haeredis, & sic omnia, quae de translatione instantiae ad heredem sunt à Doct. tradita, ad talem qui loco haeredis habetur applicari possunt, & ob id fuit in Sac. Conf. decifum ad relationem Regis Camerae in causa Regis Poloniae esse procedendum ad expeditionem causae, non obstantibus exceptionibus exhibitionis scripturae donationis, translationis Instantiae, & dationis Curatoris Fab. de Anna conf. 108. in hac causa à num. 27. ad 32. vbi num. 38. ponit decisionem

de qua etiam meminit Ioan. Andr. de Georg. in allegat. 33. cum fuisset num. 33. licet de Iure concludatur, quod non transseat in singularem successorem ut alias in facto decedum fuit in Sacr. Conf. ut refert Tapia in Confil. omnes baiuli num. 6. subdens quod licet in ea causa, fuerit dictum quod procedatur ad vltiora fuit quia iste, qui nunc erat reus fuerat laudatus in authorem tempore quo lis mota fuerat contra primum eum, cui nunc iste successerat.

Instantia litis, an pariter cessa censeatur per creditorem cedentem cessionario, ut ipse litem ipsam ceptam possit prosequere, non obstante partis obreptione vel requiratur specifica cessio, non autem in genere sub illis verbis cessit omnia, & quæcunque lura super omnibus, & quibuscunque, quomodocunque, & qualitercumque ponens eum in locum suum; Concluditur per Reg. de Ponte conf. 7. pars præsupponit à nu. 15. & seq. ubi nu. 21. refert secundum prædicta fuisse iudicatum iunctis Tribunalibus S. R. C. & Regiæ Cameræ.

Instantia causæ, an si finita si Rex delegerit causam non decidendam; sed sibi referendam, & lapsò triennio non fuit facta relatio per Iudices, & licet videatur dicendum quod sic ex generalitate l. pro perandum C. de Iudic. contrarium obtinuisse fatetur Lucas de Penna in l. si quis nauicularius sub num. 44. vers. pone ut fuit de facto C. de naufragijs lib. 1. ubi rationem assignat, nam debet remanere intacta causa, donec Rex sua sponte motus, & conuocari Iudices iusserit, & sibi referri patiatur per lura ab eo citata.

Instantia causæ, an perpetuatur si fuerit facta citatio ad dicendum de triennio in triennium, & sic de singulis; fuit ita decedum quod sic per Sacr. Conf. & interpretata pragmatica de instant. non restituitur. imò quod sufficit vna citatio ad dicendum, etiam quod elapsi essent nouem anni, ut pluries decedum fuit in S. C. in casibus relatis per Pisanell. ad Afflict. decif. 283. Malullus in addit. ad Capyc. decif. 109. num. 13. ubi refert fuisse pluries

decidum in S. C. ut per citationem ad dicendum perpetuetur instantia iuxta mentem Afflict. ut Muscarell. in praxi S. C. lib. 1. p. 7. gloss. f. nientiam in addit. lit. F. incip. ff. de pactis.

Institutio hæredis rei feudalitis, an Iure subsistet, si in inuestitura fuerit dictum pro se, & hæredibus quibuscunque, & potestas ipsa in inuestitura contenta originaliter fuerit ex transumpto desumpta, absque partis citatione, licet testibus verificata, ac Regis beneplacito ex certa scientia confirmata, non obstante quod fuerit facta reservatio assensus in ea, & fuerit institutio prius alteri facta, quinimò vni co actu sublata esse videtur; Concluditur possessorem rei esse obnoxium restitutioni rei feudalitis, nec non ad fructus perceptos Minad. in decif. 43. Reg. de Ponte in tract. de Potest. Proreg. titul. 7. S. 2. num. 34.

Institutio facta quòd portionem debitam vigore Consuetudinis Neapol. an censeatur facta in medietate, vel virili, ut puta si essent duo hæredes instituti in tota hereditate vniuersaliter, & deinde in eodem testamento pro medietate debita virtute Consue. Neap. fuisset insimul cum institutis alter institutus pro medietate medietatis, & sic pro quarta totius, an aliquis ex ipsorum generaliter institutus in re particulari, cum onere soluendi cæteris hæredibus portionem in pecunia, possit alter cohæres medietatem, de qua testator disponere poterat petere insimul cum alia medietate quartæ alterius medietatis in qua omnes erant instituti; fuit per Sacr. Conf. iudicatum, in fauorem ipsius, ut ei debeatur quarta totius hereditatis, & dimidia quartæ remansæ, ita retulit nouissimè Marcell. de Mauro in allegat. 25. posset subsistere ubi in fine tradit dec.

Instrumentum, an possit liquidari contra prodigum; non fuit decedum Fraach. decif. 672. & vide infra eo verbo Instrumentum Molles. conf. 8. nu. 49. post Comm. ad Consuet. Neap.

Instrumentum, an liquidari possit creditore existente infirmo per accessum Iudicis

A a ad do-

ad domum; fuit decifum quod non, fecus quando debitor effet infirmus Franch. decif. 676. & hodie per Nouellam Pragmaticam anni 1608. die nono Iulij Comitibus Beneuenti incip. effendof; per experientia, statutum est vt debitores citati super tenore Instrumenti si reperirentur infirmi, & absentes debent constituere procuratores ad comparandum Curia pro Tribunali Sedente, & allegare exceptiones eis incumbentes, & praesentare scripturas in promptu, alias procedi debet ad liquidationes Instrumentorum semota omni dilatione, quae concedebatur ob impedimentum infirmitatis, registrata in nouissimo volumine Pragm. sub tit. de Instrum. liquid. in 7. prag.

Instrumentum Capitulum contra socerum, an possit liquidari via Ritus; fuit decifum quod sic Franch. dec. 366. latè Battagli. in addit. ad Cyn. in l. qui in potestate C. de in ius vocan. ubi tradit de ista decisione vidisse dubitare, at cum M.C.V. decreuisset vt socer faceret depositum, fuit ipso referente confirmatum per S. R.C. in contingenti casu Riccius in collect. dec. 151.

Instrumentum confectum per Notarium, quando possit reassumi per alium Notarium, quam per eum, qui illud confecit; fuit decifum, vel ob defectum Notarii mentecapri conscientis Instrumentum, vel ob multitudinem negotiorum Notarii, vt in casibus allegatis per Franch. decif. 300. Ricc. collect. dec. 361.

Instrumentum, an possit liquidari via Ritus contra emptorem, cui venditor habuerit fidem de pratio, in quo aderat pactum, quod nec etiam venditor teneretur ad pratrii restitutionem, quamuis res vendita euicta fuerit, per M.C.V. fuit processum ad liquidationem, & quid si pratrium non fuerit solum; sed promissum infra certum tempus solui, & tempore euictionis non erat adhuc solum, quia venditor habuerat fidem de pratio, & emptor exceperat de retentione; non fuit decifum. Franch. dec. 239.

Instrumentum locationis, in quo facta est promissio certae summae, & reseruata

mensura maiori, vel minori, an sit liquidum, vt via Ritus liquidari possit; fuit decifum quod non Franch. decif. 292. & in addit. refert in consimili casu fuisse decifum pro creditore.

Instrumentum confectum à Notario vassallo, an teneat; decidiur quod non Franch. dec. 118. & alias decifum fuisse refert Anna in sing. 244. Instrumentum quod non noceat domino Io. Franc. Capiblanco in prag. 1. de Baron. num. 221. & ante eos Marin. Frecc. de praesent. Instrum. p. 1. in princ. verif. dicitur autem Instrumentum sub nu. 19. & in 2. p. in princ. dicit ita fuisse obtentum in contradictorio Iudicio sub nu. 3. vt plenam fidem faciant, quia cteantur à Rege, & Tapia in Const. privilegia nu. 4. Io. Paul. Galcer. in prag. crim. Instrum. Rub. 2. nu. 18. Riccius in Collect. dec. 614.

Instrumentum, an possit liquidari contra prodigum; fuit decifum per M.C.V. quod sic verum super sedeat in exequutione personali tam pro debito, quam pro poena donec aliter fuerit prouisum, de quo pendet verbum faciendum in S. C. ait Ronit. in prag. 4. de Instrum. liquid. de quo facit notabilem decif. Franch. 672.

Instrumentum, an possit reassumi de protocollo, si fuerint mortui testes, Iudex, & Notarius, in quo protocollo, & in imagine contractus sic mentio, quod ille contractus fuit reassumptus in formam publicam, quia est ibi scriptum factum, & assignatum, quod etiam producit reassumptum in formam publicam, & in eo continetur emptio, in cuius possessione rei exrat emptor per longum tempus pacifice, & quiete; fuit decifum quod sic Afflic. decif. 48. Riccius Collect. decif. 161.

Instrumentum, an possit liquidari contra Institorem banci se obligante procuratorio nomine sui principalis; fuit decifum quod non; sed bene poterit procedi contra eum ciuiler, licet exequutio non fiet contra eam; sed contra dominum banci Afflic. decifio. 64. ipsum allegant Carauit. in Ritu 82. numer. 8. Franch. decifio. 162. num. 7. Marant. in

in disput. 6. num. 5. & in l. si actor num. 22. ff. d. Procurat. Marin. Frecc. de præsent. Instrum. par. 1. q. 5. Foller. in pract. censual. ver. tamquam res indicatas nula la prouoc. num. 5. Riccius in collectan. decif. 152.

Instrumentum confectum per Notarium.
Apostolicum in hoc Regno de rebus ad Ecclesiam spectantibus temporis immemorabilis, in quo per verba enunciativa asseritur aliquid præiudiciale alicui stauritæ Ecclesiæ, an stante probatione contraria per testes præiudicet; fuit decifum tale Instrumentum nil præiudicare, ex rationibus adductis per Afflict. decif. 245. quem citat Anna in singul. 246. Instrumentum, annuens fuisse decifum in Sacr. Conf. non potuisse liquidari Instrumentum, sed agi via ordinaria in Instrumento sic confecto inter Episcopum, & affictatorem Episcopatus, & instructo processu fuit condemnatus ad obseruandum omnia in eo contenta, & ante eos fuit in pleno consilio determinatum, vt non possit præsentari Instrumentum confectum à Notario Apostolico, nec liquidari, concludit Bartholom. de Capua in constit. Instrumentorum robur contra opinionem Lucæ in l. fin. 4. col. C. de loc. prædial. civil. lib. 10. quos citat. Marin. Frecc. de Præsent. Instrum. in 3. par. num. 2. Iuxta opinionem Andr. quam etiam tempore Afflict. vt ipse refert in d. const. num. 22. citat Boer. decif. 242. num. 4. vbi refert secundum ea fuisse decifum in Curia Burdegalsi, & Tapia in d. const. num. 9. Borrell conf. 52. num. 10. Viuius in Sylua Commun. opin. in opin. 543. Notarius num. 2. Mascard. de probat. concluf. 348. num. 52. & concl. 367. nu. 6.

Instrumentum confectum extra Regnum.
vt fidem faciat in Regno requiritur quod Officialis loci fidem faciat de persona Notarij, vt sit bonæ famæ, & opinionis, quid si fuerit omiffum tale requisitum, an probari possit per testes in Regno de possessione Notariatus, & quod confecerit multa Instrumenta; fuit conclusum, quod sufficiat probare, quod ille f. cit

plura Instrumenta tamquam Notarius, & fuit in longa possessione conficiendi Instrumenta Afflict. decif. 251. Boer. decif. 154. num. 4. & Loffi. d. in Paraphrasi feud. in cap. Imperialem S. firmiter col. 5. verf. & prædicta possunt de probib. feud. alien. per Feder. & Alber. Oliua in Ritu 32. Curie Archiepisc. Neap. nu. 8. dicens idem fuisse postea decifum per S. C. in facto proprio, Viuius in Sylua commun. opin. in opin. 387. Instrumentum num. 3. Hieron. de Monte in tract. de finib. re. quod. c. 106.

Instrumentum confectum ad instantiam.
partis requiritur de pronunciatione sententia, an probet sententiam si in eo inferatur, in quo etiam essent subscripti duo Magistri Actorum; fuit votatum quod Instrumentum probet sententiam Afflict. dec. 246. à nu. 13. vsque ad 15.

Instrumentum, an possit præsentari, & liquidari iuxta formam Ritus; si cantet promissio ad centum saluo meliori calculo quoad dictam quantitatem tantum, vt contingi solet in Instrumentis societatis, in quibus datur certa summa pro capitali saluo lucro, vel damno; fuit decifum, quod sic Vrsill. dec. 205. nu. 7.

Instrumentum confectum in Regno per Notarium Apostolicum de re Ecclesiastica, in quo non adfuit subscriptiones iudicis ad contractus, & tertium, an valeat; fuit decifum ex quo licet de iure communi exquiratur talis sollempnitas, tamen in prædicto casu cessat, & ideo fuit in facto contingenti approbata per Sacr. Conf. concessio rei Ecclesiastica facta per Prælatum alicui per Notarium Apostolicum absque subscriptionibus talium Vrsill. decif. 245. num. 1. Anna in singul. 246. cum addit. Riccius in collect. decif. 612.

Instrumentum, an possit via Ritus præsentari, in quo aliquis promissit ratificari facere aliquem Instrumentum in aliquo loco; Concluditur quod non; sed via ordinaria agi posse, nisi actor doceat per publica Instrumenta se illa die fuisse præsto in loco ad recipiendum ratificationem, & ita fuisse decifum congerit

A a 2 Vrsill.

Vrřill. decif. 316. sub num. 4.

Instrumentum debiti repertum cancellarũ poenes debitorum, an præſumatur ſatisfactum; videtur concludi quod ſic, & decifum in occurrenti caſu Vrřill. dec. 299. num. 14.

Instrumentum dotale, an poſſit reſumi ſi Iudex, & teſtes eſſent mortui, viuente adhuc Notario; fuit decifum in Sac. Conf. quod ſic ex caufa dotis Cæſar de Perriis in addit. ad Conf. Regni Inſtrumentorum robur incip. de reſumptione Inſtrumenti in ſinc Capyc. decif. 29. num. 10. tangit hunc punctum, & ita etiam concludit inemor decifionis prædictæ, Paris de Puteo in tract. de Reaſumpt. Inſtrum. Rubr. 13. num. 35. reſert fuiſſe reſcriptum Regis Roberti pro reſumptione Inſtrumenti dotalis, in quo omnes erant mortui, & idem in Rub. 28. num. 7. reſert fuiſſe obſeruatum in Curia Regis, vt poſſint Inſtrumenta reſumi mortuis omnibus in caſibus fauorabilibus Fariaacc. in decif. Rot. Romanæ 122.

Instrumentum vſuarium ſub colore mutui celebratum, vt moris eſt inter ſœneratores, & vſuarios volentes mutuare, vendunt recipienti mutuum res ſteriles & nomina debitorum, qui ſoluendo non ſunt, & poſtea petunt prætium, & tunc talis contractus reſcinditur, an poſſit liqui dari via Ritus, habita extraiudiciali Informatione prædictorum; Concluditur quod non, ex quo Iudex poterit ſupple re ex officio, nedum ad reſtitutionem vſuarum ſolutarum; ſed etiam ante ſolutionem vt earum nulla fiat exactio Capyc. decif. 175. Maxilla in conſuet. Bari Rub. de Iur. prothom. 5. in permutationibus num. 10. Viuius decif. 304. nu. 1. Bor gn. Cauale. decif. Fuiſzan. 13. p. 2. nu. 10. Vrřill. decif. 311. nu. 5. Caroc. in ſuis dec. caſ. 133. nu. 8.

Instrumentum dotale, an poſſit reſumi, & in publicam formam reſumi à proto collo Notarii publici mortui, omnibus teſtibus pariter deſunctis, & in protocollo aderat ſubſcriptio Iudicis, vltra reſtamentum viri factum cum legato dotis, & an-

toſati reliſtis per eum, aſſerendo de prædictis extare Inſtrumentum, fuit decifum quod ſic, Capyc. decif. 171. Vrřill. decif. 111. num. 3. Berardin. Pand. de Reaſumpt. Inſtrum. par. 1. num. 51. & 61. Maxilla in Conſuetud. Bari Rubr. de ſi. de Inſtrume. 5. contingit aliquando num. 15. & 16. Tapia in Conſtit. priuilegia num. 2. Rouit, in prag. 2. num. 2. de ſi. de Inſtrum.

Inſtrumentorum ſi contineret aliquid inſcriptum in imagine ſine die, & teſtibus nihil probaret, prout ita obſeruatum fuiſſe fatetur Anna in ſing. 247. Inſtrumentum Viuius dec. 45. nu. 4.

Inſtrumentum commune debet annotari ad inſtantiam cohæredum etia de facto ſine partis citatione nẽ occupetur, & ita fuit decifum Anna in ſingul. 249. Inſtrumentum.

Inſtrumentum de nouo repertum, quando non contineret ſolutionem, impedire nõ poterit exequutionem ſententiæ, & ita fuit decifum Anna in ſingul. 251. Inſtrumentum.

Inſtrumentum quando petitur reſ. indi, an debet reſumi in publicam formam; fuit decifum quod ſic, quia ſcriptura eſt, quæ reſumitur, & ea reſumpta poterit reſcindi vt antea, & reſciffio non impedit reſumptionem ſcripturæ, ex diuerſis non ſit illatio Anna in ſingul. 252. Inſtrumentum Tapia in Conſtit. Inſtrumentorum, robur num. 12. Riccius in Collectan. decif. 152.

Inſtrumentum, an præſentari poſſit in Curia Magni Admiratus; fuit per M. C. V. decretum quod non poſſit, tamen per S. C. fuit decifum contrarium quod poſſit, tum quia alias in eadem Curia repertũ fuit id cognitum fuiſſe, & in regula officij hoc in ſpecie dicitur, & poſtquam nõ reperitur immutatum in ſucceſſore intelligitur etiam ſucceſſori eadem poteſtas conceſſa Frecc. de ſubſeud. lib. 1. de offi. Magn. Admirat. nu. 31.

Inſtrumenta de nouo reperta, an ſint p ludi cẽ admiſtenda, licet in caufa ſit concludũ & manifeſtauerit partibus q̃ ſententiam ferre debeat; fuit decifum quod ſic, & de reſert.

sepetitione fieri debeat iuramento; Anell. de Arcamone in addit. ad Constit. terminum vi & inter opera Gram. super Constit. nu. 24.

Instrumento presentato, an sit fides adhibenda, non obstante petita exhibitione protocolli; fuit decisum in Sacr. Conf. quod non Grammat. in Pragmat. 3. de Notariis in nouis registrata; sed in antiquis in pragmat. 26. de instrum. infra octo dies & incip. Constitutionem diui folio 168. ater.

Instrumentum, an possit presentari in M. C. & presentatum liquidari criminaliter via Ritus, si fuerit per eundem Actorem praeuia supplicatione portecta in Sacr. Conf. petium ciuilitur contra debitorem eiusque bona, & plenè per conuentum probatum de metu; & impressione superioris, adenta tali litis pendentia, & inhibitoria Sacr. Conf. fuit decisum in Sacr. Conf. non posse procedi criminaliter via Ritus, & ita contra Actorem Marant. in disp. 6. Illustris dominus per totam, & in fine ponit decisionem, de qua meminit Iul. Clar. in §. fin. q. 2. num. 7. Muscatell. in praxi S. C. lib. 1. p. 2. glos. Tribuna li in addit. lit. C.

Instrumentum, an possit presentari, & via Ritus liquidari, si in eo fuerit per debitorem quid facti promissum, vt in caso contingenti fuerat in instrumento promissa ratificatio venditionis feudi per filium, alienari per eius matrem; fuit tam per Mag. Cur. Vic. quam per Sacr. Conf. decisum quod sic, & ita fuit debitor conuenus, quod ematatus via Ritus Francisc. An. de Iudice Rober. in pract. de liquid. & exequut. Instrum. considerat. 2. post num. 6. in fine, Ioan. Paul. Galter. in Pract. crimin. Instrument. 3. primæ partis num. 20.

Instrumentum confectum extra Regnum, an possit presentari in Mag. Cur. Vic. licet concludatur quod non per Marin. Frecc. in tract. de Present. Instrum. in 3. p. nu. 28. tamen ibi refert vidisse in M. C. V. presentari.

Instrumentum factum coram Iudice de aliquo contractu habet executionem pa-

ratam, & proinde fuit Iudicatum posse presentari, licet reus petierat absolutionem à iuramento, quia non est necessarium iuramentum ad hoc si est poenale Maria. Frecc. de present. Instrum. par. 6. num. 14.

Instrumentum, an possit liquidari per venditorem agentem ad pretium rei venditæ, nec aliter repulsus à conuento, ex quo non tradiderat rem, cuius pretium petijt quare Iudex ex officio suo poterit ipsum actorem repellere, ex quo agit sine actione; fuit in M. C. V. pronunciatum posse liquidari, licet in contrariam opinionem se concordat multis rationibus Marin. Frecc. de present. Instrum. p. 7. q. 2. nu. 1. ad 4.

Instrumentum, an possit presentari per procuratorem cum pacto; fuit Iudicatum in Sacr. Conf. quod non, nec accusari poena obligationis Marin. Frecc. de present. Instrum. par. 1. quæst. 3. num. 8. circa incusationem poenæ obligationis per procuratorem faciendâ traditur optima caute la per Carauit. in Ritu 286. num. 7. dum de cessionario loquatur, vt ipse constituat procurator primitus ad exigendum, & liquidationem cassandum, quod si renitens fuerit poenam obligationis incusandum, & accusatam exequi faciendum, ponens eum in locum, & vicem suam, constituens eum procuratorem veluti in rem suam, ac cadens ei omne lus, omneque actionem &c. & hæc cautela indistinctè seruari vidit in hac prouincia Calabriae Cirra, vt possit inculari poena obligationis per procuratorem.

Instrumentum quod presentatur debet esse ultra vntiam, non autem infra; tamen refert Marin. Frecc. de present. Instrum. par. 15; num. 2. vidisse alias decretum Præsidis S. C. quod si de stylo Curie est quod alias fuerint presentata ab vntia, infra, quod Ritu non obstante procedatur ad interrogationem Instrumenti in illa Curia, in qua fuit vt hic stylus, & obseruantia.

Instrumentum locationis, an possit presentari via Ritus Mag. Cur. Vic. per locatorem contra conductorem; Concluditur

A a 3 quod

quod non per Marin. Frecc. de present. Instrum. par. 7. quæst. 9. nam ad duo potissimum locator tenetur scilicet ad traditionem possessionis rei, & patientiæ præstationem, & licet fuerit dictum de possessione tradita, non per hoc censetur liquidum, ex quo qui locat videtur factum promittere hoc est condonare, uti fuit, quare potius illiquida, quam liquida Instrumenta ipsa esse censentur, & ita bis obtinuisse fatetur Frecc. ubi supra num. 10. vnde hodie expressè renuntiat patientiæ non præstitæ, ut liquida ri possit, & hæc est cautela locatorum, ut latè per Franc. Ant. de Iudic. Rober. in præc. de liquid. Instrum. in consider. 2 nu. 14. cum addit.

Instrumentum, an possint liquidari contra Magistros Actorum S. C. alibi, quam in dicto Tribunali; fuit in eodem S. C. decisum quod non, nisi in S. C. Carol. Tapia in annot. ad pragm. 24. incip. Magistros Actorum nu. 3. de Offic. S. C. & in Ritu 54. incip. Item quod nulla alia præter num. 3. de Offic. Magistr. Iustit. fol. 281.

Instrumentum, an possit liquidari via Ritus (nam iuxta Constit. Regni requiritur subscriptio duorum testium in Instrumento continenti libram auri) quod licet respectu capitalis non excedat libram auri, atamen respectu tertiarum decursarum maiorem summam continebat; fuit in Sacr. Conf. decisum ad relationem Mag. Cur. Vic. in causa Petri Romani, quod possit liquidari, quia fuit habitum pro vero const. Instrumentorum robur respicere tempus contractus, tanto magis cum in casu isto valor annuæ præstationis, neque excedebat summam in const. mentionatam Carol. Tapia in annot. ad constit. Instrumentorum nu. 3. ubi subdit, si sectus esset resularet in favorem debitorum, qui ob moram solutionis facilius procurarent ut summa à const. tassata augetetur singulis annis, & nunquam liquidarentur Instrumenta prætextu solemnitatis omisæ, hoc est testium subscriptionum.

Instrumentum, an possit reassumi, in quo Notarius solus vivit; fuit decisum esse,

reassumendum in causa dotium Amicæ Petri Antonij Torales, Cesar Perrin. in addit. ad const. Instrumentorum robur in cip. de reassumptione, cum citat Maxilla in consuet. Bari tit. de fide Instrum. S. con-tingit aliquando nu. 15. 16.

Instrumentum liquidari nequit, si à die natiuitatis actionis sunt elapsi anni 20. Sed ordinariè proceditur iuxta Riturum, a 67. nota quod iste Ritus hoc modo, ubi Iacob. Anell. de Bottis in addit. incip. vide Loffred. refert quod in S. C. de anno 1548. de Mense Ianuarij in causa cuiusdam Septembris decretum est quod hæc verba à die natiuitatis intelligantur à die quo fuit actio cum effectu nata, id est à die à qua intentari potuit, quia illa verba sunt cum effectu intelligenda.

Instrumenta, an possint liquidari in Mag. Cur. Vic. contra subditos Magni Admirati; & quomodo circa privilegia Magni Admiratus multa cumulentur per Franc. decif. 417. maxime num. 8. ubi tradit ipsa esse abdicatiua &c. Et quod dum fuisset decisum per Mag. Cur. Vic. quod non possint liquidari, & deinde per Sacr. Conf. decisum fuit esse remittendas liquidationes ad eandem Curiam, quia iurisdictio Magni Admirati in suos subditos est in personas cum clausulis abdicatiuis, & priuariis, & facit alios Indices penitus incompetentes, eo magis quando ratione exercitij eximuntur Carol. Tapia in annot. ad Riturum 54. incip. Item quod nulla alia præter ipsa Curia num. 2. in tit. de Offic. Mag. Iustit. situantur, ubi allegat Franch. ubi supra, & in tit. de offic. Mag. Admirat. in suo opere Iuris Regni nu. 6. subdit quotidie S. C. rescribere M. C. V. ut causas remittat.

Instrumentum non potest reassumi à proto collo Notarij mortui, nisi ad minus superuiuant duo de testibus, qui fuerunt rogati in contractu, vel Iudex, & vnus testis iuxta Constit. Regni baiulos omnes S. ceterum, & hoc sine licentia Regia, & decreto, vel quod saltem superuiuant Notarius, & vnus testis, & licet hoc vltimum non dicat litera illius const. tamen S. R. C. ita decreuit, ut ibi dixit Assis.

in vers. tertio quarto col. 25. nam in tali casu Notarius fingitur vice duarum personarum, scilicet Notarij, & vnius testis cum citat Vinc. Maxilla in consuetud. Bari Rubr. de fide Instrum. §. contingit aliquando nu. 1. Viuius decif. 5. nu. 4. vers. ino Afflict.

Instrumentum, an exequi possit etiam ad instantiam Actoris perentis census, & laudemia, pendente rescissione ipsius; fuit decifum quod sic, Franch. dec. 373. Sempron. Alcia determinat. 130. Mastrill. decif. Sicil. 160. nu. 15. & 19.

Instrumentum obligationis factum per aliquem ludentem de aliqua summa se obli-gantem collusori, dependens ex causa ludus, an lure subsisteret, fuit decifum in S. R. C. nullas vires habere, nec aliquo modo valere, vt refert Paris de Puteo in tract. de Ludo num. 21. eum citat Viuius in Sylua commun. opinio. in 471. opin. in Ludo num. 2. & Farinacc. in eius praxi criminali titul. de var. ac divers. criminibus q. 109. p. 6. nu. 103.

Instrumenta confecta extra Regnum, per Notarium Imperialem, vel Apostolicum, in quibus testes subscripti non subscripserunt, an si fuerint in Regno presentata, possint liquidari via Ritus; concluditur quod sic, quoniam talia instrumenta sunt confecta secundum iuris dispositionem, quae contenta est subscriptione testium, absque subscriptione eorum, item quia in Instrumentis attenditur consuetudo loci extra Regnum, ubi confecta sunt, & non statuta Regni vbi presentantur, & ita fuit decifum per S. C. in causa Francisci Iapponi, & Instrumentum erat confectum Beneuenti per Notarium Apostolicum, absque testium subscriptione, cum legalitate tamen Vicarij eiusdem Civitatis, vt refert Aloys. de Leo in l. 1. C. de nouo C. facien. num. 7.

Instrumentum presentatum per haeredes creditoris in M. C. V. an possit liquidari via Ritus, si Curia pro Tribunali sedente fuerit in promptu opposita exceptio litis pendentiae in S. C. ex quo per prius per eandem haeredes lis fuerat intentata

in S. C. petentes condemnari debitores ipsos, ac assentiam praestari; concluditur non posse procedi ad liquidationem existente exceptione litis pendentiae opposita, & quamvis per Mag. Cur. Vic. non fuisset admissa Inhibitoria S. C. tamen, fuit secundum conclusa decifum in S. C. vt non possit procedi ad liquidationem Robert. Marant. conf. 39. Illustrissimus Dominus Vicerex vbi in fine ait, & ita, fuit iudicatum per S. C.

Instrumentum, an possit liquidari contra Vniuersitatem, & particulares proprio nomine se obligantes, qui vendiderunt certos annuos introitus alicui pro certo capitali ducatorum trium mille ad rationem decem pro centenario pacto appposito quod in quatuor menses debeant ipsi si Vniuersitas, & particulares impetrare Regium Assensum, quo termino elapso, & eo non impetrato, voluerunt quod instrumentum pro tota summa possit pro liquido presentari, & habeatur pro rescisso, ac si facta non fuisset venditio, & demum facto casu praedictae rescissionis, citatis debitoribus praedictis proprio nomine pro debito, an de lure procedat talis rescissio; fuit decifum per Mag. Cur. Vic. quod stante eius Instrumenti inliquiditate, quod non poterat procedi secundum formam Ritus, sed debebat prius citari super pacto, an assensus esset impetratus, nec ne, Incert. Auth. in tract. de present. Instrum. ad form. Ritus vers. casus figuratur incip. quer. Ritus dicitur fol. 612. inter opera Marini Frecc. de present. Instrum.

Instrumentum, an probetur fuisse reassumptum semel in formam publicam, & ex hoc poterit iterum reassumi per verba illa reperta in scheda protocolli Notario mortuo, iudice, & testibus in imagine Schedae scriptum, factum, & assignatum Afflict. in const. baiulos omnes num. 70. disputat late articulum pro, & contra, & tandem num. 73. asserit vidisse antiquos Regios Consiliarios sic determinasse hanc quaestionem, vt consideretur effectus illius apostillae videlicet factum, & assignatum, vt si esset quaestio super salario,

rio, ex quo Notarius, vel hæres dicitur factum, vel assignatum, & ideo petierit salarium, pars verò negaret habuisse, & tunc non stabitur dicto Notarij, quia de eius comodo tractatur, si verò tractetur de eo, quod non interest Notario, & tunc illa verba probant, quod fuit factum, & assignatum quia Notarius attestatur factum proprium, & hoc quando non agitur de reassumendo illud Instrumentum iterum; sed si ageretur ut iterum reassumatur ex protocollo in formam publicam, ille rogatus pro eo, quia semel fuit assumptum in publicam formam, & assignatum parti, & tunc ex hoc solo, quod ibi scriptum est, in imagine factum & assignatum, non potest reassumi mortuis omnibus, ut euitetur materia falsitatis.

Instrumenta confecta sub nomine hostium dominantis Regis ad hoc ut probent in Iudicio, debent renouari, & declarari, seu reassumi per alium Notarium, & Iudicem fideles Regis intra annum, ut in Const. Regi Privilegia, quæ vero loquuntur in Instrumentis confectis antequam illa constiteret, & dederetur, dum in ea statuitur annus à die publicationis, & sic de privilegijs, seu Instrumentis præteritis, non de futuris; tum idem dicendum erit in Instrumentis confectis post const. ipsam, ut ita observari vidisse refert Afflicti. in const. privilegia in principio ex ordine superioris, & subdit audiuisse quod sic etiam statuit Rex Alphonsus primus.

Instrumentum, an possit via Ritus liquidari contra matrem Franch. in decif. 366. in fine refert vnum ex Consiliarijs dixisse videri posse liquidari; sed in contingenti casu refert Pomp. Battagli. in addit. ad Cyn. in l. qui in potestate C. de in lus vocan. S. C. contrarium determinasse, remittendo causam eidem M. C. V. quæ decreverat quod procederetur ordinariè.

Instrumentum, an possit liquidari via Ritus M. C. V. contra filium familias obligatum, insimul cum patre, & renunciantem beneficij l. 2. quod cum eo. & c. mortuo patre abstinente ab ipsius hereditate, fuit in Mag. Cur. Vic. decretum esse pro-

cedendum via ordinaria, & interposita appellatione ad S. C. licet fuisset contra decretum dictæ Mag. Cur. decifum esse procedendum via executiva, in reclamatione tandem fuit confirmatum decretum M. C. V. ut novissimè tradidit Andr. Molfes. in consil. 4. impress. post comment. ad consuetud. Neap. ubi num. 47. ponit decif.

Instrumentum census vitalitij, an possit rescindi ob tertias non solutas, & quid ob alienationem corporis suppositi in constitutione ipsius census; concluditur posse rescindi, & ita pluries tam per Mag. Cur. Vic. quam per Sac. Conf. fuisse decifum novissimè tradit Andr. Molfes. in consil. 8. impresso post comment. ad consuet. Neap. num. 19. ubi in fine tradit audiuisse fuisse in reclamatione reuocatum primum decretum Sac. Conf. & fuisse prouidum soluendas esse tertias decursas, tamen de veritate videnda est decifio Tapia supra eos verbo contrarius de qua ipse author non meminit fortè, quia eodem tempore scripserunt eorum volumina.

Instrumenti extensio quomodo faciendâ, sit per Notarium mortuum non extensâ; concluditur extensionem ipsam esse faciendam quoad abbreviaturas clausularum concernentium executionem, & clariorem dilucidationem veritatis, non autem illas, quæ nouum inducunt effectum, item parte citata, probatoque Stylo Notarij, & c. Franch. dec. 567.

Instrumentum, an possit reassumi ab alio Notario, si principalis Notarius rogatus esset absens, & in posse hostium detentus; fuit decifum quod sic, non quod ipse Notarius dicat se rogatum Afflicti. decifion. 6. Anto. Gabriel. lib. 1. tit. de probat. conclus. 3. nu. 34. Tapia in const. privilegia nu. 54. Ricc. collect. decif. 185. & 361. Ant. Fab. in eius Cit. de fide Instr. definit. 28.

Instrumentum reassumptum per alium Notarium, an liquidari possit deficiente citatione principalis in reassumptione, nõ probato Stylo Notarij defuncti, actentique reassumptione illius Instrumenti reassum-

assumpti à quadam cartula in fasciculis Notarij conseruata, non aliter in protocollo registrata, non tantum clausularum exequutiones extendendo; sed clausulas substantiam contractus annexentes; fuit per Sac. Con. impedita liquidatio prædicta Instrumenti reassumpti, Franch. decif. 567.

Instrumentum, an possit liquidari in Curia baiuli circumscriptis rationibus allegatis per Carol. Tapiam in Ritu Item quod si debitores de Instrum. liquid. num. 6. & seq. & num. 32. vers. hic articulus refert fuisse decisum per Regiam Cameram S^m marie quod non licet liquidari Instrumenta in Curia baiuli in causa vertente inter Vniuersitatem Catanzarij, & Cæsarem dello Nobile die 14. Iulij 1604. referente D. Didaco de Vera.

Instrumentum liquidari non potest elapsis annis viginti à die constitutionis actionis iuxta Ritu Mag. Cur. Vic. 167. & ibi Carauita sed via ordinaria agendum sublimatur non procedere in Instrumento census respectu tertiarum, quoniam etiam post viginti annos liquidari potest & ita pluries fuisse seruatum in S. C. refert Frece. de Subfeud. lib. 2. §. pluribus autem modis nu. 37. fol. 113. cum citat Carol. Grimald. in addit. ad praxim M. C. V. Tartagl. in c. 1. incip. Stylus Curie vers. ista duodecima.

Interceptio ferici alicuius Mercatoris immis- missi in Regiam Dobanam, & postmodum extracti per negotiorum gestorem dicti Mercatoris, de prædictis inscijs, nec aliter dato manifesto Regie Dobanæ, an militet in damnum Mercatoris; concluditur quod sic, tamen habita certa concordia cum Regio Thesaurario fuit pro maiori parte restitutum interceptum Mercatori Gram. conf. 8. in Christi Redemptoris, Farinæ. conf. 58.

Interdictum quorum bonorum intentatum per hæredem institutum aduersus possidentem titulo fideicommissi, vel ponationis, si omnia requisita in eo per eundem hæredem fuerint probata, & pro parte possessoris iura sua non plenè probata tamquam alioquem indaginem re-

quirentia, an militet in eo casu; fuit decisum prædictum possessorem esse tondendum ad restituendum possessionem bonorum, quæ recepit post mortem testatoris possessa per ipsum tempore mortis suæ prædicto hæredi instituto, vna cum fructibus Afflic. decif. 14. Ant. Fab in eius C. definit. Sabaudie tit. Quorum bonorum definit. 1.

Interdictum recuperandæ, an intentari possit omisso iudicio retinendæ, & super eo iudicari, ex quo pendente iudicio recuperandæ conuentus Adorem de facto spoliavit; fuit decisum posse de eo prius cognosci Afflic. dec. 156.

Interdictum recuperandæ, an competat ratificanti capturam possessionis factæ per eius Procuratorem post spoliū; fuit decisum quod sic, Afflic. decif. 300. Bor. goin. Cauale. decif. Fiuizan. 42. par. 1. num. 20.

Interdictum recuperandæ possessionis feudi, an competat Ecclesiæ, quæ possedit per 30. annos absque tituli demonstratione, ex aduerso oppositi; fuit decisum tale interdictum competere Ecclesiæ, non aliter ostenso titulo specifico; sed solum ostensa possessione 30. annorum, cum præstatione seruitij, & allegatione tituli, vel possessionis tanti temporis in cuius contrarium memoria hominum non extitit Afflic. decif. 324 vsque ad num. 7. Camerar in l. imperialem fol. 8. in magnis lit. D. de prohib. seu alien. per Feder. Anto. Gabriel. lib. 5. titul. de præsumpt. conclus. 1. num. 81. Camill. de Cur. in diuers. Iur. seu. vers. declarata igitur nu. 114. Bologoet. conf. 5. nu. 32. Paris. conf. 101. vol. 1. nu. 2. & 5.

Interdictum recuperandæ possessionis vt locum habeat duo potissimum necessario probanda erint, hoc est possessio antiqua, & spoliū inde sequutum, sed remedium c. reintegrandæ secus erit, quoniam tunc probando antiquam possessionem sufficeret, vnde resultat spoliū fuisse commissum, & ita fuit discussum & conclusum in Sac. Conf. Afflic. decif. 327. Anto. Gabriel. lib. 5. tit. de restit. spoliat. conclus. 5. num. 67. And. Gayll. lib. 5.

lib. 2. pract. obseruat. in 75. Obseruat. nu. 12. Hostell. conf. 52. num. 15. Cornazab. decif. Lucenf. 71.

Interdictum recuperandæ, seu adipiscendæ possessionis, an possit hæres intentare ex persona defuncti spoliati contra spolian tem defunctum in vita, & possidentem an vero petitionis hæreditatis remedium fuit decifum posse tale interdictum intentare Vrsill. decif. 118. nu. 3.

Interdictum retinendæ, an possit intentari per Baronem, qui constituerat alteri vsu fructum super Castro eius Baronie, ex qua constitutione vsusfructus in vsufructuarium naturalis possessio translata videtur finto vsufructu; & licet concludi videatur quod non, nam nulla possessio erat poenes Baronem, nec remanserat, cuius respectu potuisset agere dicto remedio, ex quo in Castro illo non habebat nisi naturalem, & per constitutionem vsusfructus illa fuit translata, & sic nihil apud eum remansit, nihilominus fuit decifum contrarium in causa Castri Cantalupi contra Anglonum in fauorem Bartholomei Caraxi, vt refert Anto. Capyc. in inuest. feud. Rubr. Feudorum dominia vers. limitantur prænarrata in fine fol. 169. & 170.

Interdictum recuperandæ, an competat alicui spoliato de feudo, cui fuerat feudum traditum mediante transactione carente Regio Assensu à spoliante; Concluditur competere; sed postea posse auocari, & ita iudicauit Andr. de Capua teste Affl. in Const. constitutionem nu. 54. ex quo fuit iudex in M.C. V.

Interesse legati filio relicti in quantitate in satisfactionem legitimæ, an debeatur à die petitionis, vel mortis testatoris; fuit decifum deberi à die mortis testatoris Franch. decif. 575. Riccius in Collect. decif. 689.

Interesse legati, an debeatur à die litis contestatæ, vel mortis; fuit decifum deberi à die litis contestatæ Franch. decif. 583. in fine.

Interesse taxatum per Consuet. Neap. circa constitutionem dotium, an augeri poterit

ad maiorem rationem, si mulier passa esset interesse magnum; fuit decifum quod non sed interesse taxetur. Iuxta Consuetudinem, etiam si bona essent extra Territorium Franch. decif. 472. Mol. fel. conf. 5. num. 19. & in Comment. ad Consuetud. Neapol. par. 2. quæst. 24. num. 26.

Interesse, an teneatur soluere, & ad illud condemnari homicida, si mortuus non erat in potestate; fuit decifum quod sic, Franch. decif. 460. latè Petr. Caball. Resol. crim. cent. 1. cas. 82. Riccius in Collect. decif. 647.

Interesse interesse alterius, an debeatur, & si principaliter interesse debeatur; fuit decifum quod non Franch. decif. 254. num. 12. quod procedit vno, eodemque creditore existente, & debitore, sed alius soluendo pro alio capitale, & interesse eidem debetur interesse interesse, & ita pluries decifum fuisse fatetur ibidem, Franch. num. 14. de quo meminit Catalan. in Tract. de Indultu quæst. 6. num. 28. 29. Fab. de Anna in conf. 30. solutio num. 6. & melius in conf. 48. num. 120. istam decisionem impugnat Bolognet. L. 1. C. de sententijs quod pro eo q. interest &c. nu. 127. in fine, contra quem insurgit Anna d. cool. 48. num. 9. defendendo decisionem Sac. Reg. Conf. Mastrill. decif. Sicil. 224. num. 30. Milanens. decif. Sicil. 8. lib. 1. nu. 351. & seq. 10. Franc. del Castillo dec. Sicil. 29.

Interesse dotium, an debeantur mulieri post mortem viri, si clapsis primis sex mensibus per receptionem alimentorum, & habitatione suscepta ab hæredibus viri mulier tacuisset non petere interesse percipièdo ea post lapsum sex mensium prædictorum; fuit decifum non deberi, ex quo hanc viam elegit, non autem confectionis interesse Franch. decif. 217. Aloyf. de Leo l. cum quidam num. 16. C. de tur. dot. Molles. in Comment. ad Consuet. Neap. par. 6. quæst. 10. num. 7. & seq. & num. 17. vbi num. 20. tradit alias similes decisiones S. C. & p. 7. q. 11. ponit alias decisiones, & quæst. 12. Riccius in Collect. decif. 98.

Inter-

Interesse dotis cessæ per sorores fratri, an debeat a tempore moræ, hoc est a tempore quo sorores inhabitauerunt extradomum patris, vel a tempore petitionis; fuit decifum deberi a tempore petitionis Fraoch. dec. 46. Borgn. Cauale. decif. Fiuzan. 8. par. 3. num. 33. & decif. 1. num.

47 p. 4.

Interesse summæ legatæ pupillo, an debeat a die mortis testatoris, si per heredem non steterit soluere legatum, & distulisset, cum non haberet personam legitimam pupilli, cui solueret, fuit contra heredem in fauorem pupilli decifum. Franch. decif. 16. Battagin. in addit. ad Cyn. in l. in minorum C. in quib. casib. in integr. restit. non est necess.

Interesse, si uel usufructus antefati, an iudicetur sicut interesse, si uel usufructus dotis; Concluditur ex communi obseruantia Sac. Conf. & decisionum quod non sed interesse liquidari ad rationem quinque ducatorum pro centenario Grammat. decif. 103. num. 98. & seq. eum citant Campagn. in Capit. Regni mulier dotarium num. 19. & 29. in addit. Franch. decif. 217. Lenar. in conf. 46. num. 8. Maxill. in Consuet. Bari Rubr. de Iur. dot. S. soluto matrimonio num. 9. & 11. Anto. Thesaur. decif. Pedemon. 145. num. 3. Molfes. in Consuet. Neapol. p. 7. q. 12. ubi in fine tradit fuisse liquidatum in Sac. Conf. Interesse dotium ad rationem octo pro centenario in matrimonio contracto secundum morem procerum, & Magnatum, vel ex aliqua iusta causa sollet liquidari tale interesse ad rationem ducatorum sex, vel sex cum dimidio, vel septem, ut in contingenribus casibus relatis à Molfes. ibi demonstratur Riccius in collect. dec. 87.

Interesse lucri cessantis, an debeat venditori stabilium ex mora contracta per emptorem non solventem pretium, si venditor non esset solitus pecuniam suam ponere ad lucrum, & mercantias, vel si probasset quod si habuisset talem pecuniam fuisset lucratus; fuit decifum non deberi, ex quo non sufficit probare quod si habuisset lucratus esset; sed expresse

requiritur, quod si habuisset præmanibus talem mercantiam, ex qua poterat lucrari, vel si habuisset pecuniam certitudinaliter, fuisset lucratus, & tanto magis cum emptor esset pauper rusticus, si per impotentiam non soluisset ex mente Theologorum non teneretur ad interesse lucri cessantis Afflict. decif. 20. in princ. usque ad num. 3. Marant. in specul. p. 4. dist. 3. num. 39. & Magon. decif. Lucen. 25. num. 8. ubi ait per dictam Rotam, fuisse condemnatum consuetum ad interesse lucri cessantis, quoniam solitus erat negotiari, & ira probatum fuerat Peguera decif. Catalan. 33. num. 11. & decif. 145. num. 9. Farinacc. decif. Roman. 888. num. 22. cent. 7. Surd. in tract. de Aliment. tit. 1. q. 45. vers. declara etiam Marc. Ant. Bellon. decif. Genue 9. num. 16. & decif. 99. Idem Farinacc. decif. crim. 5.

Interesse pretij non soluti in tempore promissum, an debeat per emptorem venditori rei; fuit conclusum deberi dummodo emptor non soluerit pretium ex causa imminens euictionis, alias secus esset, & ideo non existente euictione fuit contentus condemnatus ad interesse respectu fructuum bonorum venditorum Afflict. decif. 20. à num. 4. ad finem, eum citat Fab. de Anna in conf. 15. num. 15. qui censet in casu suo existente euictione interesse deberi, & fuisse liquidatum per Sac. Conf. ad rationem quinque pro centenario, ut ibi num. 17. tradit Mastrill. decif. Sicil. 160. Borgn. Cauale. decif. Fiuzan. 4. p. 1. nu. 4. Hieron. Marilia. dec. lenux 36. Ant. Fab. in eius C. tit. de vsur. & mora definit. 35. Farinacc. conf. 15. nu. 84.

Interesse, vel vsuras, an soluere cogatur mandans recipere pecuniam prout tibi videtur mandatario, & ob id probare cui soluit, & nominare personas; fuit decifum quod stante conuentione inter mandantem, & mandatarium recipiendi pecuniam alteri soluendam, esse credendum mandatario, cui soluit, nisi ipsemet esset solitus scenerari, & proinde deberi interesse liquidandum arbitrio boni viri; unde

dē per Sacr. Conf. fuit taxatum ad rationem octo pro centenario Affli. dec. 91. per totam Borgain. Causal. dec. Fuiuzan. 21. nu. 41. p. 1. Marc. Anto. Belloa decif. Genux 78. nu. 7. Intrigliol. decif. Sicil. 7.

Interesse quantiplurimi, an debeatur emptori frumenti ex mora contracta per venditorem in termino solutionis; Concluditur deberi; sed quia interesse prædictū in occurrenti casu non fuit plenè probatum, ut iuris erat; propterea fuit conventus absolutus ab impetitione interesse petiti quantiplurimi valuit, ita Affli. decif. 316. Fab. de Anna conf. 95. num. 10. & seq. & 10. Angel. Pisanell. hic in addit. ponit formam sententiæ S. C. Viuius decif. 442. nu. 3. Ant. Fab. in eius C. tit. de Iure emphyt. defin. 15.

Interesse interesse, an debeatur quando esset interesse ipsum notabilis quantitaris ad minus ducatorum centum, & cum quis passus esset interesse saltem damni emergentis; fuit pluries in pluribus occurrentibus casibus decifum deberi quoniam rone non diceretur vsura vsurarum Vrsill. dec. 291. nu. 6. cum citat Fab. de Anna conf. 48. nu. 13.

Interesse lucri cessantis in contractibus bonæ fidei in solito negociare, an considerare tur, & secundum vnam opinionem debet haberi ratio lucri cessantis, siue sumus in arbitrijs, siue in bonæ fidei actionibus, alia verò opinio est quod non fiat distinctio in solitum negociare, & non solitum; sed debet etiam cum consuetudine negociandi concurrere, quod sumus in iudicijs stricti iuris, & quod in bonæ fidei iudicijs non debeatur lucrum cessans, & secundum hanc opinionem fuit votatum Capyc. decif. 19. num. 7. & 8. Mangrell. ad Bart. l. non vtrique §. nunc de officio ff. de eo quod certo loco, & Petra in addit. ad istam decisionem Capyc. super verbo in solito negociari inquit ipsam decisionem fuisse postremò confirmatam in S. C. in contingenti casu, ut debeatur interesse lucri cessantis in solito negociari.

Interesse passum post sententiam vsque ad executionem illius, an debeatur, & de

eo aliqua ratio habenda; Per S. C. non fuit habita ratio de hoc interesse, quia non apparuit petium Capyc. decif. 19. num. 9. & 10.

Interesse, an debeatur emptori frumenti per venditorem ratione moræ per eum commissæ in non consignando frumentum tempore conuento, actenta oblatione prærij dicti emptoris; concluditur deberi Capyc. dec. 19.

Interesse, an debeatur ad rationem decem pro centenario, si debitor non solvens pecuniam creditori tempore statuto, quæ quidem pecunia erat destinata ad emendum terram, an verò ad fructus terræ emendæ, ex quo pecunia erat ad illam destinata; fuit factò verbo decifum per Sacr. Conf. taxari interesse ad rationem ducatorum nouem pro summa capitalis ducatorum 1600. tantum, non autem totius summe ducatorum 19132. Anna in alleg. 42.

Interesse Equi conducti ad vecturam, si fuisset ligno, & non funiculo, aut calcaribus; vel si nõ daretur solitum blandū ita ut mors equi succederet, an teneatur conductor solvere; fuit decifum in M. C. V. quod sic probata morte equi, quæ probatur cum coiro, & signo, & pilo Anna in sing. 172. equus.

Interesse tertiarum liquidari ad quam rationem debeat; fuit decifum liquidandum esse ad rationem decem pro centenario in pluribus causis Anna in sing. 261. interesse.

Interesse prærij soluti pro emptione feudi sine assensu, an amittatur in casu restitutionis feudi, ex causa inualiditatis contractus; fuit in Regia Camera emptor condemnatus ad restitutionem feudi, vna cum fructibus, & venditor ad prærium vna cum interesse Anna in Reperit. Conf. constitutionem diuz memoriæ num. 130.

Interesse dotis non solutæ post annum mulieri statuitur in Confect. Neap. esse ad rationem tarenis vnus pro qualibet vntia, in quolibet semestri, quod locum habeat non solum quando mulier moram passa esset in restitutione dotis post 20; num.

num, nec ullum damnum habuit, aut nullum lucrum consequi potuisset, sed etiam quando passa fuisset damnum propter dotem non solutam, aut restitutam, & potuisset lucrari, ita quod in isto casu non possit petere interesse, plusquam ad rationem prædictam, ut pluries in S. C. fuit decisum Lanar. conf. 26. in princip: licet in examinatione questionis contrarium teneat.

Interesse, an debeatur ex interesse, nam Vniuersitas exceperat auctori quantitatem, petitam processisse ab interesse, ad quod non tenebatur, & licet dictum esset, quod quantitas illa erat fors, seu in sortem, redacta S. C. contrarium decreuit quod non teneretur, quare fuit absoluta Vniuersitas, tanto magis quia illa fuerat passa multa damna, & erat implicata debitis taliter, quod satisfacere nequiverat Minad. decif. 17. Vniuersitas, Franch. decif. 254 nu. 14. Reg. de Ponte in tract. de Potest. Proreg. tit. 4. de Regal. Imposit. S. 4. nu. 26. Borgn. Causal. dec. Fiuizan. 26. p. 3. nu. 25. col. 3. Milanens. dec. Sicil. 8. p. 1.

Interesse tertiarum dotis non solutarum, an debeatur; fuit decisum quod sic in eo qui vendidit annuos introitus, & non soluit tertias Pisanel. ad Affli. dec. 291: & hoc fuit in causa Marchionis Castellaneræ cum Comitissa Montellæ die 12. Februarii 1539. Roman. Auctuar. quæ fuit condemnata nē dum ad tertias; sed ad interesse tertiarum, quod fuit postea die 14. Iulij liquidatum ad rationem septem per centum, licet contrarium fuerit decisum in causa Simeonis Porci, & ita hodie seruatur, nam eo ipso quod debetur antefatum, & non soluitur in termino erit habenda ratio lucri cessantis, quod potuisset percipi ex consuetudine Ciuitatis, vel ex emptione prædictorum cum citat Franch. dec. 254. nu. 12.

Interesse dotis non solutæ elapso anno, an debeatur mulieri ex mora, licet concludatur quod non: tamen fuit contrarium decisum in Senatu Pedemontano decif. 43. ex Thesaurio, & fuit mitigata per S. C. vt si vxor sit inops, & non habeat vnde alimenta percipiat, nisi ex dote, tunc

poterit exigere interesse propter moram sibi factam in restitutione dotis Nunt. Pellic. in Consul. Auerfæ c. 9. nu. 293. **Interesse, an debeatur, si reuocata prima sententia** victus teneatur restituere pecuniā vna cum interesse, fuit decisum quod debeatur Franch. dec. 120. quem citat Fab. de Anna in eis collect. siue remiss. num. 529. fol. 105. annuens idem fuisse decisum in Regia Camera die 19. Augusti 1592. referente Amelcua in causa Papacodæ cum Pagano.

Interesse, an debeatur ex pecunia soluta vigore sententiæ, quæ postea fuit reuocata in reclamatione, iuxta terminos Auth. quæ supplicatio C. de præcib. Imper. Offic. fuit decisum in Regia Camera Summarie deberi interesse ob causam prædictam Reg. de Potest. in tract. de Potest. Proreg. tit. 4. de Regal. Imposit. S. 4. nu. 27.

Interesse, siue fructus pecuniæ, seu rei interceptæ, an debeantur saltem post litem motam, fuit per Regiam Cameram Summarie decisum deberi Reg. de Ponte dec. 29. de iure communi.

Interesse, an debeatur ex pecunia mutata, stante lapsu temporis solutionis ex mora contracta maxime interesse lucri cessantis in solito negotiari; cum hæc questio incidisset terminati in Ducali Curia Castrimarise de Scabia sub Præsidatu V. I. D. Horatii Salinas mei Cōsobrini inter Andreæ Pillarum mutuantiem, & Nicolau Garralem debitorem cōuentum ex mora per iuris dispositionem videbatur nō habere difficultatem quin debitor in tali casu non teneretur, ex quo mutuum, etiam pro retardata solutione certum, quid recipiendum admitti censet Rouit. in pragm. 1. de vsur. num. 32. & proculdubio in casu isto interesse lucri cessantis admitti cernitur dum iste auctor merces emere ad negociandum poterat, si in tempore præfixo pecuniam haberet, & dum pecunia mutata in præfixo tempore soluta non fuerat non potuit negociare, & successiue mutuum cessauit, vt explicando tradit Nauar. c. 17. post nam. 211. vbi singulariter in vers. & quod inter omnes concludit tale interesse in mutuo

B b tuo

tuo peti posse tribus in casibus, hoc est quando mora in soluendo precesserit iuxta mentem gloss. celebris in cap. conquestus de vsur. ubi Abb. Felyn. & ceteri, & demum cum in processu constaret talem actorem solitum esse mercare, & si habuisset talem pecuniam lucratus fuisset, aliter secus esset cessante tali probatione iuxta decis. Afflict. 20. in prin. & sic fuit per ipsam Curiam condemnatus cōuentus ad tale interesse sub die 23. Decembris 1609. me ibi comorante, cumque fuisset tali sententia appellatum ad M. C. V. fuit tandem confirmata pœnes Actuarius. . . . postea reperi pun-ctualem decisionem Lucen. 25. num. 8. auctore Magonio referente, sic casum ipsum fuisse in dicto Senatu decisum, addenda sunt tradita nouissime à Polydoro Ripa in suis obseruat. in obseru. 1. per totam, Io. Baptista de Thoro I. C. Neap.

Interesse dotium, ac testatū, an debeat ab hæredibus viri uxori intra annum latus post mortem viri; fuit pluries decisum in S. C. non deberi; sed tantum alimenta, quas quidem decisiones tradit nouissime Molfes. in Commen. ad Consue. Neap. p. 7. q. 11. nu. 6.

Interloquutoria M. R. C. Siciliæ super remissione cause ad forum Ecclesiasticum an possit reuocari per cōtrarium Imperium; fuit conclusum quod non in Regno Siciliæ Capyc. decis. 144. Io. Franc. Capiblanco in pragm. 8. num. 261. de Baron. Anib. Troyf. Ritu 259.

Interpellatio, an sit necessaria ad hoc ut filia in capillo existens admittatur ad masculationem; fuit decisum q. sic Gaspar de Leo in addit. ad consue. eas aut incip. an sit necessaria fol. 92. Molfes. in Comment. ad Consue. Neap. p. 4. q. 1. nu. 9.

Introitus maturati in vita hæredis instituti, & non exacti per eum, an eo mortuo debeantur hæredi ipsius, vel fideicommissario, cui hæreditas restituenda erat; fuit decisum in fauorem fideicommissarii Franch. decis. 13. Marc. Anro. Peregrin. in tract. de Fideicommiss. art. 49. cap. incip. in secundo autem tempore num. 67. Io. Franc. Capiblanco in pragm. 5. de Baron.

num. 22. Borge. Cauale dec. 1. Fiuizan. p. 4. nu. 10. & 46. nouissime Io. Franc. del Castillo dec. Sicil. 1. nu. 11.

Inuentarium facere renuens legatarius rerum mobilium requisita ab hærede defuncti dicendo esse bene contenta de legato prædicto, si dum tractatur de compensatione legati cum fructibus perceptis per virum de bonis paraphrenalibus deficeret aliquid de mobilibus possimè petere id quod plus esset in debito fructuum perceptorum per virum; Concluditur in hoc casu legatarium esse in dolo, nec potuisse præiudicare hæredi conuergenti; sed quia clarè constabat de quantitate mobilium, & valore, ac fructuum prætenorum, fuit admissa compensatio æquivalentis in casu allegato per Afflict. dec. 44. à nu. 3. cum seq. cum citat Michael Craff. in tract. de success. abintest. §. legatum q. 16. in fine Reg. de Ponte conf. 3. 1. nu. 13.

Inuentarium antiquum productum, & factū ad instantiam Ecclesiæ possidentis feudū annotatum, in eo non tamen seruatis sollemnitatibus, an commissio feudi probet concurrentibus depositionibus testium depœnentium longeuam possessionem; fuit decisum inuentarium prædictum non facere plenam probationem; sed tantum adminiculari in causa possessionis fori dictæ testium depœnentium ut supra ob quod fuit condemnatus conuentus per Ecclesiam ad restitutionem feudi spoliati per patrem cōuenti, ex allegatis per Affl. dec. 324. nu. 14. & seq.

Inuentarij exceptio opposita per hæredem vendicantem rem creditori paterno adiudicatam pro debito paterno ex causa dotium maternarū, an obstat si in eo non fuerit creditor ipse specialiter citatus; sed generaliter tamen per proclama, sicut fieri debet, & si dabitaretur de certitudine creditoris, p. eius parte replicaretur, q. tēpore inuentarij ipse creditor litē mouerat cōtra ipsū hæredē sup. adiudicatione rei vendicatz, & licet per Notarium conscientem inuentarium dicatur non esse, consuetum aliquem specialiter citari; sed solum per proclama de hac Consue-

suetudine nõ fuit facta fides; quare fuit votarũ contra inuentarium Capyc. dec. 101. Franc. de Amic. in tit. de his qui feud. dar. poss. §. & veniendo sub nu. 10. fol. 167.

Inuentarium tutoris præsentatum per adu- cum in iudicio originaliter, licet habeat vim probationis debiti, si lata sententia contra debitorem, an existente tali in- uentario præsentato possit exequi con- tra tertios possessores bonorum prædi- torum; fuit iudicatum inuentarium in hoc casu probare, ex quo non sumus in tertio extraneos; sed in eo qui habet cau- sam à conficiente inuentarium, cum præ- supposebatur reos conuentos habuisse, causã à debitore in ijs bonis, super quo rum hypothecca conueniuntur Capyc. decif. 107. nu. 10. & seq.

Inuentarium confectum per hæredem ex testamento succedentem defuncto ha- bentĩ agnatũ, si sciret agnatum præte- dentem habere partẽ secundum Con- fuet. Neap. an possit gaudere beneficio inuentarij contra agnatũ ipsum non ci- tatum in confectiõne illius, adeo quod si creditores exhaurire possunt portione bonorum antiquorum, & agnatus velit habere recursum contra hæredẽ, an tũc ei prodesset; fuit iudicatũ in S. C. quod non Apostilla ad Conſuet. Neapol. & si testator incip. an heres qui successit fol. 173. & aterg.

Inuentariũ cuius expensis erit conficien- dũ, scilicet tutoris, vel pupillij, concludi- tur expẽs pupilli, & ita olim fuit Nea- poli iudicatũ Andr. de liera. in sing. 5. vtrũ, quẽ citat Borgn. Cavale. in tract. de Tut. & Cur. in 1. c. nu. 62.

Inueſtitura feudi, an possit à Rege alteri concedi viſente feudatario, post cuius mortem feudũ aperitur Curiz ex defe- ctu ſucceſſorum; fuit decifum quod sic Affil. dec. 292. Camill. de Curt. in diuerſ. iur. feud. in cap. incip. io hoc igitur nu. 30. fol. 21. & faciũt decifia ſupra verbo agi Aloyſ. de Leo. l. 4. n. 14. C. de Sacrof. Ecclef. Parif. cõf. 2. vol. 1. nu. 41. Oñau. Bammacar. io c. moribus ſi de feud. de- functi contr. q. 2. nu. 14. & 27.

Inueſtitura in forma communi ſufficit ad manutenendũ lite pendente, & ita fuit decifum in Reg. Cam. & in Coll. Conf. Anna in ſing. 263. Inueſt. Oñau. Bamma- car. in c. ſi minori nu. 26. ſi de feud. de- fun. contr. vbi tradit nouiſſimẽ idẽ. fuiſſe practicum in Reg. Cam. in bene- ficiũ Principiſſæ Biſiniani circa do- nationem feudi, ab eius Viro factam.

Inueſtitura, an ſit impedienda filiz ſucce- ditrici patri in feudo opponente Fiſco de rebellione patris; cum cauſa eſſet poſſeſſoria; fuit decifum in Regia Cam. quod non Anna in ſing. 549. tex. in cap. 1.

Inueſtituræ forma, an ſit immutanda, ſi fuiſſet conceſſum feudũ pro hæredibus, & ſucceſſoribus quibuſcumq; & poſtea venderetur, & Rex aſſentiat pro hære- dibus ex corpore, talis aſſenſus oſtenſo originali fuerit accomodatus iuxta ori- ginalem, & ita inueſtitura non potuit immutari, prout ſic fuiſſe in Coll. Conf. decifum tradit Anna in ſing. 563. Val- fallis.

Inueſtitura conceſſa ſub verbis videlicet, & poſtea mortuo inueſtito filij eius inueſtiantur pro hæredibus ex eorum cor- poribus deſcendentibus, an tunc vno ſine filijs moriẽre ſuccedat alter frater; Per Regiam Cameram ſemota lite pro- uiſum fuit eſſe expediẽdã, & conceden- dam inueſtituram pro fratre non obſtan- te quod inueſtiturã frater mortuus ha- buiſſet pro hæredibus ex ſuo corpore. Loſfred. io paraphras. feud. in cap. primo de not. feud. colum. quinta, in verſ. in tertia column. verſ. ſecus ſi dixiſ- ſet.

Inueſtitura pro hæredibus, & ſucceſſoribus ex legitimo corpore deſcendentibus, ita quod viuatur iure francorum conſtituit feudum hæreditarium, & ita fuit decifum per S. Conf. Affil. decif. 240. & 195. Franc. decif. 387. eos citat Camill. de Curt. in diuerſ. iur. feud. verſ. multoties, concedens nu. 54. Parif. cõf. 2. vol. 1. n. 20. & cõf. 4. n. 33. & vol. 2. cõf. 1. nu. 144. & nu. 85.

Inueſtitura petita à feudatario elapſo ter-

Bb 2 mino

mino conuentionali citra pēnz impositionē an sit concedenda per dominum, mora parua post terminum occurrente; contingit hoc in inuestitura Regni nostri Neapolitani petita per inuicissimū Regē nostrum Philippum III. à recolendæ memoriæ Clemente VIII. extra tempus præfixū in retroactis concessionibus Regum Aragonū, hoc est sex mensiū, licet ex parte nostri Regis impedimentū aderat absentiz, & pariter Comitib. de Lemos olim Proregis Neap. cui onus impositum fuerat à Rege; tamen in casu prædicto conclusū fuit in Collat. Conf. inuestituram prædictam non esse dene-gandā, & successiue concedendam imo rescribendum Oratori serenissimi Regis olim in Ciuitate Romana commoranti pro causa prædicta petendi inuestiturā à Beatiss. S.P. Clemēte, qui omnib. ppēsis hilari fronte concessit, vt nouiss. conge-rit Reg. de Pont. in 1. dec.

Inuestitura feudi concessi cōmuniter cū il-lis verbis pro se, & hæredib. ex suo corpore descēdentib.; tali casu iudicatū fuit in S.C. pluries q. talis inuestitura cōmunis facit feudū hæreditariū Affl. in cōst. si quis post litē post n. 17. & vide supra verbo feudum hæreditarium.

Localia doata à consanguineis Viri Mu-lieri, an soluto matrimonio debeantur vxori, vel hæredibus viri; Neapod. in. consuet. mulier de dotibus de Aliment. præstan. num. 57. distinguēdo concludit quod si donantur à consanguineis mu-lieris acquiruntur mulieri, quæ vero donantur à consanguineis viri acqui-runtur viro; Tamen die 25. Maij 1597. referente Consiliario de Franchis fuit decisū per S.C. in causa Camille Scopæ cū hæredibus eius viri, q. localia do-nata à consanguineis viri, vxori cidē de-beantur sol. matr. penēs de Môdell. Actua-rium; Io Baptista de Thoro V.I.D. Neap.

Iter ad haustū, an habere cēseatur, qui ha-bet haustū, fuit decisū q. sic; Vrsill. dec. 298. nu. 8.

Iudex parulus baptizatus inuitis parēti-bus, an sit eisūde parentibus tradendus. fuit conclusū, & ita exequutū, vt penēs

patrē educaretur, quousq; perueniret ad ætatē perfectā, deinde amonendus Affl. dec. 151. n. 7. & seq. Surd. in tract. de Ali-ment. tit. 1. q. 18. Ricc. collect. dec. 434.

Iudei, an possint esse testes contra Christianos; fuit decisum quod Iudei non faciūt fidem contra Christianū, quādo exami-nantur vt testes in iudicio regulariter, nisi in casibus exceptuatis, vt puta in. contractibus, & vltimis voluntatibus Affl. dec. 214. Prosp. Farinac. de opposit. contr; pers. test. q. 57. nu. 205. Apostilla ad consuetu. Neap. si quis aliqua de pi-gnor. incip. an hæc consuetudo fol. 379. Viuis in Sylua commun. opinion. in. opinion. 982. incip. testis esse num. 5. Ricc. in collect. dec. 434.

Iudeus contra Christianum in causa ciuili, an possit esse testis; concluditur quod non, & ita in facti contingentia Iudica-uit S.C. vt refert. Affl. in cons. mores dissolutæ nu. 8. cum citat Viu. in Sylua comm. opin. in 398. opin. Iude. nu. 20.

Iudex loci, in quo furtum contractatur, an præferatur Iudici loci, in quo fuit com-missum in puniendo furē; fuit decisum esse remittendum ad Iudicem loci com-missi delicti, ex quo non apparebat de contractatione bonorum furto subtra-ctorum Franch. decif. 681. Ricc. in coll. dec. 48. & 283.

Iudex Secularis si incidens in causa mære Ecclesiastica ad Iudicem Ecclesiasticum remiserit, an interim in causa prædicta superfederi debeat; fuit dictū quod sic, & ita seruatur Franch. dec. 512. & vide supra verbo articulus, latē Muscatell. in Praxi S. C. lib. 1. p. 4. Glos. & similia in addit.

Iudex Secularis, an debet admittre excep-tionem rei iudicatæ ex incidenti re-misso ad Iudicem Ecclesiasticum, ita vt secundum tale iudicatum iudicare debeat; fuit decisum quod sic Franch. decifio. 512. num. quarto, Muscatellus, in Praxi Sac. Conf. lib. primo, parte quarta, Glos. & similia in additio. li-tera C.

Iudex ad quē, an possit supplere si aliquid fuerit omisum per Iudicem à quo in-
sen-

sententia continente capitula separata ; fuit decifum quod sic , Franch. dec. 467. num. 5.

Iudex ad quem an possit comendare sententiam pro eo , qui appellavit , & qui non appellavit , an vero pro eo qui non appellat ; Concluditur posse comendare sententiam tam pro eo , qui appellavit , quam etiam pro eo , qui non appellavit ; sed pro eo tantum , qui non appellavit non debet ex multis rationibus comprobatur per Franch. dec. 467. nu. 2. & seq.

Iudex executionis sententiae , an erit primus iudex , vel confirmans ; Concluditur quod fit iudex confirmans Franch. dec. 335. Muscatell. in prax. S. C. lib. 2. p. 3. glos. reformando nu. 10. Io. Fran. del Castillo dec. Sicil. 84. nu. 6.

Iudex domicilij de delictis commissis extra territorium , & si non haberet iurisdictionem extra territorium , an possit cognoscere vasallum sine delinquentem extra territorium ; fuit decifum quod sic Franch. dec. 66. de hac decif. recordatur Rouit. in prax. 1. vbi de delict. quis conven. deb. post nu. 2. Baiard. ad Clar. in S. fin. quest. 39. num. 12. Ioan. Franc. Capiblan. in pragma. 8. de Baron. num. 253. Tapia in Const. Capitaneorum nu. 6. vers. ad id verò Riccius in Collect. dec. 615. & 48.

Iudex , an possit cogere adultam puellam , educari poenes personam , in quam non consentit adulta , ita ut eligi debeat persona ab ipsa petita ; fuit in casu occurrenti adulta amota à domo fororis , & sequestrata poenes amitam , & propterea cogi non poterat adulta educari poenes personam , in quam non consentit Rouit. in pragma. 9. de Baron. nu. 1. per totum.

Iudex condemnans aliquem ad mortem , per imprudentiam tenetur poena arbitrio iudicis imponenda ; sed si dolo , teneretur poena l. Corneliz de Sicarijs , in contingenti casu Gubernatoris Idiotæ , qui inter alia crimina in officio absque Assessoris consilio de facto quendam vulneraverat , alios laqueo suspendi iusserat , alium vigilando , alios tortura afficiendo , quamvis essent notorij crimi-

nosi ; fuit tam per M. C. V. quam per S. C. confirmatum decretum relegationis trionalis Gram. dec. 99.

Iudex Senior , an Junior prius votare debeat in causis decidendis in Sacr. Conf. fuit decifum in Sacr. Conf. post votum Commisarij esse exigendum votum illius , qui ultimo intrauit in Sacr. Conf. Afflict. in decif. 1. num. 6. & seq. Anna in singul. 6. vbi censet idem servari in Collegijs causarum , secus in Collegio Doctorum doctorantium , & in Collaterale Consilio ; Nam in Collegio Almo Neapolitano Prior prius votum fert , inde Decanat , & deinde reliqui , de quo etiam meminit Mutius Surgens in addit. ad opus eius fratris de Neap. Illustr. sub cap. 1. num. 10. fol. 319. vbi pariter refert in Regia Camera Summarie Decanum incipere , deinde ceteri ex ordine prosequuntur , & Locumtenens postremus est omnium , & latè Aloys. de Leo in l. unica C. de Iustinean. C. confir. num. 40. Gama dec. Lusitan. 1. nu. 11. Maynard. dec. Tholos. 72. lib. 1. Ant. Fab. in eius C. tit. de senat. in definit. 2. Sabaudiz.

Iudex specialis , an possit ultia petita absque reconventionem pronuntiare contra Actorem , sicuti in occurrenti casu fuit condemnatus actor Florentinus per Iudicem Iudeorum ad restituendum pignora Iudeo condemnato ad restitutionem mutui ; fuit decifum quod sic Afflict. decif. 32. Marant. in tract. de remed. poss. nu. 131.

Iudex competens in appellatione à laudo , an erit Sacr. Conf. de cuius foro erat actor , vel Regia Camera , de cuius foro erat conventus , & laudum esset promulgandum ab vno Consiliario Arbitro , quamvis non fuisset causa decisa ex superuenientia literarum Regiarum quod Sacr. Conf. procederet concludit Afflict. in decif. 51. id processisse de Iustitia per ea quæ ibi allegat Viuius decifio. 380. num. 6.

Iudex secularis , an possit ad Instantiam vxoris virum compellere ad præstationem alimentorum pendente appellatione contra Delegato Apostolico à sententia matrimoniali prolata à Iudice Ecclesiastico

in fauorem mulieris; fuit decifum quod sic Afflic. decif. 152. Grammat. decif. 90. Franch. decif. 602. Marc. Ant. Genuenf. in praxi Cur. Archiep. Neap. cap. 27. nu. 2. Surdus in tract. de Aliment. tit. 1. q. 118. & q. 124. & tit. 8. in 10. priuileg. nu. 5. Petrus Rebuffus in tract. de sent. prouif. præiudic. verbo en materie de dot. Gloss. 1. num. 30. Riccius in Collecta. decif. 99.

Iudex laicus, an cognoscere possit de falsitate testium commissi coram Iudice Ecclesiastico; fuit decifum quod si bene cognoscat Iudex Ecclesiasticus de tali falsitate, non impeditur cognosci per Iudicem seculari tanto magis cum fuerit talis querela exposita prius in Iudice seculari Afflic. decif. 219. Farinac. in tit. de inquisit. q. 8. num. 27. Couar. pract. q. cap. 18. in fine Aloyf. de Leo in l. præbyteri C. de Episc. & Cler. nu. 16. Peguera decif. Catalon. 79. nu. 6. Petr. Caball. Resol. crim. cent. 2. cas. 117. & cent. 3. cas. 261. nu. 5.

Iudex secularis, an possit cognoscere de subreptione rescripti absolutionis; fuit decifum ex quo Iudex secularis tenetur obedire Ecclesiastico Iudici, obseruato Iuris ordine, cæterum peruerso ordine secus erit, & ob id tenetur, & poterit cognoscere de subreptione prædicta Afflic. decif. 320. nu. 8. 9. Paris. conf. 43. vol. 1. num. 21. cum citat Viuius in Sylua Commun. opin. in opin. 2. incip. absolutio num. 4. Aloyf. de Leo l. omni in nouatione C. de Sacros. Eccles. num. 7. Marant. conf. 102. num. 11. Ioan. Camill. Bilocta in tract. de absolut. à iuram. lib. 2. cap. 1. num. 12. ubi inquit sua tempestate fuisse decifum in Sac. Conf. in causa Thomafij Monaci cum Ioan. Ramires die 5. Iulij 69. non esse audiendum tamquam periurum. Pontificis absolutione non obstante, & ex obreptione nulla fuit declarata Añ. Io. Port.

Iudex delegatus à Protege super cognitione feudi quaternati tangenti Regiam Curiam, an possit constituere procuratorem sibi pro defensione Regis; fuit decifum quod non poterit constituere pro-

curatorem fiscalem in dicta causa, & consequenter ex hoc dictus processus redditur nullus Afflic. decif. 366. à num. 1. ad 8.

Iudex incompetens effectus competens ob falsitatem coram eo commissam ab aliquo non subdico, an possit eum punire ante sententiam causæ principalis, ex quo postea factus est officio suo, vel quandoque; fuit decifum quod sic; hoc est quandocumque in occurrenti casu Vrill. decif. 219. nu. 4.

Iudex ordinarius, an possit suam sententiam nullam declarare, quando peteretur, ut pronuntiaretur nulla, sicut est baiulus, qui habet ordinariam Iurisdictionem à lege, & ista dicitur causa mixti Imperij; fuit decifum quod sic in Regia Camera Summarie Afflic. in Const. baiuli locorum num. 6.

Iudex secularis, an possit sententiam declaratoriam proferre declarando Clericum inquisitum de assassinio esse assassinum, ut ab ipso puniri possit, an vero Iudex Ecclesiasticus; fuit votatum per S. Conf. quod Mag. Cur. Vic. possit procedere, & cognoscere; & sententiam declaratoriam ferre, ex quo habet causam in manu, eo quod cepit Clericum Capy. decif. 112. & decif. 155. sub num. 25. cum citant Iul. Clar. in §. fin. quæst. 36. num. 2. Farinac. in tit. de inquisit. quæst. 8. nu. 86. Anro. Gabriel. lib. 7. tit. de Malefic. conclus. 1. num. 28. Muscatell. in pract. crimin. Rubr. de homicid. med. assassin. num. 86. Couarr. lib. 3. Var. Resolut. cap. 20. num. 10. & seq. contrarium nouissimè tenet Marius Italia in tract. de immunit. Eccles. lib. 1. c. 5. §. 5. nu. 152. & seq.

Iudex delegatus utrum possit allegari suspectus, si Iudicauerit in alia causa contra allegantes, & ab ea sententia pendet appellatio; Concluditur an allegans se fundauerit solum in pendentia appellationis, nec ostendit aliud, & ista sola pendentia non sufficit; sed eligenitur Arbitri, aut ultra appellationem probat veritatem grauaminis, & tunc remouebitur, & Arbitri pronuntiant illum Iudicem suspectum, quamuis alij dicant esse necesse

non

non tantum grauamen probare; sed etiā quod processit ex prapósito, quinimò & si procederet de iure Canonico, de iure tamen Ciuili in Iudice Ordinario etiam probato grauamine, non remouetur Ordinarius; sed datur adiunctus, & pariter concludunt sufficere probare veritatem grauaminis; nam in dubio iniquè iudicando censetur ex animo facere: grauando partem, cui iniuria per talem actum irrogatur, & successiue recusari non tantum de iure Canonico, quam etiam de Ciuili, & ob id tradunt cautelam esse bonum vel appellare, vel protestari ad probandum grauamen, & ita in facti contingentia fuit datus terminus Capyc. dec. 147.

Iudex ordinarius, qui semel in vna causa iudicauit certo modo, an possit vt suspectus recusari, nè sit sibi ipsi contrarius, præsumentum erit quod semper eodem modo iudicaret; Concluditur quod sic Capyc. decif. 146. Mastrill. decif. Sicil. 129. num. 3. Alex. Raudenl. decif. Pisan. 1. nu. 104.

Iudex remittens causam Baroni, an præsistere debeat terminum, infra quem causam expedire debeat sub poena auocationis causæ; in facto occurrenti fuit decifum per Sac. Conf. non posse comminari Baroni, qui habet secundas causas, nam talis comminatio spectat ad Iudicem secundarum causarum Anna in singul. 269. Iudex, Tapia in Const. Statuimus vt Mag. Cur. num. 16. & in prag. 14. incip. de hac prag. vbi de crim. agi oport. Mastrill. dec. Sicil. 147. nu. 20.

Iudex non debet interuenire in causa, in qua coniunctus Doctor est Aduocatus vsque ad quartum gradum iuxta prag. & intelligitur de gradu secundum ius Ciuile, an extendatur ad Affinem, vt si Doctor sit Affinis in quarto gradu, Iudex possit interuenire; fuit decifum quod sic Anna in singul. 397. pragmatica secus si esset in secundo gradu affinitatis, & ita alias fuisse decifum in duabus causis, quod non interueniat cumulari ibi Anna de quo meminit Vinius dec. 319. num. 2. Mastrill. dec. Sicil. 151. nu. 3.

Iudex Mag. Cur. Vic. qui condemnauerat seruum ad mortem, quem torquerat ex processu informatiuo contra formam. Capitulum Neapol. cui non fuerant concessæ defensiones, licet vulneratus ex mala cura decesserit, an ob id teneatur ad prærium serui Domino; fuit per Syndicatores determinatum in Syndicatu quod non præiio ordine S. C. oretenus dato Grammat. in conf. crim. 49. summo rerum opifici.

Iudex Inquisitus de subornationibus, & corruptelis recipiendo certam quantitatem ab vno foriudicato, vt ipsum dimitteret, & relaxaret, & alias summas ab aduersario eiusdem inquisiti, vt ipsum remitteret ad Iudicem suum competentem, vt illum iustificaret, prout iustificauit, nec non committendo falsitatem in guidatico abrad do alterius nomē, & nomē dicti foriudicati ponēdo, ad hoc vt lure licito appareret dimissio; qua poena sit puniendus; fuit per Mag. Cur. Vic. facto verbo in Collaterali Consilio condemnatus ad publicationem omnium bonorum, & in perpetuum deportandum in insulam, & priuationem cinguli doctoralis Gramm. in voto 25. Indiuiduæ Trinitatis auxilio.

Iudex, an poterit pronuntiare super exceptione Regiæ Pragmaticæ æditæ Thori ad fauorem habentis meliorem titulum, etiam si ille non opposuerit, ex quo talis exceptio opposita per alterum ex litigantibus poterit prodesse aduersario, & poterit ex ea pro aduersario iudicari, quando ille habebit titulum producentem exceptionem istam, dato quod non sit opposita per eum, & Iudex, qui ex consuetu scripturarum videbit exceptionem istam magis competere vni, quam alteri; Concluditur quod sic, quia iussit Iudici per alterum ex litigantibus fuisse oppositam & ita aliquando iudicatum vidisse in S. C. refert Franc. de Amicis in titul. de his, qui feud. dar. poss. 5. & reassumendo sub nom. 3. vers. sed hic aduertant fol. 112.

Iudex si fuerit protestatus quando eius Capitaneus torture expofuerat inquisitum
finē

sine inditijs, quod non consensiebat, & deinde steterat in tortura interrogando tortum, an puiari debeat; fuit in contingenti casu punitus insimul cum Capitano Paris de Puteo de syndicat. vers. consil. potestas num. 2. in fine vers. & qui dam assessor.

Iudex baiuli, an sit à Barone constituendus pro administranda iustitia, & decernendis damnis, nè subditi grauentur ab afflictoribus; fuit iudicatum in S. C. quod sic inter terram Pisticij cum Barone loa. Franc. Capiblane. in prag. 8. num. 176. de Baron.

Iudex competens in crimine læsæ Majestatis, quamvis sit Mag. Cur. Vic. attamen per Regiam Pragmaticam hoc fuit reservatum Proregi, & ob id per Iudices delegatos, causas decidendas esse censuit, vt fuit practicum in causa illorum de Calabria Carol. Tapia in Annot. ad consil. statum, vt Magn. Cur. nostr.

Iudex, qui erat frater consobrinus illius, qui fuerat Aduocatus; sed tunc erat effectus Regens, an potuisset interuenire; fuit dictum quod non interueniat, & iterum confirmatum, nullitatibus non obstantibus, cumque esset alius reculationis articulus intentatus Carol. Tapia in Annot. ad prag. 23. incip. ad tollendas de Offic. Sacr. Consil. situata in eius lure Regni sub titul. de suspit. Official. num. 1. & 2.

Iudex procedendo ad vteriora censetur reuerere exceptiones incompetentiæ, si fuerint oppositæ; & ita seruatur quando petitur causæ remissio ad Baronem in M. C. V. lo. Petr. Mangrell. ad Bart. in l. 3. procedente C. de dilat.

Iudex competens, an erit Iudex rei sitæ, vel loci originis, domicilij, & contractus in materia iuris Prothomiseos; fuit decisum per Sacr. Conf. audita relatione Mag. Cur. Vic. esse Iudicem competentem illum, vbi res sita esset, reuocando decretum M. C. V. altere decidentis Franch. decif. 379. cum citat Capiblane. in prag. 6. nu. 48. de Baron.

Iudex, qui commisit audientiam testium, vel cui fuit commissæ audientia citabit

partem ad videndum iuramenta testium. Concluditur quod Iudex, qui commisit, & ita fuit pronuntiatum de facto Bartholom. de Capua in sing. 86. sed ecc.

Iudex à quo potest suam interlocutoriam similiter nullam, etiam habentem vim definitiue, non obstante appellatione reuocare, vel iterum iudicare; vt fuit decisum in Sacr. Conf. in fauorem Andreæ de Ebulo Capyc. decif. 1. num. 23. cum citat Viuius decif. 53. num. 9. Muscatell. in praxi Sacr. Conf. lib. 1. par. 7. Gloss. sententiam num. 7. & seq. Menoch. de Arbitrat. Iudic. lib. 1. quæst. 67 num. 6. Triuisan. decif. Venet. 4. num. 14. & seq. lib. 1.

Iudex ex officio, an possit supplere exceptionem; Concluditur quod sic, quando talis exceptio inesset ipsi actioni, veluti in pactis in continenti appositis, secus tamen quando non inesset exceptio; sed veniret extrinsecus, veluti in pactis appositis ex intervallo; prout ita pluribus vicibus decisum in S. R. C. in varijs, diuersisque causis vidisse testatur Franc. Viuius in Sylua Commu. opin. in 418. opin. Iudex non potest nu. 16.

Iudex in debite aliquem torquens, tenetur poena capitis secundum vnâ opinionem, secundum aliam tenetur eadem poena, qua carceratus puoieretur pro delicto pro quo tortus est; iuxta aliam opinionem tenetur actione iniuriarum, quarta vero opinio est vt damnetur ad carcerem per certum tempus, & cum ista poena concordat Cap. Regni si iustè, vbi impositur poena carceris biennalis, & publicationis tertie partis bonorum, & ita fuit in contingenti casu executum Grammat. conf. 15. Conditoris machinæ sub num. 15. & seq. cum citat Iul. Clar. S. sin. q. 74. nu. 2. Alex. Roman. in prag. 1. de blasphem. nu. 98.

Iudex iniuste torquens, qua poena debet puniri, regulariter extraordinarie puniri debet; verumtamen in multis casibus fuerunt Iudices dammati, & in insulam relegati Viuius decif. 467. num. 55. vbi ait non tantum in Mag. Cur. Vic. sed in Regia Audientia.

Iudex